

EES-viðbætur

ISSN 1022-9337

Nr. 63

við Stjórnartíðindi
Evrópusambandsins

13. árgangur

21.12.2006

	I EES-STOFNANIR	
	1. EES-ráðið	
	2. Sameiginlega EES-nefndin	
	3. Sameiginlega EES-þingmannanefndin	
	4. Ráðgjafarnefnd EES	
	II EFTA-STOFNANIR	
	1. Fastanefnd EFTA-ríkjanna	
	2. Eftirlitsstofnun EFTA	
2006/EES/63/01	Auglýst eftir athugasemdum, í samræmi við 2. mgr. 1. gr. í I. hluta bókunar 3 við samninginn um eftirlitsstofnun og dómstól, að því er varðar Íbúðalánasjóð (ÍLS)	1
2006/EES/63/02	Auglýst eftir athugasemdum, í samræmi við 2. mgr. 1. gr. í I. hluta bókunar 3 við samninginn um eftirlitsstofnun og dómstól, um endurgreiðslur vegna hækkunar almannatryggingagjalds til svonefndra Hurtigruten-fyrirtækja (Mál nr. 56343)	33
2006/EES/63/03	Orðsending frá Eftirlitsstofnun EFTA – Leiðbeiningar um útreikning sekta sem lagðar eru á samkvæmt a-lið 2. mgr. 23. gr. í II. kafla bókunar 4 við samninginn um eftirlitsstofnun og dómstól	44
2006/EES/63/04	Tilmæli Eftirlitsstofnunar EFTA frá 11. maí 2006 um samræmda eftirlitsáætlun fyrir árið 2006 sem er ætlað að tryggja að ákvæði um hámarksmagn varnarefnaleifa í og á korni og tilteknum öðrum fæðutegundum úr jurtaríkinu séu virt, og um eftirlitsáætlun einstakra ríkja fyrir árið 2007 (143/06/COL)	49
2006/EES/63/05	Tilmæli Eftirlitsstofnunar EFTA frá 11. maí 2006 um að draga úr dióxínum, fúrönum og PCB-efnum í fôðri og matvælum (144/06/COL)	54
2006/EES/63/06	Tilmæli Eftirlitsstofnunar EFTA frá 17. maí 2006 um samræmda áætlun um eftirlit með fôðri á árinu 2006 (150/06/COL)	58
2006/EES/63/07	Ákvörðun Eftirlitsstofnunar EFTA 267/06/COL frá 20. september 2006 um að hreyfa ekki andmælum gegn fyrirhuguðum ráðstöfunum samkvæmt lögum um styrki til fjölmiðla í Liechtenstein (<i>Medienförderungsgesetz</i>)	67
	3. EFTA-dómstóllinn	

III EB-STOFNANIR

1. Ráðið

2. Framkvæmdastjórnin

2006/EES/63/08	Tilkynning um fyrirhugaða samfylkingu fyrirtækja (Mál COMP/M.4495 – Alfa Acciai/Cronimet/Remondis/TSR Group)	68
2006/EES/63/09	Tilkynning um fyrirhugaða samfylkingu fyrirtækja (Mál COMP/M.4509 – Philips/PLI)	69
2006/EES/63/10	Tilkynning um fyrirhugaða samfylkingu fyrirtækja (Mál COMP/M.4514 – Advent/Carlyle/H.C. Starck) – Mál sem kann að verða tekið fyrir samkvæmt einfaldaðri málsmeðferð	70
2006/EES/63/11	Tilkynning um fyrirhugaða samfylkingu fyrirtækja (Mál COMP/M.4520 – Industri Kapital/Attendo) – Mál sem kann að verða tekið fyrir samkvæmt einfaldaðri málsmeðferð	71
2006/EES/63/12	Ákvörðun um að hreyfa ekki andmælum við tilkynntri samfylkingu fyrirtækja (Mál COMP/M.4239 – Plastic Omnium/Inopart).	72
2006/EES/63/13	Ákvörðun um að hreyfa ekki andmælum við tilkynntri samfylkingu fyrirtækja (Mál COMP/M.4242 – Thermo Electron/Fisher Scientific).	72
2006/EES/63/14	Ákvörðun um að hreyfa ekki andmælum við tilkynntri samfylkingu fyrirtækja (Mál COMP/M.4271 – Daikin/OYL).	73
2006/EES/63/15	Ákvörðun um að hreyfa ekki andmælum við tilkynntri samfylkingu fyrirtækja (Mál COMP/M.4335 – Diehl/Thales/JV)	73
2006/EES/63/16	Ákvörðun um að hreyfa ekki andmælum við tilkynntri samfylkingu fyrirtækja (Mál COMP/M.4348 – PKN/Mazeikiu).	74
2006/EES/63/17	Ákvörðun um að hreyfa ekki andmælum við tilkynntri samfylkingu fyrirtækja (Mál COMP/M.4370 – EBN/Cogas Energy)	74
2006/EES/63/18	Ákvörðun um að hreyfa ekki andmælum við tilkynntri samfylkingu fyrirtækja (Mál COMP/M.4390 – PHL/IBFF)	75
2006/EES/63/19	Ákvörðun um að hreyfa ekki andmælum við tilkynntri samfylkingu fyrirtækja (Mál COMP/M.4393 – Istithmar/Mubadala/DAE/SR Technics)	75
2006/EES/63/20	Ákvörðun um að hreyfa ekki andmælum við tilkynntri samfylkingu fyrirtækja (Mál COMP/M.4398 – Veolia Cargo/Rail Link/JV)	76
2006/EES/63/21	Ákvörðun um að hreyfa ekki andmælum við tilkynntri samfylkingu fyrirtækja (Mál COMP/M.4402 – UCB/Schwarz Pharma).	76
2006/EES/63/22	Ákvörðun um að hreyfa ekki andmælum við tilkynntri samfylkingu fyrirtækja (Mál COMP/M.4421 – OJSC Novolipetsk Steel/Duferco/JV).	77
2006/EES/63/23	Ákvörðun um að hreyfa ekki andmælum við tilkynntri samfylkingu fyrirtækja (Mál COMP/M.4422 – Bertelsmann/Vodafone/Moconta)	77
2006/EES/63/24	Ákvörðun um að hreyfa ekki andmælum við tilkynntri samfylkingu fyrirtækja (Mál COMP/M.4425 – Merrill Lynch/Irish Life & Permanent)	78
2006/EES/63/25	Ákvörðun um að hreyfa ekki andmælum við tilkynntri samfylkingu fyrirtækja (Mál COMP/M.4428 – AXA/Gerflor)	78

2006/EES/63/26	Ákvörðun um að hreyfa ekki andmælum við tilkynntri samfylkingu fyrirtækja (Mál COMP/M.4433 – RREEF/Peel Ports Holdings/Peel Ports)	79
2006/EES/63/27	Ákvörðun um að hreyfa ekki andmælum við tilkynntri samfylkingu fyrirtækja (Mál COMP/M.4436 – Cinven/Gondola)	79
2006/EES/63/28	Ákvörðun um að hreyfa ekki andmælum við tilkynntri samfylkingu fyrirtækja (Mál COMP/M.4438 – Macquarie/Thames Water)	80
2006/EES/63/29	Ákvörðun um að hreyfa ekki andmælum við tilkynntri samfylkingu fyrirtækja (Mál COMP/M.4449 – KKR/SIF (Tarkett))	80
2006/EES/63/30	Ákvörðun um að hreyfa ekki andmælum við tilkynntri samfylkingu fyrirtækja (Mál COMP/M.4451 – Alcatel/Nortel Networks)	81
2006/EES/63/31	Ákvörðun um að hreyfa ekki andmælum við tilkynntri samfylkingu fyrirtækja (Mál COMP/M.4452 – Swiss Re/GE Life)	81
2006/EES/63/32	Ákvörðun um að hreyfa ekki andmælum við tilkynntri samfylkingu fyrirtækja (Mál COMP/M.4454 – TPG/Télédiffusion de France)	82
2006/EES/63/33	Ákvörðun um að hreyfa ekki andmælum við tilkynntri samfylkingu fyrirtækja (Mál COMP/M.4455 – Schmolz + Bickenbach/Swiss Steel)	82
2006/EES/63/34	Ákvörðun um að hreyfa ekki andmælum við tilkynntri samfylkingu fyrirtækja (Mál COMP/M.4467 – Blackstone/PAI/United Biscuits)	83
2006/EES/63/35	Upphaf málsmeðferðar (Mál COMP/M.4381 – JCI/VB/FIAMM)	83
2006/EES/63/36	Orðsending stjórnvalda í Frakklandi með hliðsjón af tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 94/22/EB frá 30. maí 1994 um skilyrði fyrir veitingu og notkun leyfa til að leita að, rannsaka og vinna kolvatnsefni.	84
2006/EES/63/37	Ríkisaðstoð – Frakkland – Málsnúmer C 58/2002 (áður N 118/2002) – Aðstoð til hagræðingar í fyrirtækinu Société Nationale Maritime Corse-Méditerranée (SNCM) – Auglýst eftir athugasemdum í samræmi við 2. mgr. 88. gr. EB-sáttmálans.	85
2006/EES/63/38	Tilkynning frá framkvæmdastjórninni samkvæmt a-lið 1. mgr. 4. gr. reglugerðar ráðsins (EBE) nr. 2408/92 – Ný ákvæði um almannapjónustukvaðir í tengslum við áætlunarflug á Ítalíu	85
2006/EES/63/39	I-Róm: áætlunarflug – Auglýsing stjórnvalda á Ítalíu um útboð samkvæmt d-lið 1. mgr. 4. gr. reglugerðar ráðsins (EBE) nr. 2408/92 vegna áætlunarflugs á leiðunum Pantelleria–Palermo–Pantelleria, Lampedusa–Palermo–Lampedusa, Lampedusa–Catania–Lampedusa, Lampedusa–Róm–Lampedusa og Pantelleria–Róm–Pantelleria . . .	86
2006/EES/63/40	Auglýst eftir tillögum – Þjónusta til stuðnings atvinnurekstri og nýsköpun	87
2006/EES/63/41	Leiðbeiningar um „iðnaðarvinnslu“ sem endanlega notkun í tengslum við tiltekna innflutningskvóta á sjávarafurðum frá Noregi og Íslandi.	88
2006/EES/63/42	Lokaskýrsla skýrslufulltrúa í máli COMP/37.956 – Reinforcing bars (í samræmi við 15. gr. ákvörðunar framkvæmdastjórnarinnar (2001/462/EB, KSE) frá 23. maí 2001 um verksvið skýrslufulltrúa í tilteknum samkeppnismálum)	89
2006/EES/63/43	Lokaskýrsla skýrslufulltrúa í máli COMP/C-3/37.980 – Souris/Topps (í samræmi við 15. gr. ákvörðunar framkvæmdastjórnarinnar (2001/462/EB, KSE) frá 23. maí 2001 um verksvið skýrslufulltrúa í tilteknum samkeppnismálum)	89

2006/EES/63/44	Lokaskýrsla skýrslufulltrúa í máli COMP/M.3436 – Continental/Phoenix (í samræmi við 15. gr. ákvörðunar framkvæmdastjórnarinnar 2001/462/EB, KSE frá 23. maí 2001 um verksvið skýrslufulltrúa í tilteknum samkeppnismálum)	89
2006/EES/63/45	Lokaskýrsla skýrslufulltrúa í máli COMP/C.37.773 – Monochloroacetic Acid (MCAA) (í samræmi við 15. gr. ákvörðunar framkvæmdastjórnarinnar (2001/462/EB, KSE) frá 23. maí 2001 um verksvið skýrslufulltrúa í tilteknum samkeppnismálum)	89
2006/EES/63/46	Lokaskýrsla skýrslufulltrúa í máli COMP/M.3653 – Siemens/VA Tech (í samræmi við 15. og 16. gr. ákvörðunar framkvæmdastjórnarinnar (2001/462/EB, KSE) frá 23. maí 2001 um verksvið skýrslufulltrúa í tilteknum samkeppnismálum).	89
2006/EES/63/47	Lokaskýrsla skýrslufulltrúa í máli COMP/38.281/B.2 – Raw Tobacco Italy (í samræmi við 15. og 16. gr. ákvörðunar framkvæmdastjórnarinnar 2001/462/EB, KSE frá 23. maí 2001 um verksvið skýrslufulltrúa í tilteknum samkeppnismálum).	90
2006/EES/63/48	Lokaskýrsla skýrslufulltrúa í máli COMP/C.38.443 – Rubber Chemicals (í samræmi við 15. og 16. gr. ákvörðunar framkvæmdastjórnarinnar (2001/462/EB, KSE) frá 23. maí 2001 um verksvið skýrslufulltrúa í tilteknum samkeppnismálum).	90
2006/EES/63/49	Lokaskýrsla skýrslufulltrúa í máli COMP/C.38.620 – Hydrogen Peroxide and Perborate (í samræmi við 15. og 16. gr. ákvörðunar framkvæmdastjórnarinnar (2001/462/EB, KSE) frá 23. maí 2001 um verksvið skýrslufulltrúa í tilteknum samkeppnismálum)	90
2006/EES/63/50	Álit ráðgjafarnefndar um samkeppnishömlur og einokun sem samþykkt var á 373. fundi nefndarinnar hinn 11. maí 2004 og varðar drög að ákvörðun í máli COMP/C-3/37.980 – Souris bleue/Topps	90
2006/EES/63/51	Álit ráðgjafarnefndar um samfylkingar fyrirtækja sem samþykkt var á 129. fundi nefndarinnar hinn 19. október 2004 og varðar drög að ákvörðun í máli COMP/M.3436 – Continental/Phoenix.	90
2006/EES/63/52	Álit ráðgjafarnefndar um samkeppnishömlur og einokun sem samþykkt var á 386. fundi nefndarinnar hinn 6. desember 2004 og varðar drög að ákvörðun í máli COMP/C.37.773 – MCAA	91
2006/EES/63/53	Álit ráðgjafarnefndar um samfylkingar fyrirtækja sem samþykkt var á 133. fundi nefndarinnar hinn 29. júní 2005 og varðar drög að ákvörðun í máli COMP/M.3653 – Siemens/VA Tech	91
2006/EES/63/54	Álit ráðgjafarnefndar um samkeppnishömlur og einokun sem samþykkt var á 396. fundi nefndarinnar hinn 10. október 2005 og varðar drög að ákvörðun í máli COMP/38.281/B.2 – Raw Tobacco Italy	91
2006/EES/63/55	Álit ráðgjafarnefndar um samkeppnishömlur og einokun sem samþykkt var á 400. fundi nefndarinnar hinn 12. desember 2005 og varðar drög að ákvörðun í máli COMP/C.38.443 – Rubber Chemicals	91
2006/EES/63/56	Álit ráðgjafarnefndar um samkeppnishömlur og einokun sem samþykkt var á 407. fundi nefndarinnar hinn 18. apríl 2006 og varðar drög að ákvörðun í máli COMP/C.38.620 – Hydrogen Peroxide and Perborate.	92
2006/EES/63/57	Reglur um upplýsingaskipti – Tæknilegar reglugerðir.	93
2006/EES/63/58	Upphaf málsmeðferðar – (Mál COMP/M.4404 – Universal Music Group/BMG Music Publishing)	100

3. Dómstóllinn

EFTA-STOFNANIR

EFTIRLITSSTOFNUN EFTA

Auglýst eftir athugasemdum, í samræmi við 2. mgr. 1. gr. í I. hluta bókar 3 við samninginn um eftirlitsstofnun og dómstól, að því er varðar Íbúðalánasjóð (ÍLS)

2006/EES/63/01

Eftirlitsstofnun EFTA hefur, með ákvörðun 185/06/COL frá 21. júní 2006 sem er birt í fullgilttri útgáfu á upprunalegu tungumáli næst á eftir þessu ágrípi, hafið málsmeðferð samkvæmt 2. mgr. 1. gr. í I. hluta bókar 3 við samning milli EFTA-ríkjanna um stofnun eftirlitsstofnunar og dómstóls (samninginn um eftirlitsstofnun og dómstól). Stjórnvöldum á Íslandi hefur verið sent afrit af ákvörðuninni.

Eftirlitsstofnun EFTA veitir EFTA-ríkjunum, aðildarríkjum Evrópusambandsins og öðrum, sem eiga hagsmuna að gæta, eins mánaðar frest frá birtingu þessarar auglýsingar að telja til að leggja fram athugasemdir við áformaða ráðstöfun. Athugasemdir skal senda á eftirfarandi póstfang:

EFTA Surveillance Authority
Rue Belliard, 35
B-1040 Bruxelles/Brussel

Öllum athugasemdum verður komið á framfæri við íslensk stjórnvöld. Þeim, sem leggja fram athugasemdir, er heimilt að óska nafnleynar og skulu slíkar óskir vera skriflegar og rökstuddar.

ÁGRIP

Aðdragandi

Eftirlitsstofnun EFTA samþykkti ákvörðun nr. 213/04/COL hinn 11. ágúst 2004 ⁽¹⁾. Í þessari ákvörðun lýsti eftirlitsstofnunin yfir að starfsemi Íbúðalánasjóðs (ÍLS) samrýmdist ríkisaðstoðarreglunum samkvæmt 2. mgr. 59. gr. EES-samningsins.

ÍLS er stofnun sem er að fullu í eigu íslenska ríkisins og veitir veðtryggð íbúðalán einstaklingum sem eru búsettir á Íslandi. Það var álit eftirlitsstofnunarinnar að í tengslum við fjármögnun og rekstur lánakerfis síns fengi ÍLS ríkisaðstoð, í skilningi 1. mgr. 61. gr. EES-samningsins, frá íslenska ríkinu. Það var jafnframt álit stofnunarinnar að í kerfinu, sem ÍLS starfar eftir og komið var á árið 1999, væri fölginn „ný aðstoð“ sem væri ólögmæt af málsmeðferðarástæðum og borið hefði að tilkynna eftirlitsstofnuninni og bera undir samþykki hennar, í samræmi við 3. mgr. 1. gr. í I. hluta bókar 3 við samninginn um eftirlitsstofnun og dómstól, áður en hún kom til framkvæmdar.

Eftirlitsstofnunin komst engu að síður að þeirri niðurstöðu að þjónustan, sem ÍLS veitir, gæti talist „þjónusta sem hefur almenna efnahagslega þýðingu“ í skilningi 2. mgr. 59. gr. EES-samningsins. Þessi niðurstaða byggðist á þeirri forsendu að ÍLS var skylt að veita húsnæðislán með viðráðanlegum vöxtum og sömu kjörum um land allt, óháð því hvort einstakir þættir starfseminnar skiluðu hagnaði. Að áliti eftirlitsstofnunarinnar veitti ÍLS þjónustu sem var ekki í boði hjá einkafyrirtækjum á Íslandi. Eftirlitsstofnunin ákvað því að samþykkja kerfið, sem ÍLS starfaði eftir, á grundvelli forathugunar, án þess að hefja svonefnda formlega rannsókn af því tagi sem mælt er fyrir um í 2. mgr. 1. gr. í I. hluta bókar 3 við samninginn um eftirlitsstofnun og dómstól.

⁽¹⁾ Tilkynning um þessa ákvörðun birtist í Stjtið. ESB C 112 frá árinu 2005, bls. 8. Þar er vísað til heildartexta ákvörðunarinnar, að frátöldum trúnaðarupplýsingum, á vefsetri Eftirlitsstofnunar EFTA: www.eftasurv.int/fieldsofwork/fieldstateaid/stateaidregistry.

Samtök banka og verðbréfafyrirtækja kærðu þessa ákvörðun til EFTA-dómstólsins. Ógildingarmálið var meðal annars byggt á þeim rökum að ÍLS veitti ekki þjónustu sem hefði almenna efnahagslega þýðingu, þar eð einkareknir bankar byðu húsnæðislán á sambærilegum kjörum. ÍLS ætti því ekki að njóta undanþágunnar sem mælt er fyrir um í 2. mgr. 59. gr. EES-samningsins. Einnig var byggt á þeim rökum að sökum þess að torvelt væri að lýsa ÍLS samrýmanlegan ákvæðum 2. mgr. 59. gr. EES-samningsins hefði eftirlitsstofnuninni borið að hefja formlega rannsókn.

Dómur EFTA-dómstólsins frá 7. apríl 2006 í máli E-9/04

EFTA-dómstóllinn dæmdi sóknaraðila í vil ⁽²⁾. Að dómi EFTA-dómstólsins vakti ríkisaðstoðarkerfið, sem til umræðu var, „efasemdir ... um að það samrýmdist framkvæmd EES-samningsins“, og forathugunin hefði ekki leyst úr þeim efasemdum. Því hefði eftirlitsstofnuninni borið að hefja formlega rannsókn af því tagi sem mælt er fyrir um í 2. mgr. 1. gr. í I. hluta bókunar 3 við samninginn um eftirlitsstofnun og dómstól, áður en ákvörðun var tekin. Svo var ekki gert, og af þeim sökum ógilti EFTA-dómstóllinn ákvörðun eftirlitsstofnunarinnar.

Að því er sneri að beitingu 2. mgr. 59. gr. EES-samningsins varð það niðurstaða dómstólsins að þjónusta, sem veitt væri á grundvelli þeirra markmiða sem liggja að baki lánakerfi ÍLS, gæti talist þjónusta sem hefur almenna efnahagslega þýðingu á þann hátt að ríkisaðstoð ætti rétt á sér. Aftur á móti væru ýmsir þætti kerfisins með þeim hætti að vakti efasemdir um að það samrýmdist framkvæmd EES-samningsins. Lánakerfið væri ekki takmarkað við lán til að reisa eða kaupa húsnæði sem fullnægði tilteknum skilyrðum um stærð eða verð. Það væri ekki heldur takmarkað við að auðvelda lántökum að fjármagna eigið húsnæði. EFTA-dómstóllinn taldi einnig tómerki á að skilgreina viðkomandi vörumarkað í því skyni að geta metið hvort lánakerfið hefði áhrif á þróun viðskipta með þeim hætti að striddi gegn hagsmunum aðila EES-samningsins í skilningi 2. mgr. 59. gr. samningsins.

Afleiðingar dómsins

Þessi ákvörðun um að hefja rannsókn hefur þann tilgang að fylgja dómi EFTA-dómstólsins og gefa málsaðilum færi á að leggja fram athugasemdir til þess að unnt sé að leiða í ljós hvort þjónustan, sem ÍLS veitir, fullnægi skilyrðunum sem sett eru í 2. mgr. 59. gr. EES-samningsins.

⁽²⁾ Dómur frá 7. apríl 2006 í máli E-9/04 *Samtök banka og verðbréfafyrirtækja gegn Eftirlitsstofnun EFTA* [2006] Skýrsla EFTA-dómstólsins (enn óbirt). Dómurinn er birtur á vefsetri EFTA-dómstólsins: www.eftacourt.lu

EFTA SURVEILLANCE AUTHORITY DECISION**No 185/06/COL****of 21 June 2006****to initiate the formal investigation procedure provided for in Article 1(2) in Part I
of Protocol 3 to the Surveillance and Court Agreement with regard to the Icelandic
Housing Financing Fund
(ICELAND)**

THE EFTA SURVEILLANCE AUTHORITY,

HAVING REGARD TO the Agreement on the European Economic Area ⁽¹⁾, in particular to Articles 59, 61 to 63 and Protocol 26 thereof,

HAVING REGARD TO the Agreement between the EFTA States on the Establishment of a Surveillance Authority and a Court of Justice ⁽²⁾, in particular to Article 24 and Protocol 3 thereof,

HAVING REGARD TO the EFTA Surveillance Authority's Decision No 213/04/COL of 11 August 2004 concerning the Icelandic Housing Financing Fund and an increase of lending by that fund up to 90% of the purchase price of housing ⁽³⁾,

HAVING REGARD TO the judgment of the EFTA Court dated 7 April 2006 in Case E-9/04 concerning an application for annulment of Decision No 213/04/COL regarding the Icelandic Housing Financing Fund ⁽⁴⁾,

HAVING REGARD TO the Authority's Guidelines ⁽⁵⁾ on the application and interpretation of Articles 61 and 62 of the EEA Agreement, and in particular Chapter 18C on "State aid in the form of public service compensation",

WHEREAS:

I. FACTS**1. INTRODUCTION**

On 11 August 2004, the EFTA Surveillance Authority (hereinafter referred to as "the Authority") adopted Decision No 213/04/COL. In this Decision the Authority declared, according to Article 59(2) of the EEA Agreement, the Icelandic Housing Financing Fund (*Íbúðalánasjóður*) to be compatible with the State aid rules.

The Icelandic Housing Financing Fund (hereinafter referred to as "the HFF" or "the HFF system"), an institution wholly owned by the Icelandic State, provides mortgage-secured housing loans to residents in Iceland. The Authority found that in funding and operating its loan system, the HFF received State aid from the Icelandic State within the meaning of Article 61(1) of the EEA Agreement. Furthermore, the Authority found that the HFF system, established in 1999, constituted "new aid", unlawful on procedural grounds, which should have been notified to and approved by the Authority pursuant to Article 1(3) in Part I of Protocol 3 to the Surveillance and Court Agreement, prior to putting it into effect.

⁽¹⁾ Hereinafter referred to as "the EEA Agreement".

⁽²⁾ Hereinafter referred to as "the Surveillance and Court Agreement".

⁽³⁾ The cartouche of this Decision is published in OJ 2005 C 112, page 8 and in Icelandic and Norwegian in the EEA Supplement to the Official Journal No 23, 12.5.2005, p. 3. The cartouche makes reference to the EFTA Surveillance Authority's website, where the non-confidential full text of the Decision is available: www.eftasurv.int/fieldsofwork/fieldstateaid/stateaidregistry.

⁽⁴⁾ Judgment of 7 April 2006, Case E-9/04 *The Bankers' and Securities' Dealers Association of Iceland v EFTA Surveillance Authority* [2006] EFTA Court Report (not yet reported). The judgment is available at the EFTA Court's website: www.eftacourt.lu

⁽⁵⁾ Procedural and Substantive Rules in the Field of State Aid (hereinafter referred to as the "State Aid Guidelines"), adopted and issued by the Authority on 19 January 1994, published in OJ 1994 L 231. The State Aid Guidelines are available on the Authority's website: www.eftasurv.int.

Nevertheless, the Authority concluded that the service provided for by the HFF could be qualified as a “service of general economic interest”, in the meaning of Article 59(2) of the EEA Agreement. This conclusion was based on the premise that the HFF was obliged to provide house financing at affordable rates and on equal conditions throughout the entire Icelandic territory, irrespective of the profitability of individual operations. In the Authority’s view, the HFF offered a service which was not available on the private market in Iceland. Therefore, the Authority decided to approve the HFF system, by means of a preliminary examination, without opening the so-called formal investigation procedure provided for in Article 1(2) in Part I of Protocol 3 to the Surveillance and Court Agreement.

This Decision was challenged before the EFTA Court by an application of the Bankers’ and Securities’ Dealers Association of Iceland. The annulment action was, *inter alia*, based on the plea that the HFF did not provide a service of general economic interest, since the private banks offered house financing at comparable conditions. The HFF could therefore not profit from the derogation in Article 59(2) of the EEA Agreement. It was further argued that because of the difficulty to declare the HFF compatible with Article 59(2) of the EEA Agreement, the Authority should have opened the formal investigation procedure.

The EFTA Court sustained the application. In the opinion of the EFTA Court, the State aid scheme in question had raised “doubts ... as to the compatibility with the functioning of the EEA Agreement”, doubts which had not been overcome by means of the preliminary examination. Hence, the Authority was under an obligation to initiate a formal investigation procedure as provided for under Article 1(2) in Part I of Protocol 3 to the Surveillance and Court Agreement, before making a decision. This was not done and, for that reason, the EFTA Court annulled the Authority’s Decision.

With regard to the application of Article 59(2) of the EEA Agreement, the Court found that a service with the objectives of the HFF’s loan scheme may qualify as a service of general economic interest justifying State aid. However, certain specific features of the scheme gave rise to doubts as to the compatibility with the functioning of the EEA Agreement. The loan scheme was not limited to providing loans for the construction or purchase of dwellings that fulfilled any particular criteria as to size or value. Neither was the lending scheme limited to assisting the borrowers in financing their own dwellings. The EFTA Court also found that there were doubts as to the identification of the relevant product market for the assessment of whether the lending scheme would affect the development of trade contrary to the interest of the Contracting Parties to the EEA Agreement, in the meaning of Article 59(2) of the EEA Agreement.

The purpose of this opening Decision is to follow the EFTA Court’s judgment and to call upon the parties concerned to submit their comments, in order to clarify whether the services provided by the HFF comply with the conditions laid down in Article 59(2) of the EEA Agreement.

2. THE ADMINISTRATIVE PROCEDURE AND DEVELOPMENTS LEADING UP TO THE EFTA COURT’S JUDGMENT OF 7 APRIL 2006

By letter of 20 November 2003 from the Icelandic Mission to the EU, forwarding a letter from the Icelandic Ministry of Finance dated the same date, both received and registered by the Authority on 25 November 2003 (Doc No: 03-8227 A, now Event No: 255584), the Icelandic Government notified, pursuant to Article 1(3) in Part I of Protocol 3 to the Surveillance and Court Agreement, an increase of lending by the HFF up to 90% of the purchase price of housing.

According to Article 5(1) in Part II of Protocol 3 to the Surveillance and Court Agreement, the Competition and State Aid Directorate sent a letter dated 23 January 2004 (Event No: 184357), requesting additional information from the Icelandic Government. By letter of 11 March 2004 from the Icelandic mission to the EU, forwarding a letter from the Icelandic Ministry of Finance dated the same date, both received and registered by the Authority on 12 March 2004 (Event No: 259197), the Ministry of Finance replied to the request for additional information. Attachments to the letter of 11 March 2004 were forwarded separately by the Icelandic Mission to the EU on 18 March 2004, received and registered by the Authority on the same day (Event No: 259976).

By letter dated 23 April 2004, received and registered by the Authority on 27 April 2004 (Event No: 279495), the Bankers' and Securities Dealers' Association of Iceland (hereinafter referred to as "SBV") lodged a complaint with the Authority, alleging that the "... *current legislation in Iceland on the operation of the State Housing Financing Fund is incompatible with the EEA Agreement, in particular the competition rules, the rules on state aid, free movement of services, capital and the freedom of establishment of the EEA Agreement*". As a consequence of this complaint, the Authority opened two additional cases, to the already existing State aid case, which dealt separately with the alleged infringements of the competition rules and the rules on the four freedoms.

Based on Article 5(1) in Part II of Protocol 3 to the Surveillance and Court Agreement, the Competition and State Aid Directorate sent a letter dated 14 May 2004 (Event No: 280306) to the Icelandic Government requesting, for a second time, information and clarification, and forwarded by that letter with the consent of SBV, a copy of the complaint.

The notification was discussed between representatives of the Icelandic Ministries of Finance and Social Affairs, the HFF and the Authority during the State aid package meeting in Reykjavik on 26 May 2004. By letter of 10 June 2004 from the Icelandic Mission to the EU, forwarding a letter from the Icelandic Ministry of Finance dated the same date, both received and registered by the Authority on 11 June 2004 (Event No: 284350), the Ministry of Finance replied to the second request for information.

On the request of SBV, a meeting took place in Brussels on 14 June 2004 between representatives of SBV and the Authority, to discuss the complaint.

By letter of 23 June 2004 (Event No: 284459), the Authority informed SBV that it saw no reason to take further action on the complaint with regard to the alleged abuse of the dominant position of the HFF. Therefore, the Authority indicated that it was inclined to close the case, unless SBV would submit further information or arguments within two weeks from the receipt of the letter. SBV did not react to the letter.

On 1 July 2004, the Icelandic Mission to the EU forwarded a letter from the Icelandic Ministry of Finance dated 30 June 2004, received and registered by the Authority on 1 July 2004 (Event No: 286392), in which the Icelandic Government provided outstanding information in response to the Authority's second information request.

By letter of 1 July 2004 (Event No: 285198), the Authority informed SBV that it had not been able to detect any incompatibility of the HFF system with the four freedoms. SBV was informed that the case was proposed to be closed and was invited to submit its comments at the latest by 12 July 2004. SBV did not react to the letter.

The Authority received an email from the Department of Local Government in the Ministry of Social Affairs on 7 July 2004, registered by the Authority on 8 July 2004 (Event No: 287125), by which the Icelandic Government forwarded the following laws: Act No 57/2004, amending the Housing Act No 44/1998; Regulation No 544/2004 on "*the Finances and Risk Management of the Housing Financing Fund*"; Regulation No 522/2004 on "*HFF Mortgages and HFF Bonds*"; Regulation No 521/2004 on "*Loan Proportions and Maximum Amounts of HFF Mortgages*" ⁽⁶⁾. By the same email the Icelandic Government also provided a document on the HFF's Funding and Risk Policy elaborated by a financial consultant.

Supplementary information and explanations concerning the above mentioned laws, the document on the HFF's Funding and Risk Policy, and certain other issues were sent by fax from the Icelandic Ministry of Social Affairs dated 8 July 2004, forwarded to the Authority by letter of 9 July 2004 from the Icelandic Mission to the EU, received and registered by the Authority on the same day (Event No: 287337).

⁽⁶⁾ The Icelandic Government provided English translations of these laws. Quotes from these laws in this decision are based on the translation provided by the Icelandic Government.

In light of the Authority's assessment of the raised competition issues and SBV's inactivity, the Authority decided to close the case and informed SBV of this closure by letter of 27 July 2004 (Event No: 288068).

On 11 August 2004, the Authority adopted Decision No 213/04/COL approving the HFF system and declaring it compatible with Article 59(2) of the EEA Agreement ⁽⁷⁾.

By letter dated 23 August 2004 (Event No: 289467), the Authority informed SBV that it had closed the case with regard to the alleged violation of the four freedoms.

By letter dated 15 September 2004 (Event No: 292140), the Authority informed SBV of Decision No 213/04/COL and attached, to this end, a copy of the decision.

By an application lodged at the Registry of the EFTA Court on 23 November 2004, SBV brought an action under Article 36 of the Surveillance and Court Agreement for annulment of the Authority's Decision No 213/04/COL.

On 7 April 2006, the EFTA Court rendered its judgment in the case and annulled the Authority's Decision No 213/04/COL (hereinafter referred to as the "annulled Decision") ⁽⁸⁾.

3. THE HFF SYSTEM

3.1 Background

In 1955, a basis for State involvement, both as regards policy making in the field of housing affairs and the provision of loans for private housing, was laid. Later the State Housing Agency (*Húsnæðisstofnun ríkisins*) was established by Act No 51/1980 and provided, *inter alia*, loans on preferential terms to private home buyers.

In 1986 Icelandic Government assistance to private home-ownership was tied to access to pension funds, with the pension funds being required to provide partial funding for the system. The Icelandic banks generally did not provide funding for private housing. At this time, the State Housing Agency issued housing loans at affordable rates. This led to a substantial increase in demand, which in turn stretched the resources of the pension funds beyond their limits. To remedy the situation and in order to generate more financial resources to finance housing, a Housing Bond system was introduced in 1989. The Housing Bond system generated funding for the provision of housing loans. The issuing of Housing Bonds and the operation of the system were entrusted to the State Housing Agency.

The Housing Bond system was not a traditional mortgage loan system, but a bond swap system, meaning that homebuyers applied to the HFF to issue a mortgage bond, which was secured against the property to be bought. The State Housing Agency then bought this bond from the homebuyer and paid for it by issuing a Housing Bond to the seller. This Housing Bond could then be freely traded in the securities market. The seller could sell the Housing Bond on the securities market, use it as means of payment or keep it.

The Housing Bonds had maximum loan periods of 40 years but were subject to prepayment without penalty. They were linked to the consumer price index and carried a fixed real interest of 4.75%. The Housing Bonds were secured by all the assets of the State Housing Agency, which consisted primarily of the collateral (mortgage-secured bonds) that the Agency held in property. In addition, the Housing Bonds carried an implicit State guarantee, due to the State ownership of the State Housing Agency.

⁽⁷⁾ The cartouche of this Decision is published in OJ 2005 C 112, page 8. The cartouche makes reference to the EFTA Surveillance Authority's website, where the non-confidential full text of the Decision is available: www.eftasurv.int/fieldsOfWork/fieldStateAid/stateAidRegistry.

⁽⁸⁾ Judgment of 7 April 2006, Case E-9/04, cited above.

The mortgage bonds had the same loan terms as the Housing Bonds, but with a fixed interest surcharge of 0.35 percentage points, to cover operational costs and expected losses on loans. This meant that the lending rate under the Housing Bond system was set at 5.10% in real terms.

3.2 The Act on Housing Affairs No 44/1998

On 1 January 1999, the Act on Housing Affairs No 44/1998 (hereinafter referred to as “the Housing Act”) entered into force ⁽⁹⁾.

The Housing Act established and governed the HFF ⁽¹⁰⁾. The HFF was entrusted with the management and implementation of housing affairs under the Housing Act. The previous State Housing system was repealed ⁽¹¹⁾ and the HFF took over all assets and obligations of the State Housing Agency ⁽¹²⁾, including the tasks of issuing Housing Bonds and providing housing loans through the bond-swap system. The HFF is a separate State-owned institution subject to special management. The State carries full liability for all obligations undertaken by the HFF. Organisationally, the HFF is accountable to the Minister of Social Affairs, who appoints its Board of Directors in accordance with Article 7 of the Housing Act.

According to Article 1 of the Housing Act, it is the purpose of this Act “... to promote, through the granting of loans and the organisation of housing affairs, the ability of Icelanders to live with security and equal rights in housing affairs along with the special allocation of funds to increase people’s chances of acquiring or renting housing on manageable terms”.

The Housing Act was amended, *inter alia*, by Act No 57/2004, which entered into force on 1 July 2004. A number of changes were made to the housing loan system. These changes comprised, *inter alia*, the abolition of the system of swapping mortgage bonds for Housing Bonds. After 1 July 2004, loans have been paid out in cash to home buyers and secured by mortgages in the property under purchase.

At the time the Authority adopted the annulled Decision, the HFF provided the following three loan categories:

- General loans to individuals for the purchase, renovation or construction of residential housing.
- Additional loans to individuals with low income and limited assets for the construction or purchase of their own residential housing. The additional loans were, however, later abolished by Act No 120/2004, which entered into force on 3 December 2004.
- Loans for rental housing to municipalities, associations and companies for the construction or purchase of residential housing to be rented out.

3.2.1 General Loans

The conditions for general loans are established in Chapter VI of the Housing Act. The general loans are available on equal terms to all residents in Iceland, regardless of nationality, on the conditions laid down in and pursuant to the Housing Act. The loans are not limited to persons with income below a certain income bracket or with limited assets.

Before a general loan is paid out, the borrower must issue a borrower’s mortgage instrument as a security as stated in Article 19(1) of the Housing Act. Article 19(2) of the Housing Act and Articles 2 and 3 of Regulation No 521/2004 on “Loan Proportions and Maximum Amounts of Borrowers’ Mortgages” set out maximum amounts for general loans in percentage of the value of the housing and in absolute figures.

⁽⁹⁾ The Housing Act was amended by Act No. 57/2004. Act No. 57/2004 entered into force on 1 July 2004, except for Temporary Provision I, which entered into effect immediately (see Article 22 of Act No. 57/2004).

⁽¹⁰⁾ As amended, and various regulations, *inter alia*, Regulation No. 544/2004 on “the Financing and Risk Management of the Housing Financing Fund”, Regulation No. 522/2004 on “Borrowers’ Mortgages and HFF Bonds” and Regulation No. 521/2004 on “Loan Proportions and Maximum Amounts of Borrowers’ Mortgages”.

⁽¹¹⁾ Section XII of the Housing Act. For example, according to Article 52 of the Housing Act, Act. No. 97/1993 on the State Housing Board was repealed.

⁽¹²⁾ Article 53 of the Housing Act merged the State Housing Fund and the Workers’ Building Fund and transferred the rights, assets, liabilities and obligations of these two funds to the HFF.

According to Article 19(2) of the Housing Act, prior to 1 July 2004, a mortgage bond was exchanged for a Housing Bond for an amount up to 70% of a dwelling's appraised value if the applicant was buying or building his first dwelling, but otherwise for up to 65% of the dwelling's appraised market value (the "relative lending cap"). The loans were also limited in relation to the fire insurance value, which was often lower than the market value. The relative lending cap has later been raised to 90% with Act No 120/2004, amending the Housing Act, which entered into force on 3 December 2004.

In addition to the relative lending cap, the Housing Act, both under the bond-swap system and after the amendments of 1 July 2004, states that a maximum lending cap is to be specified in regulations (the "absolute lending cap"). As specified in Regulation No 521/2004, which entered into force on 1 July 2004, the absolute lending cap was ISK 9.7 million for new housing and ISK 9.2 million for existing housing. Regulation No 959/2004 replaced Regulation No 521/2004 on 6 December 2004 and the absolute lending cap was raised to ISK 14.9 million (subsequently increased to ISK 15.9 million and later to ISK 18 million) for both new and existing housing.

With the entry into force of Regulation No 522/2004 on 1 July 2004, a limit was set of two dwellings for each borrower financed through HFF general loans. In exceptional circumstances, a loan for a third dwelling could be authorised, but it would be up to the Board of Directors to define the precise conditions for such an exception.

3.2.2 *Additional Loans and Loans for rental housing*

Prior to the amendments of 1 July 2004, additional loans and loans for rental housing were not financed through Housing Bonds, but through a separate class of bonds issued by the HFF. As of 1 July 2004, the HFF stopped issuing both separate class of bonds and the Housing Bonds. The main means of funding the HFF became the HFF bonds. Unlike the Housing Bonds, which were subject to prepayment without penalty, the HFF bonds are non-callable. As for the loans from the HFF which are still subject to prepayment without penalty, the interest surcharge paid by borrowers was increased from 0.35 to 0.6 percentage points as of 1 July 2004, in order to take account of the new risk created by the mismatch in optionality between assets and liabilities. However, as the HFF bonds are issued in classes with varying interest rates depending on the market situation, the interest rates charged to HFF borrowers fluctuate.

3.3 **The financing mechanism**

The HFF financed its tasks with the income from the fund's equity capital (i.e. the payments, interest and indexation of granted loans), by issuing Housing Bonds and by the sale of Housing Authority Bonds and the taking of loans ⁽¹³⁾.

The HFF's management of its assets and liabilities is described in Article 11 of the Housing Act. The HFF must always have adequate liquid funds to honour its obligations. Furthermore, it has to keep its revenues and expenses in balance and must establish a risk management system. Further requirements concerning risk management are set out in Articles 6 and 7 of Regulation No 544/2004 on "the Financing and Risk Management of the Housing Financing Fund", according to which the HFF must, *inter alia*, keep its equity ratio over 5 % and provide quarterly reports on the progress of its risk management policy and key figures in operation to the Minister of Social Affairs and the Financial Supervisory Authority.

In case of unexpected difficulties such as illness, accident, loss of employment or comparable situations, the HFF may extend refinancing loans for up to 15 years in order to address temporary payment difficulties experienced by borrowers according to Article 48(1) of the Housing Act. The HFF is further authorised to freeze payments from borrowers for up to three years and add the payments due during that period to the debt proper, if this is considered likely to prevent payment difficulties as stated in Article 48(2) of the Housing Act.

⁽¹³⁾ The above wording reflects the situation prior to 1 July 2004, i.e. prior to the entering into force of Act No. 57/2004. Article 10 of the Housing Act was amended by Article 4 of Act No. 57/2004. According to this amendment, the HFF finances its tasks with the income from the fund's equity capital (i.e. the payments, interest and indexation of granted loans), by issue and sale of HFF bonds and by borrowing as provided for in the Budget Act at any particular time and by service charges as provided for in Article 49.

According to Articles 2 and 3 of Regulation No 119/2003 on “Treatment of claims by the Housing Financing Fund that are without Collateral”, the HFF shall not make claims against borrowers individually if a house or apartment which stands as a security for a HFF loan is sold or auctioned as a part of collection proceedings and the price does not cover the claim of the HFF. The remaining debt does not accumulate interest and is not subject to index linkage. If the borrower wants to obtain a new loan from the HFF during a period of 5 years after the sale or the auction, he/she can pay up the remaining debt by paying half the nominal amount, upon which the HFF is authorised to write off the other half according to Article 5. As stated in Article 6, five years after an apartment or a house is sold or auctioned as a part of collection proceedings, the HFF can write off the remaining debt if the borrower shows himself/herself unable to pay.

With regard to the HFF’s more detailed financial figures, the Authority’s annulled Decision was based on the following information, which was submitted by the Icelandic Government in the initial notification:

– *Housing Bonds*

As described above, the lending rate under the Housing Bond system was set at 5.10% in real terms. According to the Icelandic Government, the margin of 0.35 percentage points was supposed to cover operational costs, losses on loans and to ensure a certain return on the HFF’s capital. The Housing Bonds carried an implicit State guarantee, due to the State ownership of the HFF. The HFF was not subject to a State guarantee fee under Article 7 of Act No 121/1997 on State Guarantees.

– *Housing Authority Bonds*

Housing Authority Bonds were bonds issued in the name of the HFF, which the fund sold on the general market to raise capital for its operations (i.e. to finance the HFF’s other loan categories, see above). Housing Authority Bonds were indexed through the Consumer Price Index and carried a fixed real interest of 2.7%. The loan periods of the Housing Authority Bonds were 24 or 42 years. The HFF charged a commission of 0.35 percentage points on the loan, which was the same as in the case of the Housing Bonds.

– *Losses on loans*

According to the Icelandic Government, since the HFF’s general policy was to provide loans to everyone everywhere, given some basic conditions, one could expect that the HFF would be vulnerable to losses on loans. In order to cover losses on loans, the HFF reserved some provisions every year. Loan-loss provision as a percentage of total loans has been quite stable around 0.20%. For example, actual losses were 0.29% in 2001 and 0.10% in 2002.

– *Salary and administrative expenses*

The Icelandic Government submitted that salaries and administrative expenses of the HFF were ISK 617 million in 1999 and increased to ISK 742 million in 2002. These were the total salary and administrative costs for the whole HFF and all its functions, not only the lending operations.

– *Direct interest support*

The HFF received some interest support from the State to cover obligations resulting from lending below market rates at 3.5% and 4.5% for rented housing for low income families. The support varied through the years and was ISK 9 million in 2001 and 71 million in 2002.

– *Tax exemptions*

The HFF does not pay any corporate tax or property tax. The Icelandic Government submitted that the HFF did not pay what would have amounted to ISK 335 million in corporate tax and 417 million ISK in property tax for the years 1999 to 2002. According to the Icelandic Government, these advantages were used to strengthen the HFF’s equity and provide for losses. The Icelandic Government stated that the foregone tax revenue had to be weighted against the need for the HFF to cover losses amounting to ISK 1.715 million for the same period.

– *Profits and dividends*

The HFF is charged with preserving and earning a return on the funds it supervises (Article 11 of the Housing Act) ⁽¹⁴⁾. The Icelandic Government stated that the HFF did not pay any dividends to its owners. The return was solely intended to sustain the HFF's lending operations and cover losses on loans.

– *Other aspects*

It was not foreseen that the Icelandic Government provided funds for the operation of the Housing Bond system. Furthermore, the Icelandic Government argued that the HFF was not a credit institution and therefore not subject to the rules of a "regular credit institution" with regard to capital adequacy requirements and minimum solvency ratios.

– *HFF's key financial figures*

The HFF's key financial figures for the years 1999 to 2002 were as follows:

Table 1: HFF's key financial figures

	1999	2000	2001	2002
Net operating income before loss provisions	859	1,031	278	2,009
Loss provisions	592	563	652	748
Operating profit/loss	267	468	-374	1,261
Actual losses on loans	258	48	1,022	387
Total assets	279,187	311,036	362,262	401,722
Loans	264,952	298,694	355,569	392,926
Equity	7,560	8,353	8,684	9,946
Equity in % of total assets	2.71%	2.69%	2.40%	2.48%
Return on equity	3.53%	5.60%	-4.31%	12.68%

Numbers in ISK 1,000

Source: Central Bank of Iceland and HFF's Annual Reports 1999–2002.

– *Some of the changes introduced in 2004*

The Icelandic Government submitted that the lending rate of the HFF, as of 1 July 2004, was decided on the basis of the HFF's net capital costs. According to Article 13 of Regulation No 522/2004, the rate was determined in the following manner:

"HFF mortgages shall be price-indexed by the Consumer Price Index calculated and published by Statistics Iceland as provided for in Article 1 of the Consumer Price Index Act, No 12/1995. The board of the Housing Financing Fund shall determine the interest rate of HFF mortgages with a view to the costs of financing in regular issues of HFF bonds and financing costs due to loans paid up, plus interest additions, cf. Article 3" ⁽¹⁵⁾.

The Icelandic Government also pointed out that, in principle, the HFF is required to operate at a pre-determined profit margin. However, this profit margin does not aim to create a dividend for the HFF's owner, as that is not allowed by law, but rather to create and maintain a "safety net" in order to ensure that the HFF will be able to honour its obligations. The HFF's capital adequacy ratio (CAD) was around 5% and therefore did not constitute a change in the HFF operation or its business strategy.

⁽¹⁴⁾ This is the wording prior to 1 July 2004. After that date Article 5 of Act No. 57/2004 amended Article 11 of the Housing Act and, *inter alia*, changed the title of that Article to: *Management of Assets and Liabilities* (this translation has been provided by the Icelandic Government).

⁽¹⁵⁾ This translation was provided by the Icelandic Government.

4. ICELANDIC MARKET FOR HOUSE FINANCING AND POSSIBLE TRADE EFFECTS

4.1 Situation before August 2004

The Icelandic market for mortgage loans was largely divided between three main actors. These were the HFF (previously the State Housing Agency), the pension funds and other private credit institutions. Between 1997 and 2003, the State Housing system had a market share of about 77.5% to 79%. The rest was shared between the pension funds (approximately 13% to 17%) and the commercial banks and savings banks (approximately 4.5% to 8%). The banks did, however, provide certain services for the HFF, such as being the sole agents for evaluating borrowers for the HFF. Until a process of privatisation was completed in 2002–2003, most of the commercial banks were controlled by the State as majority shareholder.

The Icelandic Government stated that private banks almost exclusively restricted lending for housing purchases to property around the Reykjavik area. The Icelandic Government stressed that the HFF is the only lender which offered loans on equal terms which are universally accessible throughout the Icelandic territory. When lending is broken down by geographic areas the trend shows that the further one moves outside of Reykjavik the higher the proportion of the HFF lending gets.

SBV has submitted some documentation during the EFTA Court proceedings, which, in SBV's opinion, demonstrated that the commercial banks have granted affordable loans outside the Reykjavik area during the period between 1999 and August 2004.

As regards the financial institutions' interest rates charged on loans, the Icelandic Government provided in the initial notification lending rates of banks and pension funds for the years 1999 to 2003, which showed an average lending rate in real terms of approximately 7.4%.

The Icelandic Government further presented, in the initial notification, average funding rates by financial institutions in the Icelandic housing finance market for the years 1999 to 2003. The information showed average funding rates for banks (real interest rates) of 6.43%, for pension funds of 3.50% and for the HFF of 4.75%.

According to information submitted by SBV, all commercial banks in Iceland, savings banks, pension funds and some mortgage companies offered long-term housing loans to the public. According to SBV, these loans carried a real interest rate of between 5.9% and 7.9% depending on the security.

According to the Icelandic Government, the housing loan market for individuals is by its nature a local market and does "normally" not involve any direct cross-border transactions. The Icelandic Government stressed that no foreign banks are granting mortgage loans in ISK to Icelandic households. Furthermore, it was stated, in the initial notification, that there were currently no foreign financial institutions or representative offices of foreign financial institutions in Iceland. It was moreover pointed out that the Icelandic economy was very limited in size. The limited number and small size of transactions in trade in the foreign exchange markets of the ISK did not warrant interest from foreign banks. The special geography and the scattered population outside Reykjavik further reduced the foreign interest for lending to the Icelandic housing market.

4.2 Situation after August 2004

During the court proceedings, SBV argued that the market situation in Iceland changed in summer 2004. According to SBV, commercial banks have offered competitive rates compared to HFF rates and have gained market shares. SBV stated in its application to the EFTA Court that "[...] commercial banks in Iceland have demonstrated, through recent cuts in interest rates, that they would be both willing and able to provide general loans on similar terms (or even better) than HFF". It was, for example, submitted that since summer 2004, the gap between commercial banks and the HFF has completely disappeared, as the banks

have reduced their interest rates on long-term housing loans to 4.2% due to their improved refinancing conditions.

According to an Icelandic news agency ⁽¹⁶⁾, the price of residential property in the Reykjavík area has risen by 67% since August 2004, when the commercial banks entered the mortgage market.

5. ALTERNATIVES TO THE HFF SYSTEM

In the procedure leading up to the annulled Decision, the Icelandic Government discussed possible alternatives to the HFF system. The Icelandic Government stated, *inter alia*, that abandoning Government intervention in house financing would lead to considerable changes for lower and middle income families, increase division between the Reykjavík area and the rest of the country and dramatically reduce the number of families able to purchase housing on the market. Alternatively, entrusting banks to lend with the same favourable conditions would not be possible without massive direct State aid.

The Icelandic Government discussed, in the initial notification of 20 November 2003, the following alternative models:

- The HFF would be turned into a limited liability company, wholly owned by the State, either as a profit or a non-profit entity. This was considered the most obvious solution in order to dispense with the State aid. In the Icelandic Government's view, interest rates would increase – more if the company was supposed to earn profits – but the change would not have any effect on competition between credit institutions, except the change would raise the HFF's interest rates so much as to make bank loans or bonds issued by the banks competitive. In the Icelandic Government's view, this would have no effect on trade among the Contracting Parties.
- The HFF would be auctioned off to the highest bidder, with a universal service obligation and a continued State guarantee on the bonds. It is highly likely that the highest bidder would be a credit institution, as the HFF's assets would raise CAD ratio and improve credit ratings. The HFF's assets are similar to the assets of the biggest Icelandic bank. This change would have great influence on the national banking market and put the successful bank in a dominant position on the national market. This would create the risk of transfer of profits from the issuance of bonds to other operations. This would have serious effects on the interests of the other Contracting Parties, as this would in effect foreclose the Icelandic market under existing competitive circumstances.
- The HFF would be sold jointly to the domestic banks. This would be better for the banks not successful in an auction, but would foreclose the domestic banking market.
- The HFF would be dismantled and its assets auctioned off, at the same time as a new system for State intervention in housing purchase would be introduced.
- The last model was proposed by SBV to the Icelandic Government (so-called "whole sale model"). This proposal foresaw that the HFF ceased direct lending to home buyers, but continued to fund lending by the banks to individuals. The commercial banks would each lend to individuals, but the HFF would fund that lending through monthly bond issuance by the HFF, with State guarantee, the outcome of which would then govern the rates applicable to the housing loans lent by the banks, plus the banks operating margin. A prerequisite for this solution to work would be the HFF's agreement to accept to be in general last in line of priority mortgages up to the 90% limit, allowing the banks lending opportunities ahead of that percentage. This would enable the banks to grant 90% loans, as the HFF would carry the principal risk of losses.

⁽¹⁶⁾ NFS, 10 May 2006. www.visir.is/apps/pbcs.dll/article?AID=/20060510/FRETTIR01/60510079/1091

II. APPRECIATION

1. STATE AID WITHIN THE MEANING OF ARTICLE 61(1) OF THE EEA AGREEMENT

Article 61(1) of the EEA Agreement reads as follows:

“Save as otherwise provided in this Agreement, any aid granted by EC Member States, EFTA States or through State resources in any form whatsoever which distorts or threatens to distort competition by favouring certain undertakings or the production of certain goods shall, in so far as it affects trade between Contracting Parties, be incompatible with the functioning of this Agreement.”

This implies that for measures to be classified as State aid within the meaning of Article 61(1) of the EEA Agreement, they must be granted by the State or through State resources, confer an advantage on the recipient, be liable to affect trade between the Contracting Parties and distort competition.

Beforehand, it needs to be clarified whether the HFF is subject to the application of Article 61(1) of the EEA Agreement, since it has been argued by the Icelandic Government, in the initial notification, that the HFF could not be qualified as an undertaking in the meaning of that Article.

Firstly, the HFF is a separate State-owned institution set up by law, having its own board of directors and annual accounts. Secondly and more importantly, the Court of Justice of the European Communities (hereinafter referred to as “the Court of Justice”) has repeatedly defined the concept of an undertaking as any entity engaged in an economic activity, which is any activity which offers goods or services on a given market, regardless of its legal status and the way in which it is financed ⁽¹⁷⁾. Although the Icelandic Government considers the HFF not to be a separate undertaking, as it operates only as a “*branch of the State itself*”, the Authority takes the view that the HFF is engaged in an economic activity. The economic activity consists of offering services on the market for housing mortgage loans, i.e. long-term house financing (for residential accommodation). Therefore, it is the Authority’s preliminary conclusion that the HFF has to be qualified as an undertaking in the sense of Article 61(1) of the EEA Agreement.

1.1 Transfer of State resources and thereby favouring certain undertakings

In order to qualify as State aid, the HFF system must imply a transfer of State resources and thereby confer on the Housing Financing Fund an advantage that relieves it of charges that are normally borne from its budget.

1.1.1 The *Altmark* conditions

The Icelandic Government argued initially in its notification that the HFF system does not constitute State aid, because the system would, *inter alia*, not confer any advantage on the HFF. In this respect, the Icelandic Government referred to the *Altmark* ruling ⁽¹⁸⁾ of the Court of Justice and argued that the HFF system would comply with all of the four criteria that the Court of Justice established in that ruling.

It needs to be recalled that the Court of Justice has established the following conditions, which need to be fulfilled cumulatively, for a State measure to escape the classification of State aid. These conditions are:

- First, the recipient undertaking must actually have public service obligations to discharge, and the obligations must be clearly defined.
- Second, the parameters on the basis of which the compensation is calculated must be established in advance in an objective and transparent manner, to avoid it conferring an economic advantage which may favour the recipient undertaking over competing undertakings.

⁽¹⁷⁾ Case C-118/85 *Commission v Italy* [1987] ECR 2599; Case C-41/90 *Klaus Höfner and Fritz Elser v Macrotron GmbH* [1991] ECR I-1979; Case C-69/91 *Decoster* [1993] ECR I-5335. See similar Case E-4/97 *Norwegian Bankers' Association v EFTA Surveillance Authority* [1999] Report of the EFTA Court, page 3, paragraph 30.

⁽¹⁸⁾ Case C-280/00 *Altmark Trans GmbH* [2003] ECR I-7747.

- Third, the compensation cannot exceed what is necessary to cover all or part of the costs incurred in the discharge of public service obligations, taking into account the relevant receipts and a reasonable profit for discharging those obligations.
- Fourth, where the undertaking which is to discharge public service obligations, in a specific case, is not chosen pursuant to a public procurement procedure which would allow for the selection of the tenderer capable of providing those services at the least cost to the community, the level of compensation needed must be determined on the basis of an analysis of the costs which a typical undertaking, well run and adequately provided with means so as to be able to meet the necessary public service requirements, would have incurred in discharging those obligations, taking into account the relevant receipts and a reasonable profit for discharging the obligations.

It is the Authority's preliminary opinion that the HFF system neither complies with the second nor with the fourth condition ⁽¹⁹⁾. Concerning the second condition, the Icelandic authorities did not establish *in advance*, and in an objective and transparent manner, the parameters on the basis of which the compensation was to be calculated, in order to avoid conferring an economic advantage, which may favour the HFF over competing undertakings. The Icelandic Government has not demonstrated that such an *ex ante* assessment has taken place in an objective and transparent manner. To establish the parameters for the calculation of the compensation would have required quantifying the costs incurred in discharging the public service obligation in advance and comparing them with the possible benefits that the HFF enjoys. However, such quantification of costs has not taken place. Based on that shortcoming, it is not apparent from the outset what the level of compensation will amount to, since the isolated costs incurred in discharging the public service obligation have not been identified. Furthermore, with regard to the fourth condition, the HFF has neither been chosen by way of a public procurement procedure nor did the Icelandic authorities determine the level of compensation by way of a comparison between the HFF and a privately run "reference company", taking into account the relevant receipts and a reasonable profit for discharging the obligations.

Since the HFF system seems not to comply with all of the above mentioned conditions, there is a presumption that the HFF system involves State aid, if the conditions of Article 61(1) of the EEA Agreement are met.

1.1.2 Possible State aid elements

The State guarantee

The HFF enjoys an implicit State guarantee for all of its securities. The State guarantee results in a more favourable credit rating for its bonds than bonds issued by private undertakings. This leads to cheaper funding costs for the HFF. Private credit institutions do not benefit from such a State guarantee. The State guarantee confers an advantage on the HFF compared to private credit institutions. The HFF is not subject to a State guarantee fee under Article 7 of Act No 121/1997 on State Guarantees. Hence, the Icelandic State is foregoing revenue it would normally collect. Since the HFF is not paying a premium for the State guarantee it enjoys, it is the Authority's preliminary conclusion that the State guarantee, without any sort of premium to be paid, implies a transfer of State resources which favours the HFF.

Interest support

The HFF received interest support from the State to cover obligations resulting from lending below market rates at 3.5% and 4.5% for rented housing for low income families. The support has varied through the years. It was ISK 9 million in 2001

⁽¹⁹⁾ With regard to the question whether the HFF is actually entrusted with public service obligations, see the discussion below in section II.3.2.1.

and 71 million in 2002. This interest support is financed by State resources. It is the Authority's preliminary conclusion that the interest support constitutes an aid element. The Authority is not in possession of any up-dated figures with regard to the interest support for the years 2003 to 2006. If interest support was granted in these years, the Authority would qualify such support, in light of the above assessment, as a transfer of State resources which favours the HFF.

Exemptions from corporate and property tax

The HFF is exempted from corporate tax and property tax. The HFF has not paid what would have amounted to ISK 335 million in corporate tax and 417 million ISK in property tax for the years 1999 to 2002. Thus, the Icelandic State has foregone income, which under normal circumstances would have been charged to the HFF's budget. It is the Authority's preliminary conclusion that the exemptions from corporate and property tax constitute aid elements. The Authority is not in possession of any up-dated figures for the years 2003 to 2006. Any forgone tax for these years would qualify, in light of the above assessment, as a transfer of State resources which favours the HFF.

No dividend payments

The HFF is charged with preserving and earning a return on the funds it supervises. The return is intended to sustain the operations of the HFF. The HFF is, however, not required to pay out any dividends to its owner.

A normal market investor requires a sufficient return on his capital. It is the Authority's preliminary view that the fact that the HFF is *per se* relieved from paying out any dividends to its owner might imply that it is generating not a sufficient return on capital a normal market investor would expect and that this might imply foregone revenues for the State and thereby a transfer of State resources which favours the HFF.

Not covered by capital adequacy requirements and minimum solvency ratio rules

The Icelandic Government argued that the special status of the HFF implied that it was not subject to the same rules ⁽²⁰⁾ as private credit institutions, as regards capital adequacy requirements and minimum solvency ratio rules.

However, if the HFF were covered by the same rules as private credit institutions, then an exemption from these rules could imply State aid.

Capital adequacy requirements and minimum solvency ratio rules for credit institutions are contained in the Act referred to in point 14 of Chapter II(i) of Annex IX to the EEA Agreement (hereinafter referred to as "the Banking Directive") ⁽²¹⁾. In this context, the Authority notes that the adaptation text ⁽²²⁾ to Article 2(3) of the Banking Directive explicitly exempted from the scope of that Directive in Iceland the "*Byggingarsjóðir ríkisins*" (literally translated "the State's Building Funds" ⁽²³⁾). The Icelandic Government stated that this term was traditionally used for the funds operated by the predecessor of the HFF, namely the State Housing Board, which comprised the State Housing Fund and the Workers' Building Fund. The HFF was established by taking over all assets and obligations of the State Housing Board.

Furthermore, Article 1(1) of the Banking Directive defines a credit institution as "*an undertaking whose business is to receive deposits or other repayable funds from the public and to grant credits for its own account [...]*". Given the way the HFF's financing mechanism operates, the Authority cannot see how the HFF could be classified as a credit institution in the meaning of the Banking Directive because the HFF is not receiving any deposits or other repayable funds from the public.

⁽²⁰⁾ The Icelandic Government referred in this context to Directive 2000/12/EC on credit institutions.

⁽²¹⁾ Directive 2000/12/EC of the European Parliament and the Council of 20 March 2000 relating to the taking up and pursuit of the business of credit institutions (OJ L 126, 26.5.2000, p. 1), as amended.

⁽²²⁾ The adaptation text mentioned in point 14(a) of Chapter II(i) of Annex IX to the EEA Agreement.

⁽²³⁾ This translation has been provided by the Icelandic Government.

In light of the above and for the limited purpose of identifying possible State aid elements, it is the Authority's preliminary conclusion that the HFF is not covered by the scope of the Banking Directive. The HFF is therefore not subject to the same rules as private credit institutions as regards capital adequacy requirements and minimum solvency ratio rules. Since the HFF is not subject to these rules, it is consequently not relieved of charges that it would normally bear from its own budget. Hence, excluding the HFF from these requirements seems not to entail an aid element.

In any event, even if the HFF should have been subject to these rules, an exemption from these rules seems not to imply that any State resources have been transferred to the HFF. A transfer of State resources is, however, a necessary condition, in order to qualify a measure as State aid in the meaning of Article 61(1) of the EEA Agreement ⁽²⁴⁾.

1.2 Distortion of competition and effect on trade between Contracting Parties

The granting of loans for financing purchases of residential accommodation is a financial service which, in the present market circumstances, is predominantly of a local character and normally does not involve any direct cross-border transactions. Distortion of competition arising from financial advantages accorded to the HFF operating such services seems therefore *prima facie* likely to have only limited direct trade effects. However, it cannot be excluded that the aid, which is involved in the HFF system, threatens to distort competition between banks in the European Economic Area, by making it more difficult for them to enter the Icelandic housing mortgage loan market. Such a potential effect on trade is sufficient for State aid to be caught by Article 61(1) of the EEA Agreement.

1.3 Conclusion

In light of the above, it is the Authority's preliminary conclusion that the HFF system involves State aid within the meaning of Article 61(1) of the EEA Agreement. To enable the Authority to calculate the amount of potential State aid involved, it is necessary, in the course of this formal investigation procedure, to obtain up-dated figures concerning the HFF's financing mechanisms.

2. NOTIFICATION REQUIREMENT AND STANDSTILL OBLIGATION

Pursuant to Article 1(3) in Part I of Protocol 3 to the Surveillance and Court Agreement, "*the EFTA Surveillance Authority shall be informed, in sufficient time to enable it to submit its comments, of any plans to grant or alter aid (...). The State concerned shall not put its proposed measures into effect until the procedure has resulted in a final decision*".

The above notification requirement and standstill obligation concern "new aid". On the other hand, "existing aid" can be granted until the Authority finds the aid in question to be incompatible with the functioning of the EEA Agreement.

The HFF system was not notified to the Authority. The HFF was established and entered into force on 1 January 1999, i.e. after the entry into force of the EEA Agreement, taking over all assets and obligations of its predecessor, the State Housing Agency. In this context, the Icelandic Government argued that the HFF system had to be classified as existing aid.

The Authority does not share this point of view. In deciding whether or not an aid scheme is to be regarded as "new aid" or "existing aid", the Authority examines the relevant legal provisions providing for the aid in question and in particular the entry into force of these provisions.

⁽²⁴⁾ Case C-379/98 *PreussenElektra AG v Schleswig* [2002] ECR I-2099.

In such cases the Authority is not obliged to carry out an economic analysis of the measure in question as compared to aid schemes which were in place prior to the introduction of the new legal provisions. This view is confirmed by the ruling of the Court of Justice in *Namur-Les Assurances*. In that ruling the Court held that “[...] *the emergence of new aid or the alteration of existing aid cannot be assessed according to the scale of the aid or, in particular, its amount in financial terms at any moment in the life of the undertaking if the aid is provided under earlier statutory provisions which remain unaltered. Whether aid may be classified as new aid or as alteration of existing aid must be determined by reference to the provisions providing for it*”⁽²⁵⁾ (emphasis added).

The fact that the HFF system is the result of alterations to an old system, by merging different legal entities, and that a complete new law was adopted, which repealed the previous State Housing system, and which forms the legal basis of the HFF and the loan system, are sufficient grounds to classify the entire HFF system as “new aid” within the meaning of Article 1(3) in Part I and Article 1(c) in Part II of Protocol 3 to the Surveillance and Court Agreement⁽²⁶⁾.

Therefore, it is the Authority’s preliminary conclusion that the HFF system, established in 1999, constitutes “new aid”, which, pursuant to Article 1(3) in Part I of Protocol 3 of the Surveillance and Court Agreement, should have been notified to the Authority in advance⁽²⁷⁾. Since the HFF system was not notified to the Authority, it is considered to constitute “aid unlawful on procedural grounds”, in accordance with Articles 1(f) and 10 *et seq.* in Part II of Protocol 3 to the Surveillance and Court Agreement⁽²⁸⁾. It should be recalled that any unlawful aid, which is finally not declared compatible with the functioning of the EEA Agreement, is subject to recovery, in accordance with Article 14 in Part II of Protocol 3 to the Surveillance and Court Agreement. This issue will be further addressed below in section II.4. of this Decision.

3. COMPATIBILITY OF THE AID

The Authority cannot declare State aid compatible with the functioning of the EEA Agreement, if that aid would infringe other provisions of the EEA Agreement. SBV submitted in its initial complaint that the “*Housing Financing Fund is incompatible with the EEA Agreement, in particular the competition rules, the rules on state aid, free movement of services, capital and the freedom of establishment*”.

In relation to the competition rules, the free movement of services, capital and the freedom of establishment, the Authority assessed these allegations and restated in its annulled Decision that they were unfounded.

With regard to the alleged infringement of some of “the four freedoms”, the Authority found that it was the State aid which created the possible hindrances to the free movement of services, capital and establishment. The effect of these possible hindrances was indissolubly linked to the objective of the State aid. Therefore, the Authority concluded that the case should be assessed under the *lex specialis* of the State aid rules and that the rules on the “four freedoms” should not be applicable⁽²⁹⁾.

⁽²⁵⁾ Case C-44/93 *Namur-Les Assurances du Crédit SA* [1994] ECR I-3829, paragraph 28.

⁽²⁶⁾ Furthermore, Article 4(1), first sentence, of the Authority’s Decision No. 195/04/COL of 14 July 2004 states that “[f]or the purposes of Article 1(c) in Part II of Protocol 3 to the Surveillance and Court Agreement, an alteration to existing aid is any change, other than modifications of a purely formal or administrative nature which cannot affect the evaluation of the compatibility of the aid measure with the common market”.

⁽²⁷⁾ The European Commission Decision No. 2005/842/EC of 28 November 2005 on the application of Article 86(2) EC (which corresponds to Article 59(2) of the EEA Agreement) to State aid in the form of public service compensation granted to certain undertakings entrusted with the operation of services of general economic interest (OJ L 312, 29.11.2005, page 67) lays down the conditions under which certain types of public service compensation constitutes State aid compatible with Article 86(2) EC and exempts compensation satisfying those conditions from the prior notification requirement. The Decision has not yet been incorporated into the EEA Agreement. Public service compensation which constitutes State aid and does not fall within the scope of Decision No. 2005/842/EC will still be subject to the prior notification requirement, also after that Decision has been incorporated into the EEA Agreement. In any event, it should be noted that, with regard to house financing, Article 2(1)(b) of Commission Decision No. 2005/842/EC only exempts public service compensation granted to social housing undertakings. Recital 16 of Commission Decision No. 2005/842/EC further specifies that social housing undertakings should be understood as meaning “... undertakings in charge of social housing providing housing for disadvantaged citizens or socially less advantaged groups, which due to solvability constraints are unable to obtain housing at market conditions...”.

⁽²⁸⁾ Since the Authority’s Decision No. 213/04/COL was annulled by the EFTA Court’s judgment of 7 April 2006 in Case E-9/04, the aid granted under the HFF system remains unlawful aid.

⁽²⁹⁾ With regard to the relationship between the State aid rules and the provisions of the “four freedoms”, see for example Case 74/76 *Ianelli & Volpi v Meroni* [1977] ECR 557.

This view was confirmed by the EFTA Court in this judgment of 7 April 2006, when it held that:

“With regard to the effects that the HFF general loans scheme may have on the free movement of services and capital and the right of establishment, the Court holds that any such effects would indeed seem inherent in the State-supportive elements of the HFF system and therefore are so indissolubly linked to the object of the aid that it is impossible to evaluate them separately (see to this effect Case 74/76 Iannelli & Volpi SpA v Ditta Paolo Meroni [1977] ECR 557, at paragraph 14).” ⁽³⁰⁾

With regard to the alleged infringement of the competition rules (the complainant alleged in particular an infringement of Articles 59(1) and 54 of the EEA Agreement), the Authority stated in the annulled Decision that SBV’s complaint did not warrant the initiation of formal proceedings, since SBV did not substantiate that the HFF abused or will abuse its position as a consequence of the legislative framework by which it was governed.

In light of the above, it is the Authority’s preliminary view that it sees no reasons why it should deviate from its original assessment on these points.

3.1 Article 61 paragraphs (2) or (3) of the EEA Agreement

The Icelandic Government argued, in the initial notification, that the derogation under Article 61(2)(a) of the EEA Agreement applies to the case at hand. The intervention of the State in the housing market through the HFF is, according to the Icelandic Government, based on particular social objectives and is limited in scope. The Icelandic Government submitted that the privilege accorded to the HFF, through the implicit State guarantee on the Bonds, does not in any way benefit the HFF, but only the recipients of funding from the HFF.

Article 61(2)(a) of the EEA Agreement declares State aid compatible with the functioning of the EEA Agreement, if the aid has a social character and is granted to individual consumers, provided that such aid is granted without discrimination related to the origin of the products concerned.

In the Authority’s preliminary view, this derogation is not applicable to the case at hand. The aid is granted to the HFF, which is considered to be an undertaking in the meaning of Article 61(1) of the EEA Agreement (see above in section II.1), and not directly to individual consumers. Furthermore, consumers are bound to finance their housing by the HFF, in order to enjoy favourable conditions. Consumers are not free to benefit from State aid by their own choice of financial institution. Hence, the State aid is not granted without discrimination related to the origin, in this case, of the service concerned. Therefore, the aid is not neutral with respect to the operators in the market for house financing ⁽³¹⁾.

With regard to the other derogations mentioned in Article 61, paragraphs (2) and (3), of the EEA Agreement, the Authority takes the preliminary view that none of them are relevant to the case at hand. For example, although it is one of the objectives of the HFF to ensure territorial cohesion, it is not its primary goal to serve as an instrument for regional development. The HFF system is based on the universality objective and grants housing finance under the same conditions throughout Iceland, regardless of the region.

3.2 Article 59(2) of the EEA Agreement

State aid may be declared compatible with the EEA Agreement under Article 59(2) of the EEA Agreement ⁽³²⁾ if it is necessary to the operation of the services of general economic interest and does not affect the development of trade to such an extent as would be contrary to the interests of the Contracting Parties.

⁽³⁰⁾ Case E-9/04, cited above, paragraph 82.

⁽³¹⁾ See similar Case E-4/97, cited above, paragraph 30.

⁽³²⁾ Which corresponds to Article 86(2) EC.

The following conditions must be satisfied in the present case, in order for Article 59(2) of the EEA Agreement to apply:

- The service in question must be a service of general economic interest and must be accurately defined by the State (see below in point 3.2.1).
- The undertaking in question must be entrusted by the State with the provision of such service (see below in point 3.2.1).
- The application of the rules of the EEA Agreement must obstruct the performance, in law and fact, of the particular tasks assigned to undertakings entrusted with the operation of services of general economic interest (see below in point 3.2.2).
- The derogation must not affect the development of trade within the EEA to an extent that would be contrary to the interest of the Contracting Parties (see below in point 3.2.3).

In the context of assessing the HFF system under Article 59(2) of the EEA Agreement, the Authority will also apply Chapter 18C of the State Aid Guidelines. The purpose of Chapter 18C is to spell out the conditions under which State aid can be found compatible with the functioning of the EEA Agreement pursuant to Article 59(2) of the EEA Agreement.

As stated in point 24 of section 18C.5 of the State Aid Guidelines, Chapter 18C will apply as of the day of adoption by the Authority. The Authority adopted Chapter 18C on 20 December 2005. Furthermore, point 25 of section 18C.5 of the State Aid Guidelines states:

“The Authority will apply the provisions of these guidelines to all aid projects notified to it and will take a decision on those projects after adoption of the guidelines, even if the projects were notified prior to adoption. In case of non-notified aid, the Authority will apply:

- The provisions of these guidelines if the aid was granted after the adoption of these guidelines;*
- The provisions in force at the time the aid was granted, in all other cases”.*

Thus, the Authority will take Chapter 18C of the State Aid Guidelines into account in its future assessment ⁽³³⁾.

3.2.1 Definition of service of general economic interest and entrustment

The concept of service in the general economic interest means, among other things, that the State assigns “particular tasks” to an undertaking ⁽³⁴⁾. In order to qualify for classification as service of general economic interest, a service must have certain characteristics, the most important of which is that the service provided can not be provided in the same manner on the market and that the service should be clearly defined ⁽³⁵⁾.

As an exception to the main rule in Article 59(1) of the EEA Agreement ⁽³⁶⁾, the concept of “services of general economic interest” must be interpreted restrictively ⁽³⁷⁾ and applies only to activities of direct benefit to the public. Still, States remain free, in principle and where no common policy is established, to designate which services they consider to be of general economic interest and to organize these services as they see fit, subject to the rules of the EEA Agreement and the specific conditions laid down

⁽³³⁾ Since the Authority’s Decision No. 213/04/COL was annulled by the EFTA Court’s judgment of 7 April 2006 in Case E-9/04, the aid granted under the HFF system remains unlawful aid (see above section II.2).

⁽³⁴⁾ See for example: Case 10/71 *Muller* [1971] ECR 723; Case 127/73 *BRT v SABAM* [1974] ECR 313; Case 7/82 *GVL* [1983] ECR 483; Case C-393/92 *Almelo* [1994] ECR I-1520; Case C-266/96 *Corsica Ferries* [1998] ECR I-3949.

⁽³⁵⁾ Communication from the Commission – Services of General Interest in Europe (OJ C 17, 19.1.2001, p. 7), see paragraph 14 (hereinafter referred to as “Services of General Interest”).

⁽³⁶⁾ The main rule in Article 59(1) of the EEA Agreement states that in the case of public undertakings and undertakings to which EC Member States or EFTA States grant special or exclusive rights, the Contracting Parties shall ensure that there is neither enacted nor maintained in force any measure contrary to the rules contained in the EEA Agreement, in particular to those rules provided for in Articles 4 and 53 to 63.

⁽³⁷⁾ See Case C-242/95 *GT-Link A/S v De Danske Statsbaner* [1997] ECR I-4449, paragraph 50; Case T-260/94 *Air Inter* [1997] ECR II-147, paragraph 135; Case C-159/94 *Commission v France* [1997] ECR I-5815, paragraph 53.

in Article 59(2) of the EEA Agreement ⁽³⁸⁾. States may take account of objectives pertaining to their national policy when defining the service of general economic interest which they entrust to certain undertakings ⁽³⁹⁾. Thus, the competence to define such services lies with the States, subject to scrutiny by the Authority. This scrutiny must essentially be conducted on a case-by-case basis.

In this assessment, the nature of the undertaking entrusted with the service is not of decisive importance, nor whether the undertaking is entrusted with exclusive rights, but rather the essence of the service deemed to be of general economic interest and the special characteristics of this interest that distinguish it from the general economic interest of other economic activities ⁽⁴⁰⁾. In conducting such analysis the Authority has to consider the nature of the service, as well as the extent to which the same service is provided by the market on the same conditions, and in the case of a universal service, particularly, the State's legitimate objective to ensure continuity of service on acceptable conditions throughout its territory ⁽⁴¹⁾.

The annulled Decision

As mentioned above (in section I.3.2), the HFF granted, at the time the annulled Decision was adopted, loans in the form of general loans, additional loans and loans for rental housing. The annulled Decision accepted all three lending activities as services of general economic interest.

The relevant part of the annulled Decision reads as follows:

"In this respect, the so-called 'Husbanken case' is of importance, as it also concerned the relationship between Article 59(2) of the EEA Agreement and State aid to a public undertaking with a view to provide cheap housing loans [...]. In that case, the EFTA Court found that the services concerned were covered by Article 59(2) of the EEA Agreement, since the services concerned were specifically defined by Norway, limited to certain categories of houses and available to everyone on an equal basis. That the loans in the 'Husbanken case' were not restricted to people in weak financial situations could not, as had been argued by the applicant, lead to another result.

The Icelandic housing policy dates back more than 50 years and is based on the political goal to encourage private home ownership. To this end, public intervention in the Icelandic housing market has been aimed at making private housing affordable to a bigger proportion of the public. The HFF is the financing instrument whereby the Icelandic State pursues its public housing policy objectives. The Housing Act [...] entrusts the HFF with the management and implementation of the housing affairs and lays down in detail the tasks of the HFF, the objectives and the HFF's financing mechanisms. The Icelandic State uses the HFF to channel capital to the housing sector and to provide house financing on more advantageous terms than are available on the open Icelandic capital market. The HFF is obliged to provide house financing at affordable tariffs and on equal conditions, irrespective of the profitability of individual operations [...].

The loan system is available to everyone on equal terms and applies to the entire territory of Iceland, including sparsely populated areas, where asset evaluations differ compared to more densely populated areas. Thus, the HFF provides a universal service

⁽³⁸⁾ See in this context for example: Services of General Interest, cited above, paragraph 22; Case T-106/95 *FFSA* [1997] ECR II-229, paragraph 192. As stated by Advocate General Léger in his opinion in Case C-438/02 *Åklagaren v Krister Hanner* [2005] ECR I-4551, paragraph 139: "...it falls to the Member States to define the content of their services of general economic interest and, in so doing, they enjoy considerable leeway since the Court and the Commission will intervene only in order to penalise manifest errors of assessment".

⁽³⁹⁾ Case E-9/04, cited above, paragraph 67.

⁽⁴⁰⁾ Case E-4/97, cited above, paragraph 47.

⁽⁴¹⁾ See in this context: Report of the European Commission to the Council of Ministers: Service of general economic interest in the banking sector (adopted by the Commission on 17.6.1998 and presented to the ECOFIN Council on 23.11.1998). Services of General Interest, cited above, paragraph 10.

throughout Iceland on equal conditions. No private credit institution would be in the position to offer mortgage secured loans on equal conditions throughout the entire territory of Iceland. Asset evaluations differ between the Reykjavik area and sparsely populated areas. Prices and securities in real estate differ depending on where the dwelling is located in Iceland. In the Authority's opinion, this aim to correct regional imbalances must be considered as a task of general economic interest in the sense of Article 59(2) of the EEA Agreement both for the so-called additional loans and for the general loans.

The HFF's loan system contains also certain social dimensions. This is of course especially so for the additional loans. However, as the HFF loans will continue to be subject to a lending cap in the form of a maximum amount available, also the general loans entail a social element. These loans aim at financing housing that corresponds to the price of average apartments in Iceland. The HFF's loans alone will not be sufficient to finance high priced property. The relative advantage to house owners, due to the cheap loans that the HFF can offer, is accordingly inversely proportionate to the amounts they wish to loan and thereby, also to the price of the house. In this respect, the Authority has no reason to contest the notified increase in lending terms, since this increase is necessary to, inter alia, take account of inflation in housing prices in recent years.

Additionally, the Icelandic Government has introduced a new provision to the effect that HFF's loans will be limited to two dwellings for each applicant. In exceptional circumstances, a loan for a third dwelling could be authorised, but it would be up to the Board of Directors to define the precise rules for such an exception.

In light of the above, the Authority concludes that the HFF is entrusted with services of general economic interest, given their social and universal dimension, distinguishable from the economic interest of other economic activities, within the meaning of Article 59(2) of the EEA Agreement."

The EFTA Court's ruling

SBV's application to the EFTA Court, concerning doubts as to whether HFF loans could qualify as a service of general economic interest, was limited to the general loans scheme. The EFTA Court consequently limited its review on the general loans and did not address the other two loan schemes.

With regard to the question, whether the HFF general loans scheme could qualify as a service of general economic interest, the EFTA Court held:

"The tasks of the HFF are defined in the Housing Act and further laid down by Regulations and ministerial decisions. The HFF general loans system is intended to promote security and equal rights as regards housing in Iceland by providing loans on manageable terms to the general public throughout the territory of Iceland and thereby foster private home ownership. This goes beyond the normal economic interest of operators in the financial sector. A service with this objective may qualify as a service of general economic interest justifying State aid, provided that the service fulfils the requirements laid down in Article 59(2) EEA. In that respect, the presumptions or conditions under which the HFF system operates (cf. Case E-4/97 Husbanken II, at paragraph 48) will be addressed below." ⁽⁴²⁾

When the EFTA Court later turned in its judgment to the presumptions or conditions under which the HFF system operates, it held:

⁽⁴²⁾ Case E-9/04, cited above, paragraph 68.

“[...] it is necessary to address the question of whether the conditions under which the loans were granted did not go beyond what was necessary for HFF to perform the tasks entrusted to it. The Court recalls that the ultimate aim of the State’s intervention in lending services through the general loans scheme is to foster private home ownership in Iceland through lending on ‘manageable terms’. A service rendered with such an objective may, as has been stated above, be considered legitimate under Article 59(2) EEA. However, ESA has to make sure that public intervention does not, in reality, pursue other goals than those defined by Icelandic law or exceed what is necessary to achieve the defined goal.

In that regard, the Court notes that unlike the cost and size limitations practiced by the Norwegian Husbanken in Case E-4/97 Husbanken II, the HFF’s relative and absolute lending caps do not limit the subsidised lending scheme to dwellings which fulfil certain criteria. They only limit the amount one may borrow from the HFF for any dwelling, regardless of the value or size of that dwelling. There is no limit as to how big or valuable a dwelling may be and still be eligible for a general loan under the HFF scheme; there are only limits to how much the HFF may grant as a general loan.

Moreover, the HFF general loans scheme is not limited to the financing of one unit of residential housing for each borrower. This means that in principle the system may provide financing for houses or apartments build or purchased for investment purposes. In 2004, a general limit of two units was introduced. As the Government of Iceland has pointed out, there may be social policy reasons why certain persons need to own more than one unit. The provision of more than one loan to the same person has not, however, been made dependent on that person fulfilling any criteria relating to such reasons.

These features mean that in principle the HFF general loans scheme provides subsidised financing, up to a certain limit, for any house or apartment regardless of size and value, and also for construction or purchase of residential units for investment purposes. The scheme is not formally limited to assisting the average citizen in financing his or her own dwelling. Even if it may be so that few people have in fact exploited these features of the system, they raise questions under Article 59(2) EEA. The Court recalls in this context that the HFF scheme is intended to promote security and equal rights as regards housing by providing loans on manageable terms. Whether the above-mentioned features of the aid system at stake go beyond this is not clear. That warrants an in-depth assessment, with the opportunity for interested parties to comment. [...]”⁽⁴³⁾

Consequences for the Authority’s assessment

In its initial assessment, the Authority placed emphasis on three elements, in order to qualify HFF general loans as services of general economic interest:

- First, the element of affordable house financing. In other words, the fact that the Icelandic State has used its more favourable credit rating to raise money at lower cost than the banks could have done, thereby fulfilling the obligation to provide residents in Iceland with affordable house financing on “manageable terms”.
- Second, the element of territorial cohesion. The HFF general loans ensured territorial cohesion, because they provided affordable house financing on equal terms throughout the entire Icelandic territory. Commercial banks were not granting loans at affordable rates outside the Reykjavik area.
- Third, a social element. The Authority endorsed an underlying social motivation of HFF’s general loans to support only “average housing”.

⁽⁴³⁾ Case E-9/04, cited above, paragraphs 76 to 79.

With regard to the first element of affordable house financing, the Authority understands that the EFTA Court did not rule out *per se* that State intervention in lending services through general loans, which pursues the objective of fostering private home ownership through lending on “manageable terms” may be considered legitimate under Article 59(2) of the EEA Agreement. In this respect, it is also important to note that the EFTA Court clarified in its judgment that the Contracting Parties enjoy a margin of discretion in deciding what “manageable terms” should mean in relation to a housing financing scheme which qualifies as a service of general economic interest ⁽⁴⁴⁾. In this respect, it is the Authority’s preliminary view that until August 2004 commercial banks in Iceland have not offered house financing on “manageable terms”. As confirmed in the judgment of 7 April 2006, SBV stated that its members were only from August 2004 onwards able to match the interest rate of HFF general loans ⁽⁴⁵⁾. Concerning the element of affordable house financing, the Authority needs up-dated information on the development on the Icelandic mortgage market after the annulled Decision was taken, in order to assess to what extent commercial banks have offered mortgage secured loans on terms the Icelandic State would consider as manageable.

With regard to the second element of territorial cohesion, it is the Authority’s preliminary conclusion that this element is an important factor to assess whether the HFF general loans system can qualify as a service of general economic interest. It is the Authority’s opinion that SBV has not submitted any tangible evidence during the EFTA Court proceedings, which demonstrated that the commercial banks have offered and actually granted loans on “manageable terms” outside the Reykjavik area during the period between 1999 and August 2004. Furthermore, in the Authority’s view, SBV has submitted so far no evidence which showed that commercial banks have offered and granted loans on “manageable terms” outside the Reykjavik area after August 2004.

Finally, with regard to the social element, the EFTA Court raised concerns whether the current conditions ensure that the general loans are formally limited to assisting the “average citizen in financing his or her own dwelling”. The EFTA Court criticized that the current features imply that in principle the HFF general loans scheme provides subsidised financing, up to a certain limit, for any house or apartment regardless of size and value, and also for construction or purchase of residential units for investment purposes. In light of the EFTA Court’s conclusions on this point, doubts are raised whether the conditions for the lending services through general loans pursue a sufficiently restricted social objective.

Additional Loans and Loans for rental housing

With regard to additional loans, the Authority takes the preliminary view that these loans could be declared as services of general economic interests. Additional loans were granted to individuals with low income and limited assets for the construction or purchase of their own residential housing. Finally, concerning loans for rental housing to municipalities, associations and companies for the construction or purchase of residential housing to be rented out, the Authority takes the preliminary view that these loans might be qualified as services of general economic interests, if they pursue a sufficiently restricted social objective, in line with the concerns raised above, or if the private market is not providing for such kind of loans. To arrive at a final conclusion on these points the Authority would need up-dated information.

Section 18C.2.3 of the State Aid Guidelines

With regard to unlawfully granted State aid under the HFF system after the 20th of December 2005 (see above sections II.2 and II.3.2 of this Decision), it should be recalled that point 11 in section 18C.2.3 of the State Aid Guidelines requires that the responsibility for operation of the service of general economic interest must be

⁽⁴⁴⁾ Case E-9/04, cited above, paragraph 71. See in this context also below section II.3.2.2 of this decision.

⁽⁴⁵⁾ Case E-9/04, cited above, paragraph 74.

entrusted to the undertaking concerned by way of one or more official acts, the form of which may be determined by each EFTA State. The act or acts must specify, in particular:

- the precise nature and the duration of the public service obligations;
- the undertaking(s) and territory concerned;
- the nature of any exclusive or special rights assigned to the undertaking;
- the parameters for calculating, controlling and reviewing the compensation;
- the arrangements for avoiding and repaying any overcompensation.

In the Authority's preliminary view, it is doubtful whether the HFF system complies with all of the above mentioned conditions, in particular with regard to the duration of the public service obligation and arrangements for avoiding and repaying any overcompensation.

3.2.2 *Obstruction of the performance of the particular tasks*

Article 59(2) of the EEA Agreement states that the rules of the EEA Agreement (here the State aid rules) apply as long as this does not obstruct, in law and fact, the fulfilment of the task of general economic interest entrusted to the given undertaking. In other words, the derogation contained in Article 59(2) of the EEA Agreement is only applicable to the extent that it is necessary so that the undertaking in question can fulfil the task of general interest which has been conferred on it ⁽⁴⁶⁾. This requirement of necessity is simply an expression of the principle of proportionality.

It is incumbent upon the State, which invokes Article 59(2) of the EEA Agreement, to demonstrate that this condition is met. Thus, the State must set out in detail the reasons for which, in the event of elimination of the measures, the performance of the tasks of general economic interest under economically acceptable conditions would, in its view, be jeopardized ⁽⁴⁷⁾. However, that burden of proof cannot be so extensive as to require the EEA State to go even further and prove, positively, that no other conceivable measure could enable those tasks to be performed under the same conditions ⁽⁴⁸⁾.

The annulled Decision

On these points, the annulled Decision stated:

“In the Authority's view, the HFF would not be able to perform the same level of services of general economic interest, described above, without any State support. However, the above mentioned proportionality test also requires that the State support for the obligation to render a service of general economic interest must be based on the costs of such specific service. Therefore, in the following it will be assessed whether the HFF's costs to render the service of general economic interest are overcompensated and whether the State support is limited to what is necessary for the HFF to perform the specific service in question.

As stated above, the implicit State guarantee, the exemptions from taxes, the abstention from paying any dividends and the interest support imply that the HFF receives State aid in the meaning of Article 61(1) of the EEA Agreement. On the other hand, the costs for the HFF can be said to be the interest support the final consumers get as a result of the HFF's lending activities. To the extent the HFF is able to be funded at lower costs than competing financial institutions, a benefit may be said to accrue to the HFF. Correspondingly, to the extent it is obliged to lend at lower rates than competing institutions, costs may be said to be incurred. In other words, as long as the HFF is forced to lend at rates lower than market rates, it is forced to abstain from revenue.

⁽⁴⁶⁾ See Case C-41/90, cited above, paragraph 24; and Case C-242/95, cited above, paragraph 54.

⁽⁴⁷⁾ It is not necessary that the survival of the undertaking itself be threatened. See Case C-157/94 *Commission v The Netherlands* [1997] ECR I-5699, paragraph 43.

⁽⁴⁸⁾ See Case C-159/94 *Commission v France* [1997] ECR I-5815, paragraphs 94 to 107.

While the HFF can raise money cheaply because of the State guarantee, it is not free to set interest rates to the public. Until the end of June 2004 it could only charge an interest rate on its loans that was 0.35 percentage points higher than its funding rate. As tables 2 and 3 above show, this margin was clearly lower than margins charged by other financial institutions. This means that low funding costs obtained by the HFF due to the State guarantee were transferred to the final consumers.

The charge of 0.35 percentage points was supposed to cover current operational costs of the HFF, provisions for losses on loans and to provide for a certain return on equity such that the HFF sustains its activity without drawing on direct State grants. Back in 1993 the margin was fixed at 0.25 percentage points. However, it turned out that this margin was a too small to cover losses on loans. Therefore, the margin was increased to 0.35 percentage points in 1994. A new review was undertaken in 1997. It was then concluded that the 0.35% margin would be sufficient. Looking at developments for the years from 1999 to 2002, as shown in table 1 above, it also appears that this mark-up was appropriate to cover just operating expenditures, loss provisions and to yield a certain rather modest net profit, such that equity was kept rather stable in relation to total assets. Against this background the Authority concludes that the mark-up of 0.35 percentage points was and still is appropriate to just cover these different provisions.

The changes in the lending system as of 1 July 2004 have, introduced a new cost element that needs to be assessed. As of that date, the interest margin has been increased by 25 basis points. This increase stems from the fact that the previous bond swap system has been abolished and that direct cash lending has been introduced. As the Icelandic Government has pointed out, this implies that the HFF takes on new risks related to interest rate developments. Mortgage holders will, as before, have the possibility of prepayment of loans at par while the HFF cannot redeem its obligations in the same manner. Before 1 July 2004 HFF had the possibility to prepay its funding at par. The new situation creates new risks for HFF as developments in interest rates are uncertain. A fall in interest rates will normally increase prepayments while HFF does not have an identical means of adjusting its funding.

The value, or the cost, related to this new risk is naturally uncertain. The financial consultant estimated it to be in the range of 15 to 35 basis points. The Financial Supervisory Authority and the State Guarantee Fund have called for caution when fixing the additional mark-up to cover the risk. Under these circumstances, and also taking into account the new provisions on solvency ratio according to the Rules of the Financial Supervisory Authority, the Authority can accept that the increase in the interest rate margin for HFF with 0.25 percentage points is what is necessary to cover the costs of the new risks HFF is facing.

The Authority also takes note of the statement from the Icelandic Government that HFF's interest margin shall be reviewed regularly on the basis of HFF's performance and the risks it is facing at any given time. The Icelandic Government has also stated that building up funds inside HFF beyond what is required to maintain the solvency rate of 5% is not the policy of the Government and would run counter to the expressed policy of enabling the borrowers to gain directly from the operation of the housing lending system.

According to the Icelandic Government, a common dividend requirement for Icelandic banks is some 15% on equity. If the HFF were to be subject to a similar dividend policy and also subject to normal taxation, the interest mark-up would need to be increased correspondingly as the current margin would not provide for any means to cover such obligations. The Icelandic Government has estimated what the necessary interest mark-up would be in such a case, taking into account an 8% capital adequacy ratio – instead of the current 5% – and concluded that the mark-up would increase by 65 to 80 basis points above the current level. To the extent that the HFF were subject to the same taxation and dividend requirements as commercial banks, borrowing costs would

increase for the ultimate borrowers, corresponding to what the State would charge in the form of taxes and dividends. When the Icelandic Government abstains from taxes and dividends in relation to the HFF, it is just to keep interest rates for house buyers low such that the Government is able to offer the service of general economic interest, namely to provide the Icelandic population with affordable housing.

As far as direct interest support is concerned, the HFF is obliged in certain conditions to grant interest support to low income families. To some extent such support has been granted by drawing on the Fund's own equity. In other instances the HFF has received direct contributions from the State. These contributions have been transferred directly to the beneficiaries and have not left the HFF with any extra financial means.

In light of the above and as demonstrated by the Icelandic Government, the mark-up of 0.35 percentage points applicable until 30 June 2004 and the mark-up of 0.60 percentage points thereafter can be justified as an appropriate margin to cover the expenses of running the HFF. In other words, it is reasonable to assume that the benefit of the HFF's low borrowing rate is fully transferred to the final consumers. The Authority has not detected any overcompensation to the HFF. The benefits it receives are passed on to the final consumers.

In conclusion, the Authority is of the view that the HFF's costs to render the service of general economic interest are not overcompensated and that the State support is limited to what is necessary for the HFF to perform the specific service in question".

The EFTA Court ruling

With regard to possible doubts as to the proportionality assessment of HFF's general loans, the EFTA Court held:

"[...] This must include an assessment of whether the subsidised HFF general loans scheme is a suitable means of attaining its objective. There is no reason why a service which is not suitable to meet its aim should benefit from a derogation from the EEA rules. Furthermore, this also calls for an analysis of whether the HFF, or a different provider, could have provided loans at the same 'manageable terms' as the HFF provided at the relevant time without, or with less State aid.

Firstly, with regard to suitability, the Applicant has claimed that the low interest rate on HFF general loans has led to a general increase in prices for houses and apartments which neutralises the effects of the low interest rates, since purchasers need to borrow more money in order to buy a certain house or apartment than they would have had to with lower prices.

The Court does not find it doubtful that the low interest rate on HFF general loans did not lead to price increases which completely neutralised the effect of the low interest rate. With respect to any lesser effect on housing prices, regard must be had to the margin of discretion which the Contracting Parties must enjoy in deciding what 'manageable terms' should mean in relation to a housing financing scheme which qualifies as a service of general economic interest. As a consequence, the Contracting Parties must also enjoy a margin of discretion in deciding what constitutes a sufficient effect of the low interest rates on the real burden on borrowers' economy. In the end, it is this burden that borrowers have to be able to manage. For that reason, as long as it is not established that the effect of the low interest rate on HFF general loans is completely neutralised by an increase in housing prices, the HFF general loan scheme must be considered suitable to meet its aim.

Secondly, as to the question of whether there were doubts that neither the HFF, nor a different provider, could have provided loans at the same 'manageable terms' at the relevant time without, or with less, State aid, the Court recalls that the interest rates

charged by the HFF for its general loans are calculated on the basis of its funding costs, with an added margin set by the Minister of Social Affairs. This margin was set at 0.6 percentage points from 1 July 2004, up from 0.35 percentage points. The funding costs consist mainly in the interest paid on bonds issued by the HFF. In this context, the HFF benefits from the State guarantee which follows from the State's unlimited liability for the HFF's debts as its owner.

The Court does not find it doubtful that the State aid provided to the HFF system did not go beyond what was necessary in the case at hand to allow the HFF to cover expected losses and operate the general loans system under economically acceptable conditions (see, for comparison, Case C-157/94, Commission v Netherlands [1997] ECR I-5699, at paragraphs 52 and 53). This does not mean, however, that the general loans system as operated by the HFF is necessarily compatible with the EEA Agreement.

With regard to the ability of any other provider to supply the same service as the HFF, but without state support, the Court recalls that Contracting Parties must be allowed a margin of discretion with regard to what exactly should be considered affordable terms in relation to such schemes. In this regard, a Contracting Party cannot be bound to what other Contracting Parties, in leaving this kind of housing financing completely to the market, implicitly consider acceptable. The Court does not find that it has been demonstrated that doubts existed as to whether the regular banks did match the HFF interest rate level on comparable loans in any part of Iceland prior to the annulled Decision, or would have been able to do so without State support. Indeed, the Applicant has stated that it was only from August 2004 onwards that the banks were able to match the interest rate of HFF general loans.

Neither does the Court find that it has been demonstrated that doubts existed as to whether an alternative model for State-supported housing financing through the banks, the so-called 'whole-sale alternative', would enable the banks to provide the same loans as the HFF were providing at the relevant time without this support constituting State aid, or with less State aid and without the risk of cross-subsidisation.”⁽⁴⁹⁾

Consequences for the Authority's assessment

The Court endorsed the Authority's initial assessment that there were no doubts that the commercial banks did not match the HFF interest rate level on comparable loans in any part of Iceland prior to the annulled Decision, or would have been able to do so without State support. SBV itself stated that it was only from August 2004 onwards that commercial banks were able to match the interest rate of HFF general loans. With regard to the developments on the Icelandic mortgage market after the annulled Decision was taken, the Authority would require up-dated information, in order to assess to what extent commercial banks have offered loans on terms that the Icelandic State would consider “manageable”.

Should the Authority's assessment reveal that commercial banks have offered loans in the Reykjavik area since August 2004 on terms that the Icelandic State would consider “manageable”, concerns could be raised as to what extent the HFF needs to offer general loans within the Reykjavik area, in order to enable the HFF to grant general loans outside the Reykjavik area.

With regard to alternative models to the HFF system, it is the Authority's preliminary view that the presented models do not seem to be less distortive to competition.

Sections 18C.2.4 and 18C.3 of the State Aid Guidelines

With regard to unlawfully granted State aid under the HFF system after the 20th of December 2005 (see above sections II.2 and II.3.2 of this Decision), it should be recalled that point 18 in section 18C.2.4 of the State Aid Guidelines states that “[w]hen

⁽⁴⁹⁾ Case E-4/97, cited above, paragraph 62.

a company carries out activities falling both inside and outside the scope of the service of general economic interest, the internal accounts must show separately the costs and receipts associated with the service of general economic interest and those associated with other services, as well as the parameters for allocating costs and revenues”.

Furthermore, point 19 in section 18C.3 of the State Aid Guidelines states that “... *EFTA States must check regularly, or arrange for checks to be made, to ensure that there has been no over-compensation*”.

Without prejudice to the Authority’s final Decision in the present case, for any HFF services which might fall outside the scope of services of general interest, the HFF would be required to comply with the above mentioned accounting requirements.

3.2.3 *Development of trade and the interest of the Contracting Parties*

Article 59(2) of the EEA Agreement further involves an assessment of whether the specific service in question affects the development of trade to an extent contrary to the interests of the Contracting Parties ⁽⁵⁰⁾. The Authority is charged with striking a balance between the right of Iceland to invoke the derogation and the interest of the Contracting Parties to avoid distortions of competition and restrictions to the “four freedoms” ⁽⁵¹⁾.

This entails that it must be established that the performance of the service of general economic interest does not affect competition and unity of the market established by the EEA Agreement in a disproportionate manner. It is, however, not required that the measures adopted be the least restrictive possible ⁽⁵²⁾. Rather, the test is of a negative nature: it examines whether the measure adopted is not disproportionate ⁽⁵³⁾. This “negative test” has once more been confirmed by the EFTA Court in its ruling of 7 April 2006 ⁽⁵⁴⁾. A reasonable relationship between the aim and the means employed is satisfactory ⁽⁵⁵⁾. Thus, the Authority does not have competence to strike down a measure that otherwise fulfils Article 59(2) of the EEA Agreement simply because the measure might, in some minor aspects and details, go further than what is strictly necessary to fulfil the aims behind it. It is for the States to define their policies and organize general interest services, leaving the Authority no power to take a position on the organization and scale of the service or the expediency of the political choice made. Even if it were successfully shown that the scheme in question were not an optimally efficient one, this alone would not lead to the conclusion that the distortive effects are necessarily disproportionate to the goals assigned.

The Authority’s annulled Decision

On this point, the Authority concluded in its annulled Decision:

“The EEA Agreement establishes inter alia the general principles, both applicable to financial services, of the right of establishment for nationals of the EEA States and their freedom to provide services within the territory of the Contracting Parties. However, the secondary legislation which, under the EC Treaty and the EEA Agreement, has been adopted to make these basic provisions effective, does not extend to specialised housing finance institutions like the HFF ⁽⁵⁶⁾. Consequently, such institutions are at present not able to benefit from the principles of mutual recognition and home country control contained in the banking legislation of the EEA Agreement. Therefore, due to different

⁽⁵⁰⁾ Case E-9/04, cited above, paragraphs 69 to 75.

⁽⁵¹⁾ In this context, it is interesting to note the opinion of Advocate General Léger in Case C-438/02, cited above, paragraph 143: “Finally, the last condition in Article 86(2) EC requires that ‘[t]he development of trade must not be affected to such an extent as would be contrary to the interest of the Community’. Even though the Court has not yet ruled on the meaning of that requirement, certain Advocates General have already adopted a position on the issue. In their view, effect on the development of intra-Community trade within the meaning of Article 86(2) EC, unlike the classic definition of the concept of ‘measures having an effect equivalent to a quantitative restriction’, calls for proof that the measure in issue has in fact had a substantial effect on intra-Community trade. That assessment does seem to me to be supported by the wording of Article 86(2) EC”.

⁽⁵²⁾ See similar Case E-4/97, cited above, paragraph 70.

⁽⁵³⁾ See for example: Case C-159/94, cited above; Case C-158/94 *Commission v Italy* [1997] ECR I-5789; Case C-157/94, cited above; Case E-9/04, cited above, paragraph 80.

⁽⁵⁴⁾ Case E-4/97, cited above, paragraph 62.

⁽⁵⁵⁾ Case E-9/04, cited above, paragraph 80.

⁽⁵⁶⁾ Case E-4/97, cited above, paragraph 62.

national credit rules and practices and the absence of effective harmonisation or mutual recognition at EEA level for such institutions, there continue to be considerable obstacles to effective cross-border operations in this area.

In most developed countries, including most parties to the EEA Agreement, Governments, both at central and local level, intervene in housing and housing finance markets. This intervention takes different forms from one State to another; depending, inter alia, on certain realities in the housing markets, in particular the pattern of housing tenure, and the objectives of the housing policy of the Governments concerned. There is, for instance, likely to be a relationship between the extent to which private individuals' home ownership is an objective of public housing policy and the scope of intervention by the Government concerned in housing finance; a Government that sees it as an important objective to its housing policy that as many households as possible own their own dwelling, like in Iceland, is likely to want to support the financing of such investments on a broad scale.

As already stated above, the Authority considers long-term house financing for residential accommodation to be the relevant market for the assessment in the present case.

As submitted by the Icelandic Government, the Icelandic market for mortgage loans is largely divided between three main actors. These are the HFF, the pension funds and other private credit institutions. The HFF had, in 2002, a market share of approximately 78% of that market. The market share of pension funds was, in 2002, approximately 17%. The remaining 5% was taken by private credit institutions. The Icelandic Government submitted figures showing that the HFF had, in 2002, a total amount of ISK 382 billion in mortgage loans, compared to ISK 84 billion of the pension funds and ISK 27 billion of private banks ⁽⁵⁷⁾.

The granting of loans for financing purchases of residential accommodation is a financial service which, in the present market conditions, is predominantly of a local character and normally does not involve any direct cross-border transactions. Distortion of competition arising from financial advantages accorded to the HFF operating such services are therefore prima facie likely to have only limited direct trade effects.

The HFF is not entitled to grant any loans for the financing of dwellings outside Iceland. The HFF's activities are, as laid down in the Housing Act, targeted exclusively towards promoting Icelandic housing policy.

Today no foreign banks are granting cross-border mortgage loans in ISK to Icelandic households. Furthermore, there are currently no foreign financial institutions or representative offices of foreign financial institutions in Iceland. The Icelandic economy is very limited in size. The limited number and small size of transactions in trade in the foreign exchange markets of the ISK warrants only limited interest from foreign banks. The special geography and the scattered population outside the Reykjavik area further reduces the foreign interest for lending to the Icelandic housing market. That foreign banks do not even operate representative offices in Iceland underpins the lack of interest in the Icelandic financial market. In the absence of any "flourishing" financial activities of foreign banks on the Icelandic market outside the particular market for long term housing loans, it can therefore hardly be argued that it is the State aid to the HFF which prevents foreign banks from entering the Icelandic financial market.

In the light of the above, given the limited size of the Icelandic housing market, with its special geographic and demographic features, the Authority is of the opinion that the HFF's financing mechanism does not affect the development of trade to an extent contrary to the interests of the Contracting Parties."

⁽⁵⁷⁾ See similar Case E-4/97, cited above, paragraph 63.

The EFTA Court's ruling

With regard to the assessment of whether HFF general loans did not affect the development of trade contrary to the interest of the Contracting Parties, the EFTA Court held:

“As part of the assessment of whether the scheme did not affect the development of trade to such an extent as would be contrary to the interest of the Contracting Parties, the relevant market must be defined. ESA considered ‘long-term house financing for residential accommodation’ to be the relevant product market (see section II point 3.2.3 of the annulled Decision). It is not obvious to the Court that the assessment should be limited in scope in this way, excluding the possible effects of the aid granted to the HFF on other parts of the EEA internal market, in particular the financial markets. For that reason, the definition of the relevant market in this particular case is also an issue which interested parties ought to be able to comment upon in a formal investigation procedure. The further assessment of the consequences of the HFF general loan system on the development of trade will depend to a considerable extent on the definition of the relevant market which the formal investigation procedure will lead to.” ⁽⁵⁸⁾

Consequences for the Authority's assessment

In light of the EFTA Court's conclusions on this point, the Authority would require for its further assessment information as to what extent the aid granted to the HFF could affect other parts of the EEA internal market, in particular other financial markets, such as, for example, the private lending market.

3.3 Conclusion

Doubts are raised, in light of the EFTA Court's ruling of 7 April 2006, whether the HFF system, partly or in its entirety, can be declared compatible with the State aid rules, according to Article 59(2) of the EEA Agreement.

4. RECOVERY

According to Article 14(1) in Part II of Protocol 3 to the Surveillance and Court Agreement, “[w]here negative decisions are taken in cases of unlawful aid, the EFTA Surveillance Authority shall decide that the EFTA State concerned shall take all necessary measures to recover the aid from the beneficiary (hereinafter referred to as a ‘recovery decision’). The EFTA Surveillance Authority shall not require recovery of the aid if this would be contrary to a general principle of EEA law”.

In other words, any unlawful aid which cannot be declared compatible with the State aid rules will be subject to recovery. In case of recovery, it is the Authority's preliminary view that, in the case at hand, no legitimate expectations could be invoked, which would preclude the recovery.

According to settled case-law, “[...] undertakings to which an aid has been granted may not, in principle, entertain a legitimate expectation that the aid is lawful unless it has been granted in compliance with the procedure laid down in that article. A diligent businessman should normally be able to determine whether that procedure has been followed” ⁽⁵⁹⁾.

However, a recipient of illegally granted aid is not precluded from relying on exceptional circumstances on the basis of which it had legitimately assumed the aid to be lawful and thus declining to refund that aid ⁽⁶⁰⁾. Because the aid at stake was not notified in advance, it is necessary to examine whether the Authority's favourable Decision No 213/04/COL, which approved the HFF system, is to be regarded as an “exceptional circumstance” within the meaning of the case-law referred to. Such an assessment must be made in the light of the purpose of the protection of legitimate expectations.

⁽⁵⁸⁾ Sources: The Central Bank of Iceland and the HFF.

⁽⁵⁹⁾ Case E-9/04, cited above, paragraph 81.

⁽⁶⁰⁾ Case C-5/89 *Commission v Germany* [1990] ECR I-3437, paragraph 14; Case C-169/95 *Spain v Commission* [1997] ECR I-135, paragraph 51.

In the Authority's view, the judicial review by the Community Courts or the EFTA Court of decisions concerning State aid cannot be regarded as an exceptional and unforeseeable event, forming as it does an integral and essential part of the system established by the EC Treaty and the corresponding provisions in the EEA Agreement and the Surveillance and Court Agreement for that purpose. A diligent businessman should be well aware of the fact that a decision, to the effect that a State measure is declared compatible, is, within the time-limit of two months referred to in Article 230 EC and Article 36 of the Surveillance and Court Agreement, liable to be challenged before the Community Courts or the EFTA Court.

The Court of Justice itself has, moreover, and indeed recently, stated that “[...] *in view of the mandatory nature of the supervision of State aid by the Commission under Article 88 EC, undertakings to which aid has been granted cannot, in principle, entertain a legitimate expectation that the aid is lawful unless it has been granted by the procedure laid down in that article [...]* It follows that so long as the Commission has not taken a decision approving aid and so long as the period for bringing an action against such a decision has not expired, the recipient cannot be sure as to the lawfulness of the proposed aid which alone is capable of giving rise to a legitimate expectation on his part” ⁽⁶¹⁾.

Subsequently, to the same effect, in *Spain v Commission*, the Court made it clear that “[t]he fact that the Commission initially decided not to raise any objections to the aid in issue cannot be regarded as capable of having caused the recipient undertaking to entertain any legitimate expectation since that decision was challenged in due time before the Court, which annulled it. However regrettable it may be, the Commission's error cannot erase the consequences of the unlawful conduct of the Kingdom of Spain” ⁽⁶²⁾.

Any argument to the contrary would render ineffective the review conducted by the Community judicature and the EFTA Court of the legality of a positive State aid decisions. If it were to be concluded that such a decision automatically gives rise to legitimate expectations on the part of the recipients, competitors of those recipients or other third parties harmed by the decision would have no interest in attacking the vitiated measure. That is because any annulment of a positive State aid decision would ultimately become a “pyrrhic victory”, since the negative effects of the decision could never be eliminated ⁽⁶³⁾.

The Authority, therefore, preliminarily considers that the adoption of a favourable decision by the Authority regarding aid cannot in itself be regarded as an event which causes the recipient of that aid to entertain legitimate expectations as to its lawfulness.

5. CONCLUSION

It is the Authority's preliminary conclusion that the HFF system constitutes unlawful aid on procedural grounds. Doubts are raised whether the HFF system, either partly or in its entirety, can be declared compatible with the State aid rules, according to Article 59(2) of the EEA Agreement. Any unlawful aid which ultimately will be declared incompatible with the State aid rules will be subject to recovery.

⁽⁶¹⁾ Case C-5/89, cited above, paragraph 16.

⁽⁶²⁾ Case C-91/01 *Italy v Commission* [2004] ECR I-4355, paragraphs 65 and 66.

⁽⁶³⁾ Case C-169/95 *Spain v Commission* [1997] ECR I-135, paragraph 53.

HAS ADOPTED THIS DECISION:

1. The Authority has decided to open the formal investigation procedure provided for in Article 1(2) in Part I of Protocol 3 to the Surveillance and Court Agreement with regard to the Icelandic Housing Financing Fund.
2. The Icelandic Government is requested, pursuant to Article 6 in Part II of Protocol 3 to the Surveillance and Court Agreement, to submit its comments on the opening of the formal investigation procedure within two month from the notification of this Decision and to provide all such information as may help to assess the aid measure.
3. Other EFTA States, EC Member States, and interested parties shall be informed by the publishing of this Decision in its authentic language version, accompanied by a meaningful summary in languages other than the authentic language version, in the EEA Section of the Official Journal of the European Union and the EEA Supplement thereto, inviting them to submit comments within one month from the date of publication.
4. This Decision is addressed to the Republic of Iceland.
5. This Decision is authentic in the English language.

Done at Brussels, 21 June 2006

For the EFTA Surveillance Authority

Björn T. Grydeland

President

Kurt Jaeger

College Member

Auglýst eftir athugasemdum, í samræmi við 2. mgr. 1. gr. í I. hluta bókar 3 við samninginn um eftirlitsstofnun og dómstól, um endurgreiðslur vegna hækkunar almannatryggingagjalds til svonefndra Hurtigruten-fyrirtækja

2006/EES/63/02

(Mál nr. 56343)

Eftirlitsstofnun EFTA hefur, með ákvörðun nr. 215/06/COL frá 5. júlí 2006 sem er birt í fullgilttri útgáfu á upprunalegu tungumáli næst á eftir þessu ágripi, hafið málsmeðferð samkvæmt 2. mgr. 1. gr. í I. hluta bókar 3 við samning milli EFTA-rikkjanna um stofnun eftirlitsstofnunar og dómstóls (samninginn um eftirlitsstofnun og dómstól). Stjórnvöldum í Noregi hefur verið sent afrit af ákvörðuninni.

Eftirlitsstofnun EFTA veitir EFTA-rikkjunum, aðildarríkjum Evrópusambandsins og öðrum, sem eiga hagsmuna að gæta, eins mánaðar frest frá birtingu þessarar auglýsingar að telja til að leggja fram athugasemdir við áformaða ráðstöfun. Athugasemdir skal senda á eftirfarandi pósthfang:

EFTA Surveillance Authority
35, rue Belliard/Belliardstraat 35
B-1040 Bruxelles/Brussels

Athugasemdunum verður komið á framfæri við norsk stjórnvöld. Þeim, sem leggja fram athugasemdir, er heimilt að óska nafnleyndar og skulu slíkar óskir vera skriflegar og rökstuddar.

ÁGRIP

Hinn 2. ágúst 2004 sendi Eftirlitsstofnun EFTA (nefnist hér „eftirlitsstofnunin“) stjórnvöldum í Noregi beiðni um upplýsingar um fyrirhugaða greiðslu til Ofotens og Vesteraalens Dampskibsselskap ASA og Troms Fylkes Dampskibsselskap ASA (nefnast hér „Hurtigruten-fyrirtækin“).

Í kjölfar umfangsmikilla bréfaskipta eftirlitsstofnunarinnar við stjórnvöld í Noregi ákvað stofnunin hinn 5. júlí 2006 að hefja formlega rannsókn á greiðslunni til Hurtigruten-fyrirtækjanna.

Hurtigruten-fyrirtækin stunda farþegaflutninga og vöruflutninga á sjó eftir norsku strandlengjunni frá Björgvin til Kirkenes. Frá 1. janúar 2002 til 31. desember 2004 var þessi þjónusta veitt samkvæmt samningi milli stjórnvalda í Noregi og Hurtigruten-fyrirtækjanna um rekstur sjóflutninga með ströndum Noregs. Stjórnvöld í Noregi tilkynntu eftirlitsstofnuninni „Hurtigruten-samninginn“ í júlí 2000 og hlaut hann samþykki stofnunarinnar hinn 19. desember 2001. Rekstur Hurtigruten-leiðarinnar er að hluta til hagkvæmur, einkum að sumri til, en að vetri til er hann yfirleitt ekki hagkvæmur. Í ákvörðun eftirlitsstofnunarinnar frá árinu 2001 kom fram að unnt væri að heimila endurgreiðslur samkvæmt Hurtigruten-samningnum á grundvelli 2. mgr. 59. gr. EES-samningsins þar eð þjónustan, sem samningurinn tæki til, teldist þjónusta sem hefur almenna, efnahagslega þýðingu.

Í 10. lið Hurtigruten-samningsins var að finna ákvæði um að báðir aðilar gætu krafist endurskoðunar samningsins ef verulegar breytingar yrðu á forsendum hans. Hurtigruten-samningurinn féll úr gildi 31. desember 2004 í samræmi við ákvæði samningsins og nýr samningur við fyrirtækin öðlaðist gildi 1. janúar 2005, en hann var gerður í kjölfar útboðs sem fram fór í júní 2004.

Málið, sem hér er til umfjöllunar, varðar greiðslu til Hurtigruten-fyrirtækjanna sem mælt er fyrir um í 70. lið 1330. kafla (*Særskilte transporttiltak*) í ríkisfjárlögum Norðmanna fyrir árið 2004, en gert var ráð fyrir að Hurtigruten-fyrirtækin fengju greiðslu að fjárhæð allt að 8,5 milljóna norskra króna (um 1,1 milljóna evra) í því skyni að bæta þeim breytingar sem gerðar höfðu verið á hinu norska kerfi mismunandi almannatryggingagjalds eftir héruðum. Eftirlitsstofnuninni var ekki tilkynnt að aðstoð hefði verið veitt. Endurgreiðslan til Hurtigruten-fyrirtækjanna hafði þann tilgang að bæta þeim að fullu aukinn kostnað vegna almannatryggingagjalds án þess að gerður væri munur á þeim hluta almannatryggingagjalds sem sneri að almennum rekstri fyrirtækjanna og þeim hluta sem sneri að starfsemi sem talist gæti almannaþjónusta í skilningi 2. mgr. 59. gr. EES-samningsins.

Samkvæmt viðtekinni dómaframkvæmd verður að fullnægja fjórum skilyrðum til þess að beita megi 2. mgr. 59. gr. EES-samningsins. Í fyrsta lagi verður ríkið að hafa falið fyrirtæki formlega ábyrgð á að sinna tilteknu verkefni. Í öðru lagi verður það verkefni að snúast um þjónustu sem hefur almenna efnahagslega þýðingu. Í þriðja lagi verður undanþágan að vera nauðsynleg til þess að fyrirtækið geti sinnt verkefninu og í samræmi við meðalhóf að því leyti (nefnist hér „nauðsynjarskilyrðið“). Loks má þróun viðskipta ekki verða fyrir svo miklum áhrifum að stríði gegn hagsmunum samningsaðilanna.

Eftirlitsstofnunin telur vafa leika á, samkvæmt fyrirbyggjandi upplýsingum, að aðstoðin, sem Hurtigruten-fyrirtækjunum var veitt, hafi verið í samræmi við 2. mgr. 59. gr. EES-samningsins. Einkum er ástæða til að efast um að aðstoðin samræmist ofangreindu nauðsynjarskilyrði, þar eð viðbótaraðstoð til Hurtigruten-fyrirtækjanna árið 2004 náði einnig til almenns rekstrar fyrirtækjanna. Í tengslum við endurgreiðsluna var ekki gerður munur á þeim hluta almannatryggingagjalds sem varðaði almennan rekstur fyrirtækjanna og þeim hluta sem sneri að starfsemi sem talist gæti almannaðjónusta í skilningi 2. mgr. 59. gr. EES-samningsins.

Eftirlitsstofnunin telur einnig vafa leika á að telja beri aðstoðina, sem Hurtigruten-fyrirtækjunum var veitt, sem aðstoð sem er við lýði á grundvelli 10. liðar Hurtigruten-samningsins. Í 10. lið samningsins er aðeins kveðið á um að samningnum *megi* breyta vegna verulegra ófyrirséðra breytinga á aðstæðum. Þar er ekki mælt fyrir um sjálfvirka hækkun á endurgreiðslu til Hurtigruten-fyrirtækjanna vegna kostnaðarhækkunar, heldur er báðum aðilum Hurtigruten-samningsins eingöngu heimilað að fara fram á endurskoðun samningsins án þess að sagt sé fyrir um niðurstöðu slíkrar endurskoðunar. Það er því bráðabirgðaafstaða eftirlitsstofnunarinnar að aðstoðin, sem Hurtigruten-fyrirtækjunum var veitt, geti ekki talist aðstoð sem er við lýði.

Eftirlitsstofnunin telur vafa leika á að aðstoðin, sem Hurtigruten-fyrirtækjunum var veitt, samrýmist ríkisaðstoðarreglum EES-samningsins, nánar tiltekið 2. mgr. 59. gr. samningsins. Af þeim sökum ber stofnuninni að hefja formlega rannsókn af því tagi sem mælt er fyrir um í 2. mgr. 1. gr. í I. hluta bókar 3 við samninginn um eftirlitsstofnun og dómstól.

EFTA SURVEILLANCE AUTHORITY DECISION**No 215/06/COL****of 5 July 2006****on compensation to the “Hurtigruten companies” for increased social security contributions
(NORWAY)**THE EFTA SURVEILLANCE AUTHORITY ⁽¹⁾,

Having regard to the Agreement on the European Economic Area ⁽²⁾, in particular to Articles 59(2) and 61 to 63, and to Protocol 26 thereof,

Having regard to the Agreement between the EFTA States on the establishment of a Surveillance Authority and a Court of Justice ⁽³⁾, in particular to Article 24 thereof and Article 1(2) in Part I of Protocol 3 thereof,

Having regard to the Authority’s decision 417/01/COL of 19 December 2001 on compensation for maritime transport services under the “Hurtigruten Agreement” ⁽⁴⁾,

Having regard to the Authority’s decision 172/02/COL of 25 September 2002 to propose appropriate measures to Norway with regard to state aid in the form of regionally differentiated social security taxation,

Having regard to the Authority’s decision 218/03/COL of 12 November 2003 on a three-year transition period in Zones 3 and 4 for the regionally differentiated social security contributions,

Having regard to the decision of the Standing Committee of the EFTA States No 2/2003/SC of 1 July 2003 whereby it was decided that the regionally differentiated social security contributions in Zone 5 was compatible with the EEA Agreement due to exceptional circumstances in this zone,

Whereas:

I. FACTS**1. PROCEDURE**

On 2 August 2004, the Authority sent an information request to the Norwegian authorities regarding a prospective payment to Ofotens og Vesteraalens Dampskibsselskap ASA and Troms Fylkes Dampskibsselskap ASA ⁽⁵⁾ as a possible compensation due to the changes in the Norwegian differentiated social security system (Event No 289240).

The Norwegian authorities replied by letter from the Ministry of Trade and Industry dated 1 September 2004, forwarding a letter from the Ministry of Transport and Communications of the same date, received and registered by the Authority on 1 September 2004 (Event No 291435).

By letter dated 12 October 2004, the Authority asked for further information (Event No 294990). In this letter, the Authority’s Competition and State Aid Directorate stated its view that as the payment was not notified to the Authority and was apparently already put into effect it would have to be considered as unlawful aid in the meaning of Article 1 f) in Part II of Protocol 3 to the Surveillance and Court Agreement.

The Norwegian authorities replied by letter from the Norwegian Mission dated 18 November 2004, forwarding letters from the Ministry of Modernisation dated 17 November 2004 and the Ministry of Transport and Communications dated 16 November 2004. The letter was received and registered by the Authority on 22 November 2004 (Event No 300326).

⁽¹⁾ Hereinafter referred to as the “Authority”.

⁽²⁾ Hereinafter referred to as the “EEA Agreement”.

⁽³⁾ Hereinafter referred to as the “Surveillance and Court Agreement”.

⁽⁴⁾ The Authority’s decisions are available on <http://www.eftasurv.int>.

⁽⁵⁾ Hereinafter referred to as the “Hurtigruten companies”.

By letter dated 26 October 2005, the Authority's Competition and State Aid Directorate informed the Norwegian authorities that it had doubts concerning the compatibility of the payment to the Hurtigruten companies with the functioning of the EEA Agreement (Event No 329347).

The Norwegian authorities replied by letter from the Norwegian Mission dated 22 December 2005, forwarding letters from the Ministry of Modernisation dated 15 December 2005 and the Ministry of Transport and Communications dated 15 December 2005, received and registered by the Authority on 3 January 2006 (Event No 355950).

By letter dated 9 March 2006 the Authority commented on the Norwegian reply (Event No 364024). The Norwegian authorities responded by letter from the Norwegian Mission dated 29 March 2006, forwarding letters from the Ministry of Government Administration and Reform dated 27 March 2006 and the Ministry of Transport and Communications dated 24 March 2006. The letter was received and registered by the Authority on 30 March 2006 (Event No 368446).

2. BACKGROUND

The Hurtigruten companies operate maritime transport services consisting of the combined transport of persons and goods along the coastal line from Bergen to Kirkenes. From 1 January 2002 until 31 December 2004, these services were covered by the agreement between the Norwegian authorities and the Hurtigruten companies concerning operation of maritime services along the Norwegian coast ⁽⁶⁾. The "Hurtigruten Agreement" was notified by the Norwegian authorities to the Authority in July 2000 and subsequently approved by the Authority on 19 December 2001 ⁽⁷⁾. The Hurtigruten companies are also engaged in commercial business activities which are not part of the Hurtigruten service, such as operating high-speed ferries. The Hurtigruten service itself is partly commercially viable, notably during the summer season, whereas it is, in general, not commercially viable during the winter season. The Authority in its 2001 Decision considered that compensation under the Hurtigruten Agreement could be authorised under Article 59(2) of the EEA Agreement as the services covered by it were considered to be services of general economic interest.

On 25 September 2002, the Authority decided to propose appropriate measures to Norway with regard to the Norwegian system concerning regionally differentiated social security contributions ⁽⁸⁾. In the appropriate measures the Authority proposed that Norway should take any legislative, administrative and other measures necessary to eliminate state aid resulting from the system of regionally differentiated social security contributions or render such aid compatible with the EEA Agreement with effect from 1 January 2004. However, the appropriate measures also stated that the Authority might agree to a later date should that be considered objectively necessary and justified by the Authority in order to allow an appropriate transition for the undertakings in question to the adjusted situation. The appropriate measures were accepted by Norway on 31 October 2002.

On 12 November 2003, the Authority accepted a three-year transitional period for the differentiated social security contributions in Zones 3 and 4 in order to achieve a smooth facing-out of the system ⁽⁹⁾.

On this basis, the Norwegian Parliament, during the autumn of 2003, adopted changes to the differentiated social security system, which entered into force on 1 January 2004. The changes led to higher social security costs for the Hurtigruten companies.

Section 10 of the Hurtigruten Agreement contained a clause whereby both parties to the Agreement could demand a re-negotiation procedure in the event of substantial changes in the prerequisites of the Hurtigruten Agreement. The Hurtigruten Agreement ended as foreseen on 31 December 2004, and a new agreement with the companies entered into force on 1 January 2005, following a tender in June 2004.

⁽⁶⁾ Hereinafter referred to as the "Hurtigruten Agreement".

⁽⁷⁾ Decision 417/01/COL, hereinafter referred to as the "2001 Decision".

⁽⁸⁾ Decision 172/02/COL.

⁽⁹⁾ Decision 218/03/COL. The transitional period did not apply to Zone 5, as the EFTA States by decision No 2/2003/SC of 1 July 2003 decided that the regionally differentiated social security contributions in Zone 5 was compatible with the EEA Agreement due to exceptional circumstances in this zone.

3. DESCRIPTION OF THE MEASURE

The current case concerns a payment to the Hurtigruten companies contained in Position 70, Chapter 1330 (*Særskilte transporttiltak*) of the Norwegian 2004 State budget, whereby the Hurtigruten companies would be granted up to NOK 8.5 million (approximately EUR 1.1 million) as compensation due to the changes in the differentiated social security system ⁽¹⁰⁾.

The compensation payment granted to the Hurtigruten companies was paid out to fully compensate the increased social security costs without making a distinction between the part of the social security costs pertaining to the commercial activities of the companies and those activities which might be considered public service within the meaning of Article 59(2) of the EEA Agreement.

In addition to the compensation granted to the Hurtigruten companies, the companies also received aid as a consequence of the Authority's decision of 12 November 2003. However, the present case only concerns the aid granted as compensation for higher social security contributions. In this respect, an amount of NOK 7.352 million (approximately EUR 900 000) was paid out to the companies.

4. COMMENTS BY THE NORWEGIAN AUTHORITIES

The Norwegian authorities are of the opinion that the compensation was within the limits of the compensation authorised by the Authority in its 2001 Decision, and should therefore be classified as "existing aid" in line with the definition of Article 1(b)(ii) in Part II of Protocol 3 to the Surveillance and Court Agreement.

The Norwegian authorities consider the payment to be covered by the Hurtigruten Agreement in force at the time when the payment was granted. They rely, in this respect, on Section 10 of the Hurtigruten Agreement, a clause whereby both parties to the Hurtigruten Agreement may demand a re-negotiation procedure in the event of substantial changes in the prerequisites of the Hurtigruten Agreement. The Norwegian authorities state that they regard the changes in the differentiated social security system to fulfil this criterion. They could not have been foreseen by the Hurtigruten companies. As a result of the negotiations with the companies, the compensation for these costs was set to NOK 7.352 million for 2004. The purpose of compensating for the amendments in the social security scheme was, according to the Norwegian authorities, to ensure status quo with regard to the agreed level of transport along the Norwegian coastline, by enabling the Hurtigruten companies to continue to carry out the public service obligation entrusted on them in the Agreement.

The Norwegian authorities take the position that Section 10 of the Hurtigruten Agreement constitutes a legal basis for the re-negotiation of the Agreement and that the clause was recognised by the Authority in its 2001 Decision. On this basis, the compensation for increased social security contributions would, according to the Norwegian authorities, not constitute new aid provided that the compensation was within the scope of the state aid provisions of the EEA Agreement.

Concerning the compatibility of the aid, the Norwegian authorities claim that the compensation for the changes in the social security scheme was granted to the Hurtigruten companies, in order to maintain the transport standard fixed by the Norwegian Parliament. Without the compensation, the standard of the public service obligations entrusted to the companies would have declined; either by the application of higher fares or by reduced frequency of the services. On this background, the Norwegian authorities consider the compensation to be necessary.

The Norwegian authorities declare that, on the basis of § 1 of the Hurtigruten Agreement, the Hurtigruten companies had been compensated without making a distinction between the part of the social security costs pertaining to the commercial activities of the companies and those activities

⁽¹⁰⁾ The comments to Position 70 read as follows: *Av budsjettforslaget på 200,8 mill. kr for 2004, er 192,3 mill. kr direkte relatert til den gjeldende avtalen med hurtigruterederiene. Restbeløpet på 8,5 mill. kr er knyttet til ev. kompensasjon som følge av endringer i ordningen med differensiert arbeidsgiveravgift. Endelig kompensasjonsbeløp vil bli bestemt når forhandlingene mellom hurtigruteselskapene og departementet er avsluttet.* [Unofficial translation by the Authority: Of the budget proposal of NOK 200.8 million for 2004, NOK 192.3 million are directly related to the current agreement with the Hurtigruten companies. The remainder of NOK 8.5 million is related to possible compensation as a consequence of amendments to the system concerning differentiated social security contributions. The final compensation will be determined when the negotiations between the Hurtigruten companies and the Ministry are finished.]

which might be considered public service within the meaning of Article 59(2) of the EEA Agreement. This provision states that a substantial part of the profits generated by the Hurtigruten companies in the summer season should be used to finance the unprofitable activity in the winter season. The Norwegian authorities are of the opinion that the Authority, by accepting the principle laid down in this provision, has accepted that no clear separation of the commercial and non-commercial services of the Hurtigruten companies is made. On this basis, the Norwegian authorities argue that it is “*difficult to separate the PSO activity from other commercial activities*” of the companies and thus to grant compensation only to the public service part of the activities. The Norwegian authorities furthermore take the view that the separation between commercial and non-commercial services is not decisive in this connection, and claim that the cross subsidy in this case is clearly in support of the non-commercial services. Moreover, the Norwegian authorities stress that the compensation granted for 2004 does not alter the fact that the commercial services covered by the Hurtigruten Agreement support the activities linked to the public service obligation of the Hurtigruten companies.

Finally, the Norwegian authorities point out that the financial performance of the Hurtigruten companies indicates lower profit than expected ⁽¹¹⁾, and maintain that this shows that no over-compensation takes place.

II. APPRECIATION

1. THE PRESENCE OF STATE AID WITHIN THE MEANING OF ARTICLE 61(1) EEA

Article 61(1) of the EEA Agreement reads as follows:

“Save as otherwise provided in this Agreement, any aid granted by EC Member States, EFTA States or through State resources in any form whatsoever which distorts or threatens to distort competition by favouring certain undertakings or the production of certain goods shall, in so far as it affects trade between Contracting Parties, be incompatible with the functioning of this Agreement.”

According to the Authority’s 2001 Decision, the compensation granted to the Hurtigruten companies under the Hurtigruten Agreement constitutes state aid within the meaning of Article 61(1) of the EEA Agreement. The Authority’s assessment of the grants to the Hurtigruten companies in the 2001 Decision is relevant when assessing the additional aid granted to the companies for the year 2004. The following assessment will therefore, to a large extent, be based on the appreciation made in the 2001 Decision.

The increased compensation to the Hurtigruten companies is financed directly through a budgetary allocation and is thus granted directly by the State. Furthermore, the compensation relieves the companies of social security charges which they normally would have to bear in the ordinary course of business, and thus strengthens the position of these undertakings compared with other undertakings competing in intra-EEA trade. Moreover, the Hurtigruten companies are active on the markets for passenger and cargo transport and on the tourism market, in particular by offering cruises/round trips along the Norwegian coast. The Hurtigruten service to a large extent attracts foreign tourists, and the Hurtigruten companies thus compete with other undertakings offering similar services in attracting these customers. The compensation granted to the Hurtigruten companies can therefore have an effect on the competition on these markets, and is liable to affect trade between the Contracting Parties to the EEA Agreement. The Authority thus considers the payment to the Hurtigruten companies to constitute state aid within the meaning of Article 61(1) of the EEA Agreement.

2. NEW OR EXISTING AID

The Norwegian authorities argue that the compensation was in line with the Authority’s 2001 Decision, since Section 10 of the Hurtigruten Agreement contained a clause whereby both parties to the Hurtigruten Agreement may demand a re-negotiation procedure in the event of substantial changes in the prerequisites of the Hurtigruten Agreement. According to the Norwegian authorities, the compensation should thus be regarded as existing aid. The Norwegian authorities have stated that they regard the changes in the differentiated social security system to constitute a substantial change, and thus consider the compensation to be reasonable.

⁽¹¹⁾ In this regard, the Norwegian authorities refer to a report prepared by Arthur Andersen in 2000 called *Behov for statlige tjenestekjøp etter 2001*, which analysed the Hurtigruten activities.

The Authority would like to point out that annual compensation of NOK 170 million, expressed in 1999 prices, under the Hurtigruten Agreement had been approved by the Authority. In contrast, the Authority's decision did not deal with Section 10 of the Hurtigruten Agreement as such, and nothing in the Authority's decision suggested that any future amendments of the Hurtigruten Agreement based on this clause would automatically be considered to be in compliance with the state aid provisions of the EEA Agreement.

Section 10 of the Agreement merely allows for the *possibility* of amending the contract due to unforeseen substantial changes of circumstances. It does not prescribe an automatic increase in the compensation to the Hurtigruten companies in the event of raised costs, but merely opens up for the possibility for both parties to the Hurtigruten Agreement to request a re-negotiation procedure without prescribing the result of such re-negotiation. Furthermore, the provision does not explicitly mention augmentation of the costs as a result of a tax increase as a reason for renegotiation, let alone as a fact that would require an automatic adjustment of the agreement with the exact amount flowing from the tax increase. A change in the tax situation of one contracting party is normally not a factor that the other party is obliged to bear. Hence, even if the Hurtigruten Agreement in its entirety was sent to the Authority, the Authority could not reasonably have been expected to foresee all the possible effects of the provision, and the Authority's silence about the provision in its decision cannot be held to imply that all uses of the provision was hereinafter automatically acceptable from a state aid point of view.

It is the view of the Authority that the contractual provision needs to be distinguished from the separate question of whether the chosen re-adaptation complies with the EEA Agreement, and in particular with the state aid provisions. This question needs to be assessed on its own merits for each case of re-adaptation.

In this case, the Norwegian argumentation can only be considered valid, if at all, for the part of the Hurtigruten activities which are covered by public service obligations within the meaning of Article 59(2) of the EEA Agreement, as it was the public service obligation compensation which the Authority authorised. Any compensation under Section 10 of the Hurtigruten Agreement cannot be deemed to be in compliance with the state aid provisions of the EEA Agreement. In the case at hand, compensation was granted for the full increase in social security costs, also for those costs that were related to commercial activities not being services of general economic interest. As stated by the Norwegian authorities themselves, it cannot be excluded that the compensation also benefits the commercial parts of the Hurtigruten activities.

The Authority thus considers the aid to be new aid within the meaning of Article 1 c) in Part II of Protocol 3 to the Surveillance and Court Agreement.

3. PROCEDURAL REQUIREMENTS

Pursuant to Article 1(3) in Part I of Protocol 3 to the Surveillance and Court Agreement, *"the EFTA Surveillance Authority shall be informed, in sufficient time to enable it to submit its comments, of any plans to grant or alter aid (...). The State concerned shall not put its proposed measures into effect until the procedure has resulted in a final decision"*.

The Authority considers the aid to the Hurtigruten companies to be new aid within the meaning of Article 1 c) in Part II of Protocol 3 to the Surveillance and Court Agreement. This implies that the compensation should have been notified to the Authority, according to Article 1(3) in Part I and Article 2 in Part II of Protocol 3 to the Surveillance and Court Agreement, and should not have been put into effect until the Authority approved the compensation. The Norwegian authorities, however, decided to grant the compensation and not to notify it to the Authority. The compensation is therefore considered as "unlawful aid" within the meaning of Article 1 f) in Part II of Protocol 3 to the Surveillance and Court Agreement and, thus, possibly subject to recovery.

4. COMPATIBILITY OF THE STATE AID

Direct aid aimed at covering operating losses is, in general, not compatible with the functioning of the EEA Agreement. Since the increased compensation granted to the Hurtigruten companies covers costs concerning the day-to-day operation of the Hurtigruten service, this payment is to be regarded as operating aid. Such operating aid may be approved, exceptionally, if the conditions set out in derogation provisions of the EEA Agreement are fulfilled.

As in the 2001 Decision, the Authority takes the view that the aid under examination does not qualify for an exemption from the general prohibition of state aid in Article 61(1) of the EEA Agreement on the basis of Article 61(2) or (3) of the EEA Agreement.

Aid granted to undertakings performing a service in the general economic interest may, however, be regarded as compatible with the functioning of the EEA Agreement, provided that the conditions laid down in Article 59(2) of the EEA Agreement are respected.

Pursuant to Article 59(2) of the EEA Agreement “*undertakings entrusted with the operation of services of general economic interest...shall be subject to the rules contained in this Agreement, in particular to the rules on competition, in so far as the application of such rules does not obstruct the performance, in law or in fact, of the particular tasks assigned to them. The development of trade must not be affected to such an extent as would be contrary of the interests of the Contracting Parties.*”

According to case law, four criteria must be met in order for Article 59(2) of the EEA Agreement to apply. Firstly, there must be an act of entrustment whereby the State confers responsibility for the execution of a certain task to an undertaking. Secondly, the entrustment must relate to a service of general economic interest. Thirdly, the measure has to be necessary for the performance of the tasks assigned and proportional to that end (hereinafter “the necessity requirement”). Finally, the development of trade must not be affected to such an extent as would be contrary to the interests of the Contracting Parties.

In its 2001 Decision, the Authority assessed the compatibility of the compensation to the Hurtigruten companies, as defined in the Hurtigruten Agreement, with Article 59(2) of the EEA Agreement. When carrying out that assessment, the Authority took into account sector specific rules, as laid down in the Maritime Cabotage Regulation ⁽¹²⁾ and Chapter 24A of the Authority’s State Aid Guidelines: Aid to maritime transport. The Authority will base its assessment of the increased compensation for 2004 on the appreciation of the Hurtigruten Agreement in the 2001 Decision.

In the 2001 Decision, the Authority regarded parts of the Hurtigruten service as covered by the concept of a service of general economic interest. It furthermore concluded that the Hurtigruten Agreement constituted a public act through which the Hurtigruten companies were entrusted with the operation of services in the general economic interest. Moreover, the agreed payment to Hurtigruten under the Hurtigruten Agreement was, in the Authority’s opinion, necessary in order to compensate for the public service obligations imposed on the Hurtigruten companies. Finally, the Authority concluded that the Hurtigruten Agreement would not affect trade to an extent contrary to the interests of the Contracting Parties to the EEA Agreement.

As the Norwegian authorities have paid an increased compensation to the Hurtigruten companies for 2004, the question arises whether the compensation can still be considered to meet the criteria of Article 59(2) of the EEA Agreement, and in particular whether the necessity requirement is still met.

The necessity requirement implies that the amount of compensation shall not exceed what is necessary to cover the costs incurred in discharging the public service obligations, taking into account the relevant receipts and a reasonable profit on own capital necessary for discharging those

⁽¹²⁾ Council Regulation (EEC) No 3577/92 of 7 December 1992 applying the principle of freedom to provide services to maritime transport within Member States (maritime cabotage).

obligations. This compensation must be used for the functioning of the service of general economic interest concerned. It furthermore follows that where the undertaking also carries out activities falling outside the scope of the service of general economic interest, only the costs associated with the service of general economic interest shall be taken into consideration.

However, the increased aid to the Hurtigruten companies in 2004, paid out in order to compensate them for changes in the differentiated social security scheme, has been granted – as stated by the Norwegian authorities – also in favour of commercial activities, as the compensation did not make a distinction between the part of the social security costs related to the commercial activities of the companies and those activities which might be considered public service within the meaning of Article 59(2) of the EEA Agreement.

The Norwegian authorities have argued that it follows from the Hurtigruten Agreement that no clear separation of the commercial and non-commercial services of the Hurtigruten companies has to be made, as a substantial part of the profits generated by the Hurtigruten companies in the summer season should be used to finance the unprofitable activity in the winter season. However, the fact that Norwegian authorities have chosen this solution in order to minimize the need for public service compensation does not imply that an increased new aid partially in favour of commercial activity can be considered as necessary for the provision of the public service.

Furthermore, the Authority would like to point out that the 2001 Decision clearly stated that the compensation granted to the Hurtigruten companies may only cover activities in relation with the public service obligation of the companies. The Authority did not accept state aid for the commercially viable part of the service. Moreover, the 2001 Decision was based on a report prepared by Arthur Andersen which analysed the Hurtigruten activities and the need for public service compensation in order to uphold the level of the public service. The public service cost, and thus the allowed state aid set out in the 2001 Decision, was established based on this report.

In addition, the Authority underlines that in order to increase the level of state aid granted to the Hurtigruten companies in line with the 2001 Decision, the Norwegian authorities would have to document that the increased aid is granted only to the public service part of the activity. However, the Norwegian authorities have not denied that the increased state aid to the Hurtigruten companies does partially finance the commercial part of the activity. Neither have the Norwegian authorities made any attempt to calculate the split between the public service part and the commercial part of the Hurtigruten activity in order to grant compensation only to the public service related part of the activity.

Concerning the argument made by the Norwegian authorities that the compensation has been paid without distinction because it was difficult to separate the public service obligations from the commercial activities of the Hurtigruten companies, this is not sufficient to accept an aid which is not in line with the necessity requirement. The concept of public service compensation presupposes that a separation of the costs relating to the public service activities and costs relating to commercial activities has been performed.

Furthermore, the Norwegian authorities argue that even if the grant to the Hurtigruten companies has been increased, this does not involve overcompensation, as the financial performance of the Hurtigruten companies indicates lower profit than was expected when the amount of compensation for public services activities carried out by the companies was calculated. However, even if the companies' profits should indeed be lower than expected, this does not give the Norwegian authorities the right to give a higher compensation than that approved by the Authority in the 2001 Decision, unless it is established that this compensation is necessary to cover the public service costs. In any event, it cannot justify the granting of aid for commercial activities, which are not covered by the application of Article 59(2) of the EEA Agreement.

In the view of the Authority, it follows from the above that the increased aid paid to the Hurtigruten companies seems to exceed the amount of compensation necessary in order for the companies to fulfil their public service obligations. Such over-compensation would not be compatible with Article 59(2) of the EEA Agreement, and would thus constitute state aid which is incompatible with the EEA Agreement.

It follows from the above that, according to the preliminary appreciation of the Authority, the part of the compensation granted to the commercial activities of the Hurtigruten companies is to be regarded as state aid incompatible with the EEA Agreement and, thus, possibly subject to recovery. Only the part of compensation directly relating to the performance of the public service obligation would be compatible and, hence, not subject to recovery. Should it, as argued by the Norwegian authorities, prove impossible to make a separation between the increased costs incurred in relation with the public service activities and with the commercial activities of the Hurtigruten companies, the Authority might be forced to regard the compensation in its entirety as state aid incompatible with the EEA Agreement. The compensation would in this case also be subject to recovery in its entirety.

5. CONCLUSION

Based on the information submitted by the Norwegian Government, the Authority cannot exclude that the compensation to the Hurtigruten companies for increased social security contributions constitutes aid within the meaning of Article 61(1) of the EEA Agreement. The Authority cannot see that any exceptions under Article 61(2) or (3) to the general prohibition of state aid under Article 61(1) of the EEA Agreement applies to the aid. Furthermore, the Authority has doubts that the measure can be regarded as complying with Article 59(2) of the EEA Agreement. Consequently, the Authority has doubts that the above measure is compatible with the functioning of the EEA Agreement.

Furthermore, it is the Authority's preliminary view that the aid is to be considered as new aid within the meaning of Article 1 c) in Part II of Protocol 3 to the Surveillance and Court Agreement. This implies that the compensation should have been notified to the Authority, according to Article 1(3) in Part I and Article 2 in Part II of Protocol 3 to the Surveillance and Court Agreement. The compensation is therefore considered as "unlawful aid" within the meaning of Article 1 f) in Part II of Protocol 3 to the Surveillance and Court Agreement and subject to possible recovery.

Consequently, and in accordance with Articles 13(1) and 4(4) in Part II of Protocol 3 to the Surveillance and Court Agreement, the Authority is obliged to open the procedure provided for in Article 1(2) in Part I of Protocol 3 of the Surveillance and Court Agreement. The decision to open proceedings is without prejudice to the final decision of the Authority, which may conclude that the measure in question is compatible with the functioning of the EEA Agreement.

In the light of the foregoing considerations, the Authority, acting under the procedure laid down in Article 1(2) in Part I of Protocol 3 to the Surveillance and Court Agreement, requests Norway to submit its comments and to provide all such information as may help to assess the compensation to the Hurtigruten companies for increased social security contribution, within **two months** from receipt of this decision.

HAS ADOPTED THIS DECISION:

1. The Authority has decided to open the formal investigation procedure provided for in Article 1(2) in Part I of Protocol 3 to the Surveillance and Court Agreement with regard to the compensation granted to the Hurtigruten companies for increased social security contributions.
2. The Norwegian Government is invited; pursuant to Article 6(1) in Part II of Protocol 3 to the Surveillance and Court Agreement, to submit its comments on the opening of the formal investigation procedure within two months from the notification of this decision and to provide all such information as may help to assess the aid measure.
3. The Norwegian Government shall be informed by means of a letter containing a copy of this decision.
4. The EC Commission shall be informed in accordance with Protocol 27(d) to the EEA Agreement, by means of a copy of this decision.
5. Other EFTA States, EC Member States and interested parties shall be informed by the publishing of this decision in its authentic language version, accompanied by a meaningful summary in languages other than the authentic language version, in the EEA Section of and the EEA Supplement to the Official Journal of the European Communities, inviting them to submit comments within one month from the date of the publication.
6. This Decision is addressed to Norway.
7. This Decision is authentic in the English language.

Done at Brussels, 5 July 2006

For the EFTA Surveillance Authority

Bjørn T. Grydeland

President

Kristján A. Stefánsson

College Member

ORDSENDING FRÁ EFTIRLITSSTOFNUN EFTA

2006/EES/63/03

**Leiðbeiningar um útreikning sekta sem lagðar eru á samkvæmt a-lið 2. mgr. 23. gr. í
II. kafla bókunar 4 við samninginn um eftirlitsstofnun og dómstól**

- A. Þessi tilkynning er gefin út í samræmi við ákvæði samningsins um Evrópskt efnahagssvæði (er nefnist hér „EES-samningurinn“) og samnings milli EFTA-rikkjanna um stofnun eftirlitsstofnunar og dómstóls (er nefnist hér „samningurinn um eftirlitsstofnun og dómstól“).
- B. Framkvæmdastjórn Evrópubandalaganna (er nefnist hér „framkvæmdastjórnin“) hefur gefið út „Leiðbeiningar um útreikning sekta sem lagðar eru á samkvæmt a-lið 2. mgr. 23. gr. í reglugerð 1/2003“ ⁽¹⁾. Í þeirri gerð er lýst sjónarmiðum sem framkvæmdastjórnin styðst við þegar reiknaðar eru út sektir vegna brota á EB-samkeppnisreglum ⁽²⁾.
- C. Að áliti Eftirlitsstofnunar EFTA varðar ofangreind gerð Evrópska efnahagssvæðið. Tilkynning þessi er gefin út í því skyni að viðhalda jafngildum samkeppnisskilyrðum og tryggja að samkeppnisreglum EES-samningsins sé beitt með sama hætti á öllu Evrópska efnahagssvæðinu. Byggt er á valdheimildum Eftirlitsstofnunar EFTA samkvæmt b-lið 2. mgr. 5. gr. samningsins um eftirlitsstofnun og dómstól. Stofnunin mun styðjast við þau meginsjónarmið og reglur, sem mælt er fyrir um í tilkynningunni, þegar viðeigandi reglum EES-samningsins er beitt í einstökum málum.

INNGANGUR

1. Samkvæmt a-lið 2. mgr. 23. gr. í II. kafla bókunar 4 við samninginn um eftirlitsstofnun og dómstól (er nefnist hér „II. kafli“) ⁽³⁾ er Eftirlitsstofnun EFTA heimilt að taka ákvörðun um að sekta fyrirtæki og samtök fyrirtækja ef þau brjóta gegn ákvæðum 53. eða 54. gr. EES-samningsins, vísitandi eða af gáleysi.
2. Eftirlitsstofnun EFTA hefur veruleg matsvik við beitingu þessarar sektarheimildar ⁽⁴⁾ innan þeirra marka sem sett eru í II. kafla. Í fyrsta lagi ber eftirlitsstofnuninni að taka mið bæði af því hversu alvarlegt brotið er og hversu lengi það hefur viðgengist. Í öðru lagi má ekki ákvarða hærri sekt en tilgreint er í öðrum og þriðja málslíð 2. mgr. 23. gr. í II. kafla.
3. Til þess að tryggja gagnsæi og hlutleysi ákvarðana eftirlitsstofnunarinnar birti stofnunin hinn 16. janúar 2003 leiðbeiningar um útreikning sekta ⁽⁵⁾ sem samsvara leiðbeiningum framkvæmdastjórnarinnar um útreikning sekta frá árinu 1998 ⁽⁶⁾. Með hliðsjón af því hvernig leiðbeiningarnar í þessum tilkynningum hafa verið framkvæmdar í reynd telur Eftirlitsstofnun EFTA rétt að gera betri og nákvæmari grein fyrir stefnu sinni að því er varðar sektir.
4. Heimild Eftirlitsstofnunar EFTA til að sekta fyrirtæki og samtök fyrirtækja, sem brjóta gegn ákvæðum 53. eða 54. gr. EES-samningsins, vísitandi eða af gáleysi, er eitt þeirra úrræða sem hún hefur til ráðstöfunar til að geta sinnt eftirlitshlutverkinu sem henni er falið í EES-samningnum ⁽⁷⁾. Í því hlutverki felst ekki eingöngu að henni er skylt að rannsaka einstök brot og beita viðurlögum vegna þeirra, heldur einnig að almenn stefna hennar á að vera að beita í samkeppnismálum grundvallarreglum EES-samningsins og móta hegðun fyrirtækja með hliðsjón af þeim ⁽⁸⁾. Í þessu tilliti verður eftirlitsstofnunin að sjá til þess að aðgerðir hennar hafi nægjanleg varnaðaráhrif ⁽⁹⁾. Þegar eftirlitsstofnunin uppgötvar brot á 53. eða 54. gr. EES-samningsins getur

⁽¹⁾ Stjtið. ESB C 210, 1.9.2006, bls. 2.

⁽²⁾ Í einstökum málum, sem falla undir ákvæði 53. og 54. gr. EES-samningsins, skipta Eftirlitsstofnun EFTA og framkvæmdastjórnin með sér lögsögu í samræmi við reglurnar sem mælt er fyrir um í 56. gr. EES-samningsins. Hvert einstakt mál getur aðeins fallið undir lögsögu annarrar þessara tveggja eftirlitsstofnana.

⁽³⁾ Eftir að samningur um breytingu á bókun 4 við samning milli EFTA-rikkjanna um stofnun eftirlitsstofnunar og dómstóls frá 24. desember 2004 öðlaðist gildi hinn 20. maí 2005 samsvarar II. kafli bókunar 4 við samninginn um eftirlitsstofnun og dómstól að miklu leyti í EFTA-stoðinni efni reglugerðar ráðsins (EB) nr. 1/2003 frá 16. desember 2002 um framkvæmd samkeppnisreglna sem mælt er fyrir um í 81. og 82. gr. sáttmálans (Stjtið. EB L 1, 4.1.2003, bls. 1).

⁽⁴⁾ Sbr. að þessu leyti t.d. mál C-189/02 P, C-202/02 P, C-205/02 P til C-208/02 P og C-213/02 P, *Dansk Rørindustri A/S o.fl. gegn framkvæmdastjórninni* [2005] ECR I-5425, 172. mgr.

⁽⁵⁾ Leiðbeiningar Eftirlitsstofnunar EFTA um útreikning á sektum, Stjtið. EB C 10, 16.1.2003, bls. 16, og EES-viðbætur við Stjtið. ESB nr. 3, 16.1.2003, bls. 6.

⁽⁶⁾ „Leiðbeiningar um útreikning á sektum sem lagðar eru á samkvæmt 2. mgr. 15. gr. reglugerðar nr. 17 og 5. mgr. 65. gr. sáttmálans um Kola- og stálbandalag Evrópu“ (Stjtið. EB C 9, 14.1.1998, bls. 3).

⁽⁷⁾ Eftirlitsstofnunin deilir þessari ábyrgð með framkvæmdastjórninni samkvæmt reglum 55. gr. EES-samningsins og samkvæmt reglum 56. gr. EES-samningsins um skiptingu valdheimilda, sjá 2. nmgr. hér á undan.

⁽⁸⁾ Sbr. að þessu leyti t.d. *Dansk Rørindustri A/S o.fl. gegn framkvæmdastjórninni*, sem vísað er til hér á undan, 170. mgr.

⁽⁹⁾ Sjá að þessu leyti sameinuð mál 100/80 til 103/80 *Musique Diffusion française o.fl. gegn framkvæmdastjórninni* [1983] ECR 1825, 106. mgr.

Því reynst nauðsynlegt að sekta fyrirtæki sem hafa brotið gegn ákvæðunum. Sektirnar verða að hafa nægjanleg varnaðaráhrif, ekki aðeins sem viðurlög á hendur hlutaðeigandi fyrirtæki (sértæk varnaðaráhrif) heldur einnig í því skyni að letja önnur fyrirtæki frá því að taka upp, eða halda áfram, athæfi sem brýtur gegn ákvæðum 53. og 54. gr. EES-samningsins (almenn varnaðaráhrif).

5. Til að unnt sé að ná þessum markmiðum telst rétt vera að Eftirlitsstofnun EFTA reikni sektina á grundvelli söluverðmætis þeirrar vöru eða þjónustu sem brotið varðar. Þegar sektarfjárhæðin er reiknuð ber jafnframt að taka verulegt tillit til þess hversu lengi brotið hefur viðgengist. Sá þáttur hlýtur að ráða miklu um hugsanleg áhrif brotsins á markaðinn. Því er talið mikilvægt að sektarfjárhæðin endurspegli hversu mörg ár fyrirtæki hefur átt aðild að brotinu.
6. Lítið er svo á að samanlögð áhrif söluverðmætisins, sem brotið varðar, og þess hversu lengið brotið hefur viðgengist séu heppilegt staðgöngugildi við mat á efnahagslegri þýðingu brotsins og hlutfallslegri aðild hvers fyrirtækis að brotinu. Með því að taka mið af þessum þáttum fæst góð vísending um stærðargráðu sektar en ekki má líta á þá sem grundvöll að sjálfvirkri talnareikningsaðferð.
7. Einnig er talið rétt að hluti sektarfjárhæðarinnar sé óháður því hversu lengi brotið hefur viðgengist til þess að letja fyrirtæki frá því að grípa til ólöglegra aðgerða yfirleitt.
8. Í eftirfarandi undirköflum er fjallað um þau meginsjónarmið sem Eftirlitsstofnun EFTA hyggst styðjast við þegar hún reiknar út sektir sem lagðar eru á samkvæmt a-lið 2. mgr. 23. gr. í II. kafla.

ÚTREIKNINGUR SEKTA

9. Með fyrirvara um ákvæði 37. mgr. hér á eftir mun Eftirlitsstofnun EFTA nota eftirfarandi tveggja þrepa aðferð við útreikning sekta sem lagðar eru á fyrirtæki eða samtök fyrirtækja.
10. Eftirlitsstofnunin mun í fyrsta lagi ákvarða grunnfjárhæð fyrir hvert fyrirtæki eða hver samtök fyrirtækja (sjá 1. undirkafla hér á eftir).
11. Í öðru lagi getur hún hækkað eða lækkað þessa grunnfjárhæð (sjá 2. undirkafla hér á eftir).

1. GRUNNFJÁRHÆÐ SEKTAR

12. Grunnfjárhæðin verður reiknuð með tilvísun til söluverðmætis og samkvæmt eftirfarandi aðferð.

A. ÚTREIKNINGUR SÖLUVERÐMÆTIS

13. Þegar Eftirlitsstofnun EFTA ákvarðar grunnfjárhæð sektarinnar verður tekið mið af söluverðmæti vöru eða þjónustu sem brotið tengist beint eða óbeint ⁽¹⁰⁾ og fyrirtækið hefur selt á viðkomandi landsvæði á Evrópska efnahagssvæðinu. Að jafnaði verður tekið mið af sölu fyrirtækisins síðasta heila reikningsár sem það átti aðild að brotinu (nefnist hér „söluverðmæti“).
14. Ef brot samtaka fyrirtækja varðar starfsemi aðildarfyrirtækjanna svarar söluverðmætið yfirleitt til samanlagðs söluverðmætis aðildarfyrirtækjanna.
15. Þegar Eftirlitsstofnun EFTA ákvarðar söluverðmæti hjá fyrirtæki verður miðað við áreiðanlegustu tölur sem fyrir liggja í fyrirtækinu.
16. Ef fyrirtæki leggur fram ófullkomnar eða óáreiðanlegar tölur getur Eftirlitsstofnun EFTA ákvarðað söluverðmætið á grundvelli þeirra talna sem fyrir liggja og/eða annarra upplýsinga sem hún álitur að skipti máli og séu viðeigandi.

⁽¹⁰⁾ Málum er þannig háttáð til dæmis þegar um ræðir lárétta samninga um verðsamráð í tengslum við tiltekna vöru, ef verð vörunnar er síðan notað sem grundvöllur verðs á vörum af minni eða meiri gæðum.

17. Söluverðmætið verður ákvarðað að frádregnum virðisaukaskatti og öðrum sköttum sem tengjast sölnni beint.
18. Ef brot teygir sig til landa utan Evrópska efnahagssvæðisins (t.d. þegar um ræðir verðsamráð sem nær til alls heimsins) er hugsanlegt að viðkomandi sala fyrirtækjanna á Evrópska efnahagssvæðinu endurspegli ekki nægilega vel hlut hvers fyrirtækis í brotinu. Þetta getur einkum gerst í tengslum við samninga um markaðsskiptingu sem ná til alls heimsins.

Til þess að geta gert rétta grein fyrir bæði samanlögðum tölum um viðkomandi sölu á Evrópska efnahagssvæðinu og hlutfallslegri aðild hvers fyrirtækis að brotinu getur Eftirlitsstofnun EFTA við þær aðstæður metið heildarsöluverðmæti vöru eða þjónustu sem brotið varðar á viðkomandi landsvæði (sem nær út fyrir EES), ákvarðað hlut hvers fyrirtækis, sem á aðild að brotinu, í sölu á þeim markaði, og reiknað á grundvelli þess hlutar samsvarandi hlut af samanlagðri sölu fyrirtækjanna á Evrópska efnahagssvæðinu. Niðurstaðan verður notuð sem söluverðmæti sem lagt er til grundvallar þegar grunnfjárhæð sektar er reiknuð.

B. ÁKVÖRÐUN GRUNNFJÁRHÆÐAR

19. Grunnfjárhæð sektarinnar miðast við hlutfall af söluverðmæti, sem fer eftir því hversu alvarlegt brotið er, margfaldað með fjölda ára sem brotið hefur viðgengist.
20. Mat á því hversu alvarlegt brotið er fer fram í hverju einstöku tilviki fyrir allar tegundir brota, að teknu tilliti til allra aðstæðna sem skipta máli.
21. Fylgt er þeirri almennu reglu að leggja allt að 30% af söluverðmæti til grundvallar útreikningi.
22. Til þess að geta ákveðið í hverju tilviki hvort það hlutfall af söluverðmæti, sem lagt er til grundvallar, skuli vera neðarlega eða ofarlega á þessu bili mun Eftirlitsstofnun EFTA hafa hliðsjón af ýmsum þáttum, meðal annars eðli brotsins, samanlagðri markaðshlutdeild allra hlutaðeigandi fyrirtækja, landsvæðinu sem brotið nær til og hvort brotið hefur komist í framkvæmd.
23. Láréttir samningar um verðsamráð, markaðsskiptingu og takmörkun framleiðslu ⁽¹¹⁾, sem fara venjulega leynt, eru í eðli sínu einhverjar skaðlegustu samkeppnishömlur sem um getur. Það er stefnuatriði að ákvarða fyrirtækjum þungar sektir vegna slíkra brota. Þess vegna verður hlutfall af söluverðmæti, sem sektarákvörðun vegna slíkra brota er miðuð við, að jafnaði fremur ofarlega á áðurnefndu bili.
24. Til þess að taka að fullu til greina hversu lengi hvert fyrirtæki hefur átt aðild að brotinu verður fjárhæðin, sem ákvörðuð er á grundvelli söluverðmætis (sjá 20.–23. mgr. hér á undan), margfölduð með fjölda ára sem fyrirtækið hefur átt aðild að brotinu. Styttri tímabil en sex mánuðir verða talin sem hálf ár; tímabil, sem eru lengri en sex mánuðir en styttri en eitt ár, verða talin sem heilt ár.
25. Auk þessa, og óháð því hversu lengi fyrirtækið hefur átt aðild að brotinu, mun Eftirlitsstofnun EFTA hækka grunnfjárhæðina sem nemur 15% til 25% af söluverðmætinu, eins og það er skilgreint í undirkafla A hér á undan, til þess að letja fyrirtæki frá því að stofna yfirleitt til láréttra samninga um verðsamráð, markaðsskiptingu og takmörkun framleiðslu. Eftirlitsstofnunin kann einnig að beita slíkri hækkun í tengslum við önnur brot. Í þeim tilgangi að ákveða hvaða hlutfall af söluverðmæti skuli lagt til grundvallar í hverju tilviki mun eftirlitsstofnunin hafa hliðsjón af ýmsum þáttum, einkum þeim sem um getur í 22. mgr.
26. Ef söluverðmætið er svipað hjá fyrirtækjunum sem eiga aðild að brotinu, þótt það sé ekki hið sama, getur Eftirlitsstofnun EFTA ákveðið að grunnfjárhæðin skuli vera sú sama fyrir þau öll. Þegar grunnfjárhæðin er ákveðin mun eftirlitsstofnunin jafnframt notast við námundaðar tölur.

⁽¹¹⁾ Undir þetta falla samningar, samstilltar aðgerðir og ákvarðanir samtaka fyrirtækja í skilningi 53. gr. EES-samningsins.

2. LEIÐRÉTTINGAR Á GRUNNFJÁRHÆÐ

27. Við útreikning sektar getur Eftirlitsstofnun EFTA með hliðsjón af aðstæðum hækkað eða lækkað grunnfjárhæðina sem ákvörðuð hefur verið samkvæmt 1. undirkafla hér á undan. Það verður gert á grundvelli heildarmats þar sem teknar eru til greina allar aðstæður sem skipta máli.

A. ÞYNGINGARÁSTÆÐUR

28. Hækka má grunnfjárhæðina ef þyngingarástæður eru fyrir hendi að mati Eftirlitsstofnunar EFTA, svo sem eftirtalið:
- Fyrirtæki heldur áfram sama eða svipuðu broti eða endurtekur það eftir að eftirlitsstofnunin eða samkeppnisyfirvald í EFTA-ríki hefur úrskurðað að brotið hafi verið gegn ákvæðum 53. eða 54. gr.: Grunnfjárhæðin verður hækkuð um allt að 100% fyrir hvert slíkt brot sem uppvíst verður um.
 - Fyrirtæki neitar að eiga samvinnu við eftirlitsstofnunina eða hindrar hana við rannsókn máls.
 - Fyrirtæki hefur verið leiðandi í brotinu eða átt frumkvæði að því. Eftirlitsstofnunin mun einnig huga sérstaklega að hvers kyns aðgerðum til að þvinga önnur fyrirtæki til þátttöku í brotinu og/eða gagnráðstöfunum gagnvart öðrum fyrirtækjum í því skyni að knýja fram þær aðgerðir sem fela í sér brot.

B. MÁLSBÆTUR

29. Lækka má grunnfjárhæðina ef fyrirtækin eiga sér málsbætur að mati Eftirlitsstofnunar EFTA, svo sem eftirtalið:
- Hlutaðeigandi fyrirtæki leggur fram sannanir fyrir því að það hafi hætt þátttöku í brotinu um leið og eftirlitsstofnunin hafði afskipti af því: Þetta gildir þó ekki um leynilega samninga og aðgerðir (einkum ólöglegt samráð).
 - Fyrirtækið leggur fram sannanir fyrir því að brotið hafi stafað af gáleysi.
 - Fyrirtækið leggur fram sannanir fyrir því að þátttaka þess í brotinu sé lítil að umfangi og sýnir þannig fram á að á þeim tíma, sem það átti aðild að samningnum sem felur í sér brot, hafi það komist hjá því að framfylgja honum með því að stunda samkeppnisstarfsemi á markaðnum. Sú staðreynd að fyrirtæki hefur átt aðild að broti um skemmri tíma en önnur telst ekki til málsbóta ein og sér, með því að þegar hefur verið tekið tillit til þess í grunnfjárhæðinni.
 - Hlutaðeigandi fyrirtæki hefur átt gagnlega samvinnu við eftirlitsstofnunina, án þess þó að það falli undir tilkynninguna um ívilnandi meðferð, og umfram lagaskyldu til þess.
 - Stjórnvöld eða löggjöf hafa heimilað eða hvatt til samkeppnishamlandi framferðis fyrirtækisins ⁽¹²⁾.

C. SÉRTÆK HÆKKUN Í VARNAÐARSKYNI

30. Eftirlitsstofnun EFTA mun hafa sérstaklega í huga þá nauðsyn að tryggja nægjanleg varnaðaráhrif sekta. Í því skyni kann hún að hækka sekt sem lögð er á fyrirtæki sem hafa sérstaklega mikla veltu umfram sölu á vörunni eða þjónustunni sem brotið varðar.
31. Eftirlitsstofnun EFTA mun einnig hafa hliðsjón af því hvort nauðsynlegt sé að hækka sektina til þess að hún verði hærri en sem nemur óréttmætum hagnaði sem rekja má til brotsins, eftir því sem unnt er að áætla þá fjárhæð.

⁽¹²⁾ Með fyrirvara um aðgerðir sem gripið er til gagnvart viðkomandi EFTA-ríki.

D. LÖGÁKVÆÐIÐ HÁMARK

32. Endanleg sektarfjárhæð má ekki, hvað sem öðru líður, vera hærri en sem nemur 10% af heildarveltu fyrirtækisins, eða þeirra samtaka fyrirtækja, sem eiga aðild að brotinu, næstlíðið rekstrarár, eins og kveðið er á um í 2. mgr. 23. gr. II. kafla.
33. Ef brot samtaka fyrirtækja varðar starfsemi aðildarfyrirtækjanna má sektin ekki vera hærri en sem nemur 10% af samanlagðri heildarveltu allra aðildarfyrirtækjanna á markaðnum sem brotið tengist.

E. TILKYNNING UM ÍVILNANDI MEÐFERÐ

34. Eftirlitsstofnun EFTA mun beita reglum um ívilnandi meðferð í samræmi við skilyrðin sem sett eru í tilkynningu um það efni.

F. GREIÐSLUGETA

35. Í undantekningartilvikum getur Eftirlitsstofnun EFTA, að fenginni beiðni, tekið tillit til þess að fyrirtækið hefur ekki burði til að greiða sektina með hliðsjón af sérstökum félagslegum og efnahagslegum aðstæðum. Hún mun ekki byggja ákvörðun um lækkun sektar af þessum ástæðum á því einu að fyrirtækið standi höllum fæti fjárhagslega eða skili tapi. Aðeins verður fallist á lækkun á grundvelli hlutlægra vísbendinga um að álagning sektar í samræmi við þessar leiðbeiningar myndi stefna fjárhagslegri framtíð hlutaðeigandi fyrirtækis í voða með óafturkræfum hætti og gera eignir þess með öllu verðlausar.

LOKAÁKVÆÐI

36. Eftirlitsstofnun EFTA getur í vissum tilvikum lagt á táknræna sekt. Réttlætingu fyrir slíkri sekt skal tilgreina í ákvörðun um að leggja sektina á.
37. Þótt þessar leiðbeiningar hafi að geyma hina almennu aðferð við útreikning sekta geta sérstakar aðstæður einstakra mála og sú nauðsyn að ná fram varnaðaráhrifum í tilteknu tilviki réttlætt að vikið sé frá þessari aðferð eða frá þeim mörkum sem tilgreind eru í 21. mgr.
38. Farið verður eftir þessum leiðbeiningum í öllum málum þar sem gefin er út greinargerð um andmæli, eftir að þær hafa verið birtar í *Stjórnartíðindum Evrópusambandsins* og EES-viðbæti við þau, óháð því hvort sektin er lögð á í samræmi við 2. mgr. 23. gr. í II. kafla eða 2. mgr. 15. gr. hinnar eldri útgáfu II. kafla bókunar 4 við samninginn um eftirlitsstofnun og dómstól⁽¹³⁾.

⁽¹³⁾ Texti II. kafla bókunar 4 við samninginn um eftirlitsstofnun og dómstól (sem samsvaraði reglugerð 17/62 frá 6. febrúar 1962: fyrstu reglugerð um framkvæmd 85. og 86. gr. [nú 81. og 82. gr.] sáttmálans (Stjtið. EB 13, 21.2.1962, bls. 204)) veik fyrir nýjum texta 20. maí 2005, sjá 3. nmgr. hér á undan.

TILMÆLI EFTIRLITSSTOFNUNAR EFTA

2006/EES/63/04

frá 11. maí 2006

um samræmda eftirlitsáætlun fyrir árið 2006 sem er ætlað að tryggja að ákvæði um hámarksmagn varnarefnaleifa í og á korni og tilteknum öðrum fæðutegundum úr jurtaríkinu séu virt, og um eftirlitsáætlun einstakra ríkja fyrir árið 2007

(143/06/COL)

EFTIRLITSSTOFNUN EFTA HEFUR GEFIÐ ÚT NEÐANGREIND TILMÆLI

með hliðsjón af samningnum um Evrópska efnahagssvæðið (EES), einkum 109. gr. og bókun 1,

með hliðsjón af samningi milli EFTA-ríkjanna um stofnun eftirlitsstofnunar og dómstóls, einkum b-lið 2. mgr. 5. gr. og bókun 1,

með hliðsjón af gerðinni sem um getur í 38. lið XII. kafla II. viðauka við EES-samninginn (*tilskipun ráðsins 86/362/EBE frá 24. júlí 1986 um hámarksmagn varnarefnaleifa í og á kornvörum*)⁽¹⁾, með nýjustu breytingum og ákvæðum til aðlögunar við EES-samninginn sem er að finna í bókun 1 við samninginn, einkum b-lið 2. mgr. 7. gr.,

með hliðsjón af gerðinni sem um getur í 54. lið XII. kafla II. viðauka við EES-samninginn (*tilskipun ráðsins 90/642/EBE frá 27. nóvember 1990 um hámarksmagn varnarefnaleifa í og á tilteknum vörum úr jurtaríkinu, meðal annars ávöxtum og matjurtum*)⁽²⁾, með nýjustu breytingum og ákvæðum til aðlögunar við EES-samninginn sem er að finna í bókun 1 við samninginn, einkum b-lið 2. mgr. 4. gr.,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

- 1) Eftirlitsstofnun EFTA ber að vinna í áföngum að því að byggja upp kerfi sem nota mætti til að meta raunverulega inntöku varnarefna með fæðu. Til að slíkt mat verði raunhæft þurfa að liggja fyrir niðurstöður úr eftirliti með varnarefnaleifum fyrir nokkurn fjölda fæðutegunda sem eru uppstöðuþættir í fæðu Evrópubúa. Almennt er talið að hér sé um að ræða 20–30 fæðutegundir. Með hliðsjón af því fé og þeim mannafla sem tiltækur er í EFTA-ríkjunum til eftirlits með varnarefnaleifum er aðeins unnt að greina sýni úr átta fæðutegundum á ári hverju samkvæmt samræmdri eftirlitsáætlun. Notkun varnarefna tekur breytingum á hverju þriggja ára áætlunartímabili. Því er hæfilegt að eftirlit með hverju varnarefni nái að jafnaði til 20–30 fæðutegunda á hverju þriggja ára tímabili.
- 2) Árið 2006 ber að láta eftirlitið ná til allra varnarefna sem getið er í þessum tilmælum; þar með nýtast gögnin til að meta raunverulega inntöku þessara efna með fæðu.
- 3) Nauðsynlegt er að beita kerfisbundinni tölfræðilegri aðferð til að ákveða fjölda sýna sem taka ber hverju sinni við eftirlit. Framkvæmdaráð Alþjóðlega staðlaskrárráðsins fyrir matvæli (*Codex Alimentarius*) hefur birt lýsingu á slíkri aðferð⁽³⁾. Reikningur samkvæmt tvíliðudreifingu leiðir í ljós að í rannsókn með 613 sýnum eru meira en 99% líkur á að eitt sýni komi fram með varnarefnaleifum umfram greiningarmörkin (LOD, *limit of determination*) sé gert ráð fyrir að minna en 1% afurða úr jurtaríkinu innihaldi leifar umfram þau mörk. Rétt er að dreifa sýnatökum á Evrópska efnahagssvæðinu með hliðsjón af íbúafjölda og fjölda neytenda og taka að minnsta kosti 12 sýni úr hverri fæðutegund á ári.
- 4) Leiðbeiningar um gæðaeftirlitsaðferðir við greiningu varnarefnaleifa hafa verið birtar á vefsetri framkvæmdastjórnar Evrópusambandsins⁽⁴⁾. Samstaða er um að efnarannsóknarstofum í EFTA-ríkjunum beri að taka mið af þessum leiðbeiningum eftir því sem unnt er og skal endurskoða leiðbeiningarnar reglulega í ljósi reynslu af eftirlitsáætlunum.

⁽¹⁾ Stjótið. EB L 221, 7.8.1986, bls. 37.

⁽²⁾ Stjótið. EB L 350, 14.12.1990, bls. 71.

⁽³⁾ *Codex Alimentarius*, „Varnarefnaleifar í matvælum“, Róm 1994, ISBN 92-5-203271-1; 2. bindi, bls. 372.

⁽⁴⁾ Skjalnr. SANCO/10476/2003, http://europa.eu.int/comm/food/fs/ph_ps/pest/index_en.htm.

- 5) Aðferðir og málsmeðferð, sem beita skal við sýnatöku samkvæmt gerðinni sem um getur í lið 54zz í XII. kafla II. viðauka við EES-samninginn (*tilskipun framkvæmdastjórnarinnar 2002/63/EB frá 11. júlí 2002 um sýnatökuaðferðir innan bandalagsins við opinbert eftirlit með leifum varnarefna í og á vörum úr jurta- og dýraríkinu og niðurfellingu á tilskipun 79/700/EBE*) ⁽⁵⁾, eru í samræmi við tilmæli framkvæmdaráðs Alþjóðlega staðlaskráráðsins fyrir matvæli.
- 6) Samkvæmt a-lið 2. mgr. 4. gr. tilskipunar 90/642/EBE og a-lið 2. mgr. 7. gr. tilskipunar 86/362/EBE ber EFTA-ríkjunum að greina frá því hvaða viðmið eru notuð við gerð eftirlitsáætlunar í hverju ríki. Tilgreina skal hvaða viðmið ráða því hversu mörg sýni eru tekin og hvaða greiningar fara fram, hvaða viðmiðunarmörk eru notuð, viðmiðin sem ráða því hvaða viðmiðunarmörk eru notuð og upplýsingar um viðurkenningu samkvæmt gerðinni sem um getur í lið 54n í XII. kafla II. viðauka við EES-samninginn (*tilskipun ráðsins 93/99/EBE frá 29. október 1993 um viðbótarákvæði um opinbert matvælaeftirlit*) ⁽⁶⁾, með áorðnum breytingum. Einnig skal tilgreina fjölda og tegund brota og ráðstafanir sem gerðar hafa verið.
- 7) Mörk fyrir hámarks magn varnarefnaleifa í ungbarnamat hafa verið sett í samræmi við 6. gr. gerðarinnar sem um getur í lið 54a í XII. kafla II. viðauka við EES-samninginn (*tilskipun framkvæmdastjórnarinnar 91/321/EBE frá 14. maí 1991 um ungbarnablöndur og stoðblöndur*) ⁽⁷⁾, með áorðnum breytingum, og 6. gr. gerðarinnar sem um getur í lið 54zl í XII. kafla II. viðauka við EES-samninginn (*tilskipun framkvæmdastjórnarinnar 96/5/EB frá 16. febrúar 1996 um unnin matvæli með korn sem uppistöðu og barnamat fyrir ungbörn og smábörn*) ⁽⁸⁾, með áorðnum breytingum.
- 8) Niðurstöður eftirlitsáætlanna eru vel fallnar til rafrænnar vinnslu, geymslu og sendingar. Útbúin hafa verið gagnasnið til gagnasendingar með rafpósti frá aðildarríkjum EB til framkvæmdastjórnarinnar. EFTA-ríkin geta notað sama gagnasnið og ættu því að geta sent Eftirlitsstofnun EFTA skýrslur sínar á þessu staðalsniði. Ef gera þarf breytingar á staðalsniðinu er skilvirkasta aðferðin að semja um það leiðbeiningar.
- 9) Ráðstafanir, sem kveðið er á um í ákvörðun þessari, eru í samræmi við álit matvælanefnd EFTA sem er Eftirlitsstofnun EFTA til ráðuneytis.

TILMÆLIN ERU SEM HÉR SEGIR:

1. Hvert EFTA-ríki taki sýni til greiningar á þeim samsetningum fæðutegunda og varnarefnaleifa sem taldar eru upp í I. viðauka með þessum tilmælum og skal við ákvörðun sýnafjölda taka tilhlýðilegt tillit til markaðshlutdeildar framleiðenda innanlands, á Evrópska efnahagssvæðinu og í ríkjum utan efnahagssvæðisins. Sýnataka, þar á meðal fjöldi eininga, skal fara fram í samræmi við ákvæði gerðarinnar sem um getur í lið 54zz í XII. kafla II. viðauka við EES-samninginn (*tilskipun framkvæmdastjórnarinnar 2002/63/EB frá 11. júlí 2002 um sýnatökuaðferðir innan bandalagsins við opinbert eftirlit með leifum varnarefna í og á vörum úr jurta- og dýraríkinu og niðurfellingu á tilskipun 79/700/EBE*).
2. Þegar um ræðir varnarefni sem bráð hætta stafar af, þ.e. þau sem viðmiðunarskammtur bráðrar eitrunar hefur verið ákveðinn fyrir (t.d. OP-estra, endósúlfan og N-metýlkarbamöt), skal standa þannig að sýnatöku að unnt sé að velja milli tveggja rannsóknarsýna. Ef greinanlegar leifar af tilteknu varnarefni finnast í fyrra rannsóknarsýninu skal greina hverja einstaka einingu í síðara sýninu. Þetta á við um eftirtaldar fæðutegundir:
 - Eggaldin
 - Þrúgur ⁽⁹⁾
 - Banana
 - Papriku.

⁽⁵⁾ Stjtið. EB L 187, 16.7.2002, bls. 30.

⁽⁶⁾ Stjtið. EB L 290, 24.11.1993, bls. 14.

⁽⁷⁾ Stjtið. EB L 175, 4.7.1991, bls. 35.

⁽⁸⁾ Stjtið. EB L 49, 28.2.1996, bls. 1.

⁽⁹⁾ Að því er varðar þrúgur telst stærð einingarinnar (þ.e. staðalklasi) vera um 555 g.

Í tilhlýðilegum fjölda sýna af þessum fæðutegundum skal einnig greina hverja einstaka einingu í síðara rannsóknarsýninu ef slík varnarefni finnast í fyrri sýninu, einkum ef afurðirnar eru frá einum og sama framleiðanda.

3. Af heildarfjölda sýna samkvæmt I. viðauka skal hvert EFTA-ríki taka og greina:
 - a) að minnsta kosti tíu sýni úr ungbarnamat sem er aðallega gerður úr grænmeti, aldinum eða kornmeti;
 - b) nokkur sýni (ekki færri en eitt þegar því verður við komið) úr lífrænt ræktuðum afurðum í samræmi við markaðshlutdeild slíkra afurða í hverju EFTA-ríki.
4. Leggja skal fram, eigi síðar en 31. ágúst 2007, skýrslu um niðurstöður greiningar á sýnum sem rannsökuð hafa verið með tilliti til samsetninga fæðutegunda og varnarefnaleifa sem taldar eru upp í I. viðauka með þessum tilmælum, með upplýsingum um:
 - a) greiningaraðferðir og viðmiðunarmörk í samræmi við gæðaeftirlitsaðferðirnar sem mælt er fyrir um í leiðbeiningum um gæðaeftirlitsaðferðir við greiningu varnarefnaleifa;
 - b) fjölda og tegund brota og ráðstafanir sem gerðar hafa verið.
5. Nota ber skýrslusnið, þar með talið rafrænt snið, sem mælt er fyrir um í leiðbeiningum ⁽¹⁰⁾ fyrir EFTA-ríkin um framkvæmd tilmæla um samræmdar eftirlitsáætlanir. Niðurstöður greiningar á sýnum úr lífrænt ræktuðum afurðum skulu tilgreindar í sérstöku skjali.
6. Hvert EFTA-ríki sendi Eftirlitsstofnun EFTA og hinum EFTA-ríkjunum, eigi síðar en 31. ágúst 2006, allar þær upplýsingar sem kveðið er á um í 3. mgr. 7. gr. tilskipunar 86/362/EBE og 3. mgr. 4. gr. tilskipunar 90/642/EBE að því er varðar eftirlit á árinu 2005 til þess að tryggja, að minnsta kosti með sýnatöku eftirliti, að ákvæði um hámarksmagn varnarefnaleifa séu virt, þar á meðal:
 - a) niðurstöður áætlunar hvers ríkis að því er varðar varnarefnaleifar;
 - b) upplýsingar um gæðaeftirlitsaðferðir í rannsóknarstofum og einkum upplýsingar um þá þætti leiðbeininga um gæðaeftirlitsaðferðir við greiningu varnarefnaleifa sem ógerlegt eða torvelt hefur reynst að framkvæma;
 - c) upplýsingar um faggildingu rannsóknarstofanna sem annast greiningar í samræmi við ákvæði 3. gr. tilskipunar 93/99/EBE (þar á meðal tegund faggildingar, stofnun sem veitir faggildinguna og afrit af faggildingarvottorði);
 - d) upplýsingar um hæfnisprófanir og samanburðarprófanir sem rannsóknarstofan hefur tekið þátt í.
7. EFTA-ríkin sendi Eftirlitsstofnun EFTA eigi síðar en 30. september 2006 fyrirhugaða áætlun sína fyrir árið 2007 um eftirlit með hámarksmagni varnarefnaleifa sem ákveðið er í tilskipunum 90/642/EBE og 86/362/EBE, ásamt upplýsingum um:
 - a) hvaða viðmið ráða því hversu mörg sýni eru tekin og hvaða greiningar fara fram;
 - b) viðmiðunarmörkin sem notuð eru og hvaða viðmið ráða þeim;
 - c) faggildingu rannsóknarstofanna, sem annast greiningar, samkvæmt tilskipun 93/99/EBE.

Tilmælum þessum er beint til Íslands, Liechtensteins og Noregs.

Gjört í Brussel 11. maí 2006.

Fyrir hönd Eftirlitsstofnunar EFTA

Kristján Andri Stefánsson

Stjórnarmaður

Niels Fenger

Framkvæmdastjóri

⁽¹⁰⁾ Kynnt og yfirfarin árlega í fastanefnd um matvælaferli og heilbrigði dýra (e. *Standing Committee on the Food Chain and Animal Health*, SCFAH).

I. VIÐAUKI

Samsetningar fæðuteigunda og varnarefnaleifa sem eftirlitið á að ná til

Varnarefnaleifar sem greina skal	2006	2007*	2008*
Asefat	(b)	(c)	(a)
Asetamipríð		(c)	(a)
Aldisarb	(b)	(c)	(a)
Asinfos-metýl	(b)	(c)	(a)
Asoxýstróbín	(b)	(c)	(a)
Benomýl-hópurinn	(b)	(c)	(a)
Bífentrín	(b)	(c)	(a)
Brómprópýlat	(b)	(c)	(a)
Búpírimat	(b)	(c)	(a)
Búprófesín		(c)	(a)
Kaptan + Folpet Kaptan Folpet	(b)	(c)	(a)
Karbarýl	(b)	(c)	(a)
Klórmequat **	(b)	(c)	(a)
Klórtalóníl	(b)	(c)	(a)
Klórprófam	(b)	(c)	(a)
Klórpyrífos	(b)	(c)	(a)
Klórpyrífos-metýl	(b)	(c)	(a)
Sýpermetrín	(b)	(c)	(a)
Sýpródíníl	(b)	(c)	(a)
Deltametrín	(b)	(c)	(a)
Díasinon	(b)	(c)	(a)
Díklóflúaníð	(b)	(c)	(a)
Díklórvos		(c)	(a)
Dísofol	(b)	(c)	(a)
Dímetóat + Ómetóat Dímetóat Ómetóat	(b)	(c)	(a)
Dífenýlamin	(b)	(c)	(a)
Endósúlfan	(b)	(c)	(a)
Fenhexamíð	(b)	(c)	(a)
Fenitrótíon		(c)	(a)
Flúdíoxíníl	(b)	(c)	(a)
Ímasalíl	(b)	(c)	(a)
Ímíðaslopríð	(b)	(c)	(a)
Indoxasarb		(c)	(a)
Iprodíon	(b)	(c)	(a)
Iprovalisarb		(c)	(a)

Kresoxim-metýl	(b)	(c)	(a)
Lambda-sýhalotrín	(b)	(c)	(a)
Malatíon	(b)	(c)	(a)
Maneb-hópurinn	(b)	(c)	(a)
Mepanipýrim		(c)	(a)
Metamíðofos	(b)	(c)	(a)
Metalaxýl	(b)	(c)	(a)
Metídátíon	(b)	(c)	(a)
Metíósarb	(b)	(c)	(a)
Metomýl	(b)	(c)	(a)
Mýslobútáníl	(b)	(c)	(a)
Oxýdemeton-metýl	(b)	(c)	(a)
Paratíon	(b)	(c)	(a)
Pensonasól		(c)	(a)
Fósalon	(b)	(c)	(a)
Pírimisarb	(b)	(c)	(a)
Pírimifos-metýl	(b)	(c)	(a)
Próklóras		(c)	(a)
Prósýmídon	(b)	(c)	(a)
Prófenófós		(c)	(a)
Própargít	(b)	(c)	(a)
Pýretrín	(b)	(c)	(a)
Pýrimetaníl	(b)	(c)	(a)
Pýriproxýfen		(c)	(a)
Kvenoxífen		(c)	(a)
Spíroxamín	(b)	(c)	(a)
Tebúsonasól		(c)	(a)
Tebúfenósíð		(c)	(a)
Tíabendasól	(b)	(c)	(a)
Tólklóflos-metýl	(b)	(c)	(a)
Tólýlflúaníð	(b)	(c)	(a)
Triadímeefon + Triadímenól	(b)	(c)	(a)
Triadímeefon			
Triadímenól			
Vinslosólín	(b)	(c)	(a)

(a) Perur, baunir (nýjar eða frystar), kartöflur, gulrætur, appelsínur eða mandarínur, spínat (nýtt eða fryst), risgrjón og gúrkur.

(b) Blómkál, paprikur (sætar), hveiti, eggaldín, þrúgur, ertur (nýjar eða frystar, án belgja), bananar og appelsínusafí ⁽¹⁾.

(c) Epli, tómatar, salat, jarðarber, blaðlaukur, hvítkál, rúgur eða hafrar, ferskur að meðtöldum nektarínur og áþekktum blendingum.

(*) Til bráðabirgða fyrir árin 2007 og 2008 með fyrirvara um tilmæli um áætlanir fyrir þessi ár.

(**) Klórmekvat skal greint í perum og korni aðeins.

⁽¹⁾ EFTA-ríkin skulu tilgreina uppruna appelsínusafa (úr þykkni eða nýjum aldinum).

TILMÆLI EFTIRLITSSTOFNUNAR EFTA

2006/EES/63/05

frá 11. maí 2006

um að draga úr díoxínum, fúrönum og PCB-efnum í fóðri og matvælum

(144/06/COL)

EFTIRLITSSTOFNUN EFTA HEFUR GEFIÐ ÚT NEÐANGREIND TILMÆLI

með hliðsjón af samningnum um Evrópska efnahagssvæðið (EES), einkum 109. gr. og bókun 1,

með hliðsjón af samningi milli EFTA-ríkjanna um stofnun eftirlitsstofnunar og dómstóls, einkum b-lið 2. mgr. 5. gr. og bókun 1,

með hliðsjón af gerðinni sem um getur í 33. lið í II. kafla I. viðauka við EES-samninginn (*tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2002/32/EB frá 7. maí 2002 um óæskileg efni í fóðri*) ⁽¹⁾ með áorðnum breytingum, og með aðlögunarákvæðum samkvæmt bókun 1 við EES-samninginn,með hliðsjón af gerðinni sem um getur í lið 54zn í XII. kafla II. viðauka við EES-samninginn (*reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (EB) nr. 466/2001 frá 8. mars 2001 um hámarksmagn tiltekinna mengunarefna í matvælum*) ⁽²⁾ með áorðnum breytingum, og með aðlögunarákvæðum samkvæmt bókun 1 við EES-samninginn,

með hliðsjón af ákvörðun Eftirlitsstofnunar EFTA 84/06/COL frá 6. apríl 2006, en samkvæmt henni ber valdbærum stjórnarmanni eftirlitsstofnunarinnar að samþykkja tilmælin ef fyrirbyggjandi drög eru í samræmi við álit jurta- og fóðurnefndar EFTA og matvælanefndar EFTA,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

- 1) Þessi tilmæli eru þáttur í heildarstefnu sem miðast við að draga úr díoxínum, fúrönum og PCB-efnum í fóðri og matvælum. Tilgangur þeirra er að leggja til aðgerðarmörk fyrir fóður og matvæli.
- 2) Þó að rétt væri samkvæmt eiturefnafræðilegum sjónarmiðum að kveða jafnan á um hámarksmagn díoxína og PCB-efna sem líkjast díoxínum, tóku ákvæði um hámarksmagn efna í matvælum, sem sett voru árið 2001, aðeins til díoxína, en ekki PCB-efna sem líkjast díoxínum, þar eð afar litlum gögnum var þá til að dreifa um útbreiðslu slíkra efna. Með sama hætti var árið 2001 aðeins kveðið á um hámarksmagn díoxína, en ekki PCB-efna sem líkjast díoxínum, í gerðinni sem um getur í 33. lið II. kafla I. viðauka við EES-samninginn (*tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2002/32/EB frá 7. maí 2002 um óæskileg efni í fóðri*) ⁽³⁾.
- 3) Samkvæmt reglugerð (EB) nr. 466/2001 ber framkvæmdastjórn Evrópubandalaganna að endurskoða ákvæði um díoxín í matvælum í fyrsta sinn fyrir árslok 2004 með hliðsjón af nýjum gögnum um útbreiðslu díoxína og PCB-efna sem líkjast díoxínum, einkum í því skyni að bæta við ákvæðum um hámarksmagn PCB-efna sem líkjast díoxínum. Í gerðinni, sem um getur í 33. lið II. kafla I. viðauka við EES-samninginn (*tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2002/32/EB frá 7. maí 2002 um óæskileg efni í fóðri*), er að finna svipað ákvæði um endurskoðun að því er varðar díoxín í fóðri.
- 4) Nú hafa komið fram ítarlegri gögn um útbreiðslu PCB-efna sem líkjast díoxínum í fóðri og matvælum. Af þeim sökum hafa verið sett ákvæði um samanlagt hámarksmagn díoxína og PCB-efna sem líkjast díoxínum, er tilgreint skal sem eiturjafngildi samkvæmt skilgreiningu Alþjóðaheilbrigðisstofnunarinnar (WHO), á grundvelli eiturjafngildisstuðla stofnunarinnar (WHO-TEF), en það telst heppilegasta aðferðin samkvæmt eiturefnafræðilegum sjónarmiðum. Til þess að þessi breyting gangi snurðulaust er rétt að ákvæði um hámarksmagn díoxína gildi áfram tímabundið auk hinna nýju ákvæða um samanlagt hámarksmagn díoxína og PCB-efna sem líkjast díoxínum.

⁽¹⁾ Stjtið. EB L 140, 30.5.2002, bls. 10.⁽²⁾ Stjtið. EB L 77, 16.3.2001, bls. 1.⁽³⁾ Stjtið. EB L 140, 30.5.2002, bls. 10. Tilskipuninni var síðast breytt með tilskipun framkvæmdastjórnarinnar 2005/8/EB (Stjtið. ESB L 27, 29.1.2005, bls. 44).

- 5) Almenn viðurkenning er á því að til þess að unnt sé að vinna markvisst að því að draga úr díoxínum og PCB-efnum sem líkjast díoxínum í matvælum og föðri skuli auk ákvæða um hámarks magn gera ráðstafanir til að stuðla að forvörnum, m.a. með því að kveða á um aðgerðarmörk fyrir matvæli og föður. Slik aðgerðarmörk eiga að nýtast lögbærum yfirvöldum og fyrirtækjum til að koma auga á tilvik þar sem rétt þykir að kanna upptök mengunar og gera ráðstafanir til að takmarka þau eða fjarlægja. Þar eð upptök díoxína og PCB-efna sem líkjast díoxínum eru ólík er rétt að kveða á um mismunandi aðgerðarmörk fyrir díoxín annars vegar og PCB-efni sem líkjast díoxínum hins vegar.
- 6) Jafnframt ber að leiðrétta aðgerðarmörkin með reglulegu bili í samræmi við minnkandi útbreiðslu díoxína og PCB-efna sem líkjast díoxínum og starf sem innt er af hendi til að draga úr útbreiðslu þeirra í matvælum og föðri.
- 7) Við mat á þátttöku EFTA-ríkjanna í áætlunum skv. I. viðauka þessara tilmæla verður að hafa hliðsjón af andanþágum sem þau njóta frá ákvæðum II. kafla I. viðauka við EES-samninginn.
- 8) Ráðstafanir, sem kveðið er á um í þessum tilmælum, eru í samræmi við álit matvælanefndar EFTA og jurta- og föðurnefndar EFTA sem eru Eftirlitsstofnun EFTA til ráðuneytis.

TILMÆLIN ERU SVOHLJÓÐANDI:

- 1) EFTA-ríkin láti fara fram, í réttu hlutfalli við framleiðslu, notkun og neyslu á fóðurefnum, föðri og matvælum í hverju landi, slembieftirlit með útbreiðslu díoxína og PCB-efna sem líkjast díoxínum, og eftir því sem unnt er PCB-efna sem líkjast ekki díoxínum, í fóðurefnum, föðri og matvælum. Eftirlitið skal fara fram í samræmi við tilmæli Eftirlitsstofnunar EFTA nr. 3/05/COL frá 19. janúar 2005 um eftirlit með bakgrunnsgildum díoxína og PCB-efna sem líkjast díoxínum í föðri og tilmæli framkvæmdastjórnarinnar 2004/705/EB frá 11. október 2004 um eftirlit með bakgrunnsgildum díoxína og PCB-efna sem líkjast díoxínum í matvælum ⁽⁴⁾.
- 2) Þegar brotið er gegn ákvæðum gerðarinnar, sem um getur í 33. lið II. kafla I. viðauka við EES-samninginn (*tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2002/32/EB frá 7. maí 2002 um óæskileg efni í föðri*) og reglugerð (EB) nr. 466/2001, og (með fyrirvara um 3. lið) þegar magn díoxína og/eda PCB-efna sem líkjast díoxínum mælist yfir aðgerðarmörkunum sem tilgreind eru í I. viðauka við tilmæli þessi að því er varðar matvæli og II. viðauka við gerðina, sem um getur í 33. lið II. kafla I. viðauka við EES-samninginn (*tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2002/32/EB frá 7. maí 2002 um óæskileg efni í föðri*), að því er varðar föður, láti EFTA-ríkin, í samstarfi við fyrirtæki,
 - a) hefja rannsókn á upptökum mengunarinnar,
 - b) gera ráðstafanir til að takmarka upptök mengunarinnar eða fjarlægja þau,
 - c) athuga hvort PCB-efni, sem líkjast ekki díoxínum, séu fyrir hendi.
- 3) EFTA-ríki, sem búa við sérstaklega hátt bakgrunnsgildi díoxína og PCB-efna sem líkjast díoxínum, ákveði aðgerðarmörk til notkunar vegna framleiðslu á fóðurefnum, föðri og matvælum innanlands á þann hátt að uppruni mengunar sé kannaður að því er varðar um 5% niðurstaðna úr eftirlitinu sem um getur í 1. lið.
- 4) EFTA-ríkin sendi Eftirlitsstofnun EFTA og hinum EFTA-ríkjunum upplýsingar um árangur eftirlitsins, niðurstöður rannsókna og ráðstafanir sem gerðar hafa verið til að takmarka upptök mengunarinnar eða fjarlægja þau.
- 5) EFTA-ríkin leggi fram upplýsingarnar, sem um getur í 4. lið, eigi síðar en 31. mars ár hvert að því er varðar matvæli og sem hluta af ársskýrslunni sem senda ber eftirlitsstofnuninni samkvæmt 2. mgr. 22. gr. gerðarinnar sem um getur í lið 31a í II. kafla I. viðauka við EES-samninginn (*tilskipun ráðsins 95/53/EB frá 25. október 1995 um setningu meginreglna um skipulag opinberra skoðana á sviði dýrafæðu*) ⁽⁵⁾ að því er varðar föður, nema brýna nauðsyn beri til að upplýsingarnar berist öðrum

⁽⁴⁾ Stjótið. ESB L 321, 22.10.2004, bls. 45.

⁽⁵⁾ Stjótið. EB L 265, 8.11.1995, bls. 17.

EES-ríkjum, en þá ber að senda þær án tafar. Samkvæmt ákvæðum 1. mgr. 2. gr. bókunar 1 við samninginn um eftirlitsstofnun og dómstól ber Eftirlitsstofnun EFTA að koma þessum upplýsingum áfram til framkvæmdastjórnar EB.

Gjört í Brussel 11. maí 2006.

Fyrir hönd Eftirlitsstofnunar EFTA

Kristján Andri Stefánsson

Stjórnarmaður

Niels Fenger

Framkvæmdastjóri

VIÐAUKI

Dioxín (samanlagt magn fjöklórðra díbensó-*para*-dioxína (PCDD) og fjöklórðra díbensófúrana (PCDF), tilgreint sem eiturjafngildi samkvæmt skilgreiningu Alþjóðaheilbrigðisstofnunarinnar (WHO) á grundvelli eiturjafngildisstuðla stofnunarinnar (WHO-TEF, 1997)), og PCB-efni sem líkjast dioxínunum (samanlagt magn fjöklórðra bifényllefna, tilgreint sem eiturjafngildi samkvæmt skilgreiningu Alþjóðaheilbrigðisstofnunarinnar (WHO) á grundvelli eiturjafngildisstuðla stofnunarinnar (WHO-TEF, 1997)).

Matvæli	Aðgerðarmörk fyrir dioxín + fúrón (WHO-TEQ) ⁽¹⁾	Aðgerðarmörk fyrir PCB-efni sem líkjast dioxínunum (WHO-TEQ) ⁽¹⁾
Kjöt og kjötafurðir		
– af jörturdýrum (nautgripum, sauðfé)	1,5 pg/g fitu ⁽²⁾	1,0 pg/g fitu ⁽²⁾
– af alifuglum og alivillibrað	1,5 pg/g fitu ⁽²⁾	1,5 pg/g fitu ⁽²⁾
– af svinum	0,6 pg/g fitu ⁽²⁾	0,5 pg/g fitu ⁽²⁾
Lifur úr landdýrum og vörur úr henni	4,0 pg/g fitu ⁽²⁾	4,0 pg/g fitu ⁽²⁾
Fiskhold og sjávarafurðir og vörur úr þeim, annað en áll ⁽³⁾ ⁽⁴⁾	3,0 pg/g votviktart	3,0 pg/g votviktart
Fiskhold af ál (<i>Anguilla anguilla</i>) og vörur úr því ⁽³⁾ ⁽⁴⁾	3,0 pg/g votviktart	6,0 pg/g votviktart
Mjólk og mjólkurafurðir, að meðtalinni smjörftitu	2,0 pg/g fitu ⁽²⁾	2,0 pg/g fitu ⁽²⁾
Hæneegg og eggjaafurðir	2,0 pg/g fitu ⁽²⁾	2,0 pg/g fitu ⁽²⁾
Olía og fíta		
– Dýrafíta		
– af jörturdýrum	1,5 pg/g fitu	1,0 pg/g fitu
– af alifuglum og alivillibrað	1,5 pg/g fitu	1,5 pg/g fitu
– af svinum	0,6 pg/g fitu	0,5 pg/g fitu
– blönduð dýrafíta	1,5 pg/g fitu	0,75 pg/g fitu
– jurtaolía og jurtafíta	0,5 pg/g fitu	0,5 pg/g fitu
– Fíta af sjávardýrum (lýsi úr heilum fiski, lifrarlýsi og fíta af öðrum sjávardýrum sem er ætluð til neyslu)	1,5 pg/g fitu	6,0 pg/g fitu
Aldin, matjurtir og korn	0,4 ng/kg vöru	0,2 ng/kg vöru

⁽¹⁾ Efri mörk: Efri mörk eru reiknuð samkvæmt þeirri forsendu að öll gildi mismunandi efnamynda sem eru undir mælgreiningarmörkum séu jöfn mælgreiningarmörkum.

⁽²⁾ Aðgerðarmörkin gilda ekki um matvæli sem innihalda < 1% fitu.

⁽³⁾ Ef fiskurinn er ætlaður til neyslu í heilu lagi skulu aðgerðarmörkin gilda um heilan fisk.

⁽⁴⁾ Þótt mengun mælist umfram aðgerðarmörkin er í sumum tilvikum óþarfi að kanna upptök mengunarinnar af þeim sökum að bakgrunnsgildi er á sumum svæðum nálægt aðgerðarmörkunum eða hærra fyrir sumar fisktegundir. Þegar mengun mælist umfram aðgerðarmörkin er þó rétt í sílkum tilvikum að skrá allar upplýsingar, svo sem sýnatökutímabil, á hvaða svæði sýnin eru tekið og úr hvaða fisktegundum, með hlífðun af raðstöfunum sem gerðar kunna að verða síðar vegna dioxína og efnasambanda sem líkjast dioxínunum í fiski og sjávarafurðum.

TILMÆLI EFTIRLITSSTOFNUNAR EFTA

2006/EES/63/06

frá 17. maí 2006

um samræmda áætlun um eftirlit með fóðri á árinu 2006

(150/06/COL)

EFTIRLITSSTOFNUN EFTA HEFUR GEFIÐ ÚT NEÐANGREIND TILMÆLI

með hliðsjón af samningnum um Evrópska efnahagssvæðið, einkum 109. gr. og bókun 1,

með hliðsjón af samningi milli EFTA-ríkjanna um stofnun eftirlitsstofnunar og dómstóls, einkum b-lið 2. mgr. 5. gr. og bókun 1,

með hliðsjón af gerðinni sem um getur í lið 31a í II. kafla I. viðauka við EES-samninginn (*tilskipun ráðsins 95/53/EB frá 25. október 1995 um setningu meginreglna um skipulag opinberra skoðana á sviði dýrafæðu*⁽¹⁾), með áorðnum breytingum og ákvæðum til aðlögunar við EES-samninginn sem er að finna í bókun 1 við samninginn, einkum 3. mgr. 22. gr.,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

- 1) Á árinu 2005 komu í ljós í EFTA-ríkjunum ýmis atriði sem þóttu réttlæta að framfylgt yrði samræmdri eftirlitsáætlun á árinu 2006.
- 2) Þó að kveðið sé á um hámarksmagn aflatoxíns B1 í fóðri í gerðinni sem um getur í 33. lið II. kafla I. viðauka við EES-samninginn (*tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2002/32/EB frá 7. maí 2002 um óæskileg efni í fóðri*⁽²⁾), með áorðnum breytingum, er engin löggjöf í gildi samkvæmt EES-samningnum að því er varðar önnur sveppaeitur, til að mynda okratoxín A, searalenon, deoxynivalenól, fúmonisín, T-2 og HT-2. Með því að safna upplýsingum um útbreiðslu þessara sveppaeitra með slembisýnatöku má afla gagna sem nýtast til að meta aðstæður í tengslum við undirbúning lagasetningar. Jafnframt er sumum fôðurefnum, til að mynda korni og olíuríku fræi, sérstaklega hætt við mengun af sveppaeitri sökum þess hvernig staðið er að uppskeru, geymslu og flutningi. Með því að magn sveppaeiturs er breytilegt frá ári til árs ber að safna gögnum frá mismunandi árum um öll sveppaeitur sem talin eru upp.
- 3) Eldri athaganir á útbreiðslu sýklalyfja og hníslalyfja í tilteknum fôðurtegundum, sem eru ætlaðar tegund eða flokki dýra sem ekki má gefa fôður sem inniheldur þessi virku efni, benda til þess að enn sé nokkuð um slík brot. Í samræmi við ákvæði 2. mgr. 11. gr. gerðarinnar sem um getur í lið 1a í II. kafla I. viðauka við EES-samninginn (*reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (EB) nr. 1831/2003 frá 22. september 2003 um aukefni í fóðri*⁽³⁾) er enn fremur mikilvægt að tryggja að reglum um að hætta notkun sýklalyfja í fóðri í áföngum sé framfylgt í raun.
- 4) Við mat á þátttöku Noregs og Íslands í áætlunum skv. II. viðauka þessara tilmæla (efni sem óheimilt er að nota sem aukefni í fóðri) verður að hafa hliðsjón af undanþágum sem þessi ríki njóta frá ákvæðum II. kafla I. viðauka við EES-samninginn, og þó einkum gerðinni sem um getur í lið 1a í II. kafla I. viðauka við EES-samninginn, *reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (EB) nr. 1831/2003 frá 22. september 2003 um aukefni í fóðri*.
- 5) Mikilvægt er að tryggja að takmörkunum á notkun fôðurefna úr dýraríkinu í fóðri samkvæmt viðeigandi EES-löggjöf sé framfylgt í raun.
- 6) Við mat á þátttöku Íslands í áætlunum skv. III. viðauka þessara tilmæla (takmarkanir á framleiðslu og notkun fôðurefna úr dýraríkinu) verður að hafa hliðsjón af undanþágum sem það ríki nýtur frá ákvæðum I. kafla I. viðauka við EES-samninginn.

⁽¹⁾ Stjótið. EB L 265, 8.11.1995, bls. 17. Tilskipuninni var síðast breytt með tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2001/46/EB (Stjótið. EB L 234, 1.9.2001, bls. 55).

⁽²⁾ Stjótið. EB L 140, 30.5.2002, bls. 10. Tilskipuninni var síðast breytt með tilskipun framkvæmdastjórnarinnar 2005/8/EC (Stjótið. ESB L 27, 29.1.2005, bls. 44).

⁽³⁾ Stjótið. ESB L 268, 18.10.2003, bls. 29. Reglugerðinni var síðast breytt með reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (EB) nr. 378/2005 (Stjótið. ESB L 59, 5.3.2005, bls. 8).

- 7) Rétt er að setja reglur til að tryggja að magn snefilefnanna kopars og sinks í fôðurlöndum handa svínunum fari ekki yfir það hámark sem mælt er fyrir um í gerðinni sem um getur í lið 1zq í II. kafla I. viðauka við EES-samninginn (*reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (EB) nr. 1334/2003 frá 25. júlí 2003 um breytingu á skilyrðum varðandi leyfi fyrir nokkrum aukefnum úr flokki snefilefna í fôðri*⁽⁴⁾), með áorðnum breytingum. Við mat á þátttöku Noregs í áætlunum skv. IV. viðauka þessara tilmæla verður að hafa hliðsjón af undanþágum sem það ríki nýtur frá ákvæðum II. kafla I. viðauka við EES-samninginn.

Ráðstafanir, sem kveðið er á um í þessum tilmælum, eru í samræmi við álit jurta- og fôðurnefndar EFTA sem er Eftirlitsstofnun EFTA til ráðuneytis.

TILMÆLIN ERU SVOHLJÓÐANDI:

1. EFTA-ríkin framfylgi á árinu 2006 samræmdri eftirlitsáætlun í því skyni að athuga:
 - a) styrk sveppaeiturs (aflatoxíns B1, okratoxíns A, searalenons, deoxynivalenóls, fúmonísína, T-2 og HT-2) í fôðri, með upplýsingum um greiningaraðferðir; sýnataka skal fara fram bæði með slembiúrtaki og markvissu úrtaki; þegar um markvisst úrtak er að ræða skulu sýnin vera fôðurefni sem grunur leikur á að innihaldi mikið af sveppaeitri, t.d. korn, oliurík fræ og oliuríkir ávextir ásamt afurðum og aukaafurðum þeirra, auk fôðurefna sem eru geymd um langan tíma eða flutt um langan veg á sjó; að því er varðar aflatoxín B1 skal einnig hugað sérstaklega að fôðurlöndum handa mjólkurskepnum öðrum en mjólkurkúm; skila skal skýrslu um niðurstöður eftirlitsins á skráningarblaðinu sem sýnt er í I. viðauka;
 - b) hníslalyf og/öðla lyf gegn svarthöfðasótt (*histomoniasis*), bæði heimil og óheimil sem aukefni í fôðri handa tilteknum dýrategundum og dýraflokkum, sem oft finnast í ólyfjabættum forblöndum og fôðurlöndum sem mega ekki innihalda þessi lyf; leitað skal að þessum efnum í forblöndum og fôðurlöndum ef lögbær yfirvöld telja að auknar líkur séu á að frávik frá reglum komi í ljós; skila skal skýrslu um niðurstöður eftirlitsins á skráningarblaðinu sem sýnt er í II. viðauka;
 - c) framkvæmd reglna um að hætta notkun sýklalyfja í fôðri í áföngum samkvæmt II. viðauka;
 - d) framkvæmd takmarkana á framleiðslu og notkun fôðurefna úr dýraríkinu samkvæmt III. viðauka;
 - e) magn kopars og sinks í fôðurlöndum handa svínunum samkvæmt IV. viðauka.
2. EFTA-ríkin setji niðurstöður samræmdu eftirlitsáætlunarinnar, sem kveðið er á um í 1. mgr., fram í sérstökum kafla í árlegu eftirlitsskýrslunni sem senda ber Eftirlitsstofnun EFTA fyrir 1. apríl 2007 í samræmi við ákvæði 2. mgr. 22. gr. gerðarinnar sem um getur í lið 31a í II. kafla I. viðauka við EES-samninginn (*tilskipun ráðsins 95/53/EB frá 25. október 1995 um setningu meginreglna um skipulag opinberra skoðana á sviði dýrafæðu*) og nýjustu útgáfu af samræmda skráningarblaðinu.

Gjört í Brussel 17. maí 2006.

Fyrir hönd Eftirlitsstofnunar EFTA

Kristján Andri Stefánsson

Stjórnarmaður

Niels Fenger

Framkvæmdastjóri

⁽⁴⁾ Stjótið. ESB L 187, 26.7.2003, bls. 11. Reglugerðinni var breytt með reglugerð (EB) nr. 2112/2003 (Stjótið. ESB L 317, 2.12.2003, bls. 22).

I. VIÐAUKI

Styrkur tiltekins sveppaeiturs (aflatoxíns B1, okratoxíns A, searalenons, deoxynivalenóls, fúmonísína, T-2 og HT-2) í fódri

Niðurstöður fyrir hvert einstakt sýni; skráningarblað sem um getur í a-lið 1. mgr.

Fóður		Úrtaksaðferð (slembiúrtak eða markvisst úrtak)	Gerð og styrkur sveppaeiturs (µg/kg þegar miðað er við fóður með 12% rakahlutfalli)						
Flokkur (^a)	Tegund (^b)	Upprunaland		Aflatoxín B1	Okratoxín A	Searalenon	Deoxýní- valenól	Fúmonísín (^c)	T-2 og HT-2 (^d)

(^a) Veljið einn eftirtalinna flokka: fôðurefni, aukefni í fódri, forblanda, fôðurbætur, heilfóður, fôðurblanda.

(^b) Veljið eina eftirtalinna tegunda: a) að því er varðar fôðurefni, heiti fôðurefnisins eins og það birtist í B-hluta viðauka við gerðina sem um getur í lið 14a í II. kafla I. viðauka við EES-samninginn (*tilskipun ráðsins 96/25/EB frá 29. apríl 1996 um dreifingu fôðurefnis, breytingu á tilskipunum 70/524/EEB, 74/63/EEB, 82/471/EEB og 93/74/EEB og niðurfellingu á tilskipun 77/101/EEB*); b) að því er varðar annað fóður, dýrategundina sem fôðrið er gefið.

(^c) Tilgreina má styrk fúmonísíns B1 og B2 sem summu beggja.

(^d) Tilgreina má styrk T-2 og HT-2 sem summu beggja.

Lögbær yfirvöld skulu einnig tilgreina:

- hvaða ráðstafanir eru gerðar þegar styrkur aflatoxíns B1 er of mikill;
- hvaða greiningaraðferðir eru notaðar;
- hvaða greiningarmörk eru notuð.

*II. VIÐAUKI***Útbreiðsla tiltekinna lyfja sem óheimilt er að nota sem aukefni í fœðri**

Tiltekin lyf getur verið að finna með fullri lagaheimild sem aukefni í forblöndum og fœðurlöndum sem eru ætlaðar tilteknum dýrategundum og dýraflokkum ef heimilt er að nota þau samkvæmt 10. gr. gerðarinnar sem um getur í lið 1a í II. kafla I. viðauka við EES-samninginn (*reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (EB) nr. 1831/2003 frá 22. september 2003 um aukefni í fœðri*).

Ef óheimil lyf finnast í fœðri er það brot á reglum.

Velja skal til athugunar lyf af eftirfarandi listum:

1. Lyf sem aðeins er heimilt að nota sem aukefni í fœðri tiltekinna dýrategunda eða dýraflokka:

dekokvínat (Deccox)
díklasúríl (Clinacox 0,2%)
halófúginonhýdróbrómið (Stenorol)
lasalosíð-A-natríum (Avatec 15%)
maðuramísínammóníum-alfa (Cygro 1%)
mónensínnatríum (Elancoban G100, 100, G200, 200)
narasín
narasín – níkarbasín (Maxiban G160)
róbenidínhýdróklóríð (Cycostat 66G)
salínómýsinnatríum (Sacox 120G, 120)
samdúramýsinnatríum (Aviax 5%)

2. Lyf sem ekki er lengur heimilt að nota sem aukefni:

amprólíum
amprólíum/etópabat
arprínósíð
avílamýsín
avóparsín
karbadox
dímetrídasól
dínítólmið
flavófosfólípól
ípróníðasól
metíklórpindól
metíklórpindól/metýlbensókvat
níkarbasín
nífúrsól
ólakvinox
róníðasól
spíramýsín
tetrasýklín
týlósínfosfat
virgíníamýsín
sínbasítrasín
önnur örverueyðandi efni

3. Lyf sem alltaf hefur verið óheimilt að nota sem aukefni:

önnur efni

Niðurstöður fyrir hvert einstakt sýni sem ekki samrýmist reglum; skráningarblað sem um getur í b-lið 1. mgr.

Tegund fòðurs (dýrategund og dýraflokkur)	Efni sem greinist	Mældur styrkur	Ástæða brots (*)	Ráðstafanir

(*) Ástæða þess að hið óheimila efni er að finna í fòðrinu, samkvæmt rannsókn á vegum lögbærra yfirvalda.

Lögbær yfirvöld skulu einnig tilgreina:

- heildarfjöldi sýna sem athuguð eru;
- heiti efnanna sem leitað er að;
- hvaða greiningaraðferðir eru notaðar;
- hvaða greiningarmörk eru notuð.

III. VIÐAUKI

Takmarkanir á framleiðslu og notkun fôðurefna úr dýraríkinu

Með fyrirvara um 3.–13. gr. og 15. gr. tilskipunar 95/53/EB skulu EFTA-ríkin framfylgja á árinu 2006 samræmdri eftirlitsáætlun í því skyni að ákvarða hvort takmarkanir á framleiðslu og notkun fôðurefna úr dýraríkinu hafi verið virtar.

Í því skyni að tryggja að framfylgt sé í raun banni við því að gefa tilteknum dýrategundum unnið prótín úr dýraríkinu, sbr. IV. viðauka gerðarinnar sem um getur í lið 7.1.12 í I. kafla I. viðauka við EES-samninginn (*reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (EB) nr. 999/2001 frá 22. maí 2001 um setningu reglna um forvarnir gegn, eftirlit með og útrýmingu tiltekinna tegunda smitandi heilahrörnnar* ⁽⁵⁾) skulu EFTA-ríkin framfylgja sértækri eftirlitsáætlun sem byggist á markvissri úrtöku. Í samræmi við 4. gr. tilskipunar 95/53/EB skal byggja eftirlitsáætlunina á aðferð sem tekur mið af áhættu á öllum stigum framleiðslu og á öllum stöðum þar sem fôður er framleitt, meðhöndlað og gefið. EFTA-ríkin skulu huga sérstaklega að skilgreiningum á viðmiðum sem unnt er að tengja tiltekinni áhættu. Vægi hvers viðmiðs skal vera í réttu hlutfalli við áhættuna. Þegar ákveðið er hversu oft skuli skoðað á hverjum stað, og hversu mörg sýni skuli tekin til greiningar, skal taka mið af samanlögðu vægi viðmiða fyrir þann stað.

Eftirfarandi leiðbeiningar um staði og viðmið skulu hafðar til hliðsjónar við gerð eftirlitsáætlunar:

Staður	Viðmið	Vægi
Fôðurverksmiðjur	- Fôðurverksmiðjur sem framleiða tvenns konar fôðurblandur, fyrir jörturdýr og fyrir önnur dýr, sem innihalda unnin dýraprótein sem undanþága hefur verið veitt fyrir - Fôðurverksmiðjur sem vitað er, eða grunur leikur á, að hafi ekki verið í samræmi við reglur áður - Fôðurverksmiðjur sem nota mikið af innfluttu fôðri með háu prótíninnihaldi, til að mynda fiskimjöl, sojabauanamjöl, maísglútenmjöl og prótínþykki - Fôðurverksmiðjur sem framleiða mikið af fôðurblandum - Hætta á víxlmengun vegna vinnubragða á framleiðslustað (notkun geymsluturna, eftirlit með að framleiðslulínur séu vel aðskildar, eftirlit með innihaldsefnum, rannsóknarstofa á staðnum, sýnatökuaðferðir)	
Landamærastöðvar og aðrir komustaðir inn í bandalagið	- Mikill/litill innflutningur á fôðri - Fôður með háu prótíninnihaldi	
Býli	- Blandarar til heimanota sem eru notaðir til að blanda fôður úr unnu dýrapróteinum sem undanþága hefur verið veitt fyrir - Býli sem halda bæði jörturdýr og aðrar dýrategundir (hætta á víxlböndun fôðurs) - Býli sem kaupa fôður í lausu	
Söluaðilar	- Vörugeymslur og skammtímageymslur fyrir fôður með háu prótíninnihaldi - Mikil verslun með fôður í lausu - Söluaðilar sem versla með fôðurblandur sem framleiddar eru erlendis	
Færanlegir blandarar	- Blandarar sem eru notaðir til að blanda fôður bæði fyrir jörturdýr og aðrar dýrategundir - Blandarar sem vitað er, eða grunur leikur á, að hafi ekki verið í samræmi við reglur áður - Blandarar sem notaðir eru undir fôður með háu prótíninnihaldi - Blandarar sem notaðir eru til magnframleiðslu á fôðri - Þjónusta við mörg býli, m.a. býli sem halda jörturdýr	
Flutningatæki	- Ökutæki sem eru notuð til flutninga á unnu dýrapróteinum og fôðri - Ökutæki sem vitað er, eða grunur leikur á, að hafi ekki verið í samræmi við reglur áður	

Í stað þess að notast við ofangreindar leiðbeiningar um staði og viðmið er EFTA-ríkjunum heimilt að senda Eftirlitsstofnun EFTA eigin áhættumat fyrir 31. maí 2006.

Sýni ber einkum að taka úr framleiðslulotum eða í tengslum við atvik sem tengja má líkum á víxlmengun við óheimil unnin prótín (fyrsta framleiðslulota eftir flutning á fôðri sem innihélt dýraprótein sem óheimilt er að nota í þeirri lotu, tæknileg vandkvæði eða breytingar á framleiðsluaðferð, breytingar á tönkum eða turnum sem notaðir eru undir fôður í lausu).

⁽⁵⁾ Stjótið. EB L 147, 31.5.2001, bls. 1. Reglugerðinni var síðast breytt með reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (EB) nr. 1993/2004 (Stjótið. ESB L 344, 20.11.2004, bls. 12).

Eftirlitið getur einnig tekið til greiningar á ryki í ökutækjum, framleiðslutækjum og geymslum.

Skoðun skal fara fram að minnsta kosti 10 sinnum á ári í hverju EFTA-ríki fyrir hver 100 000 tonn sem framleidd eru af fôðurlöndu. Taka skal að minnsta kosti 20 opinber sýni á ári í hverju EFTA-ríki fyrir hver 100 000 tonn sem framleidd eru af fôðurlöndu. Meðan beðið er viðurkenningar á öðrum aðferðum skulu sýni greind með smásjárrannsókn og mati eins og lýst er í gerðinni sem um getur í lið 31i í II. kafla I. viðauka við EES-samninginn (*tilskipun framkvæmdastjórnarinnar 2003/126/EB frá 23. desember 2003 um greiningaraðferð til að ákvarða innihaldsefni úr dýraríkinu vegna opinbers eftirlits með fôðri* ⁽⁶⁾). Ef óheimil innihaldsefni úr dýraríkinu finnast í fôðrinu telst það brot á banninu við notkun í fôðri.

Niðurstöður eftirlitsáætlana skulu sendar Eftirlitsstofnun EFTA á eftirfarandi eyðublöðum.

Ágrip af niðurstöðum eftirlits með takmörkunum á notkun fôðurs úr dýraríkinu (notkun fôðurs sem inniheldur óheimil unnin dýraprótein)

A. Skjalfestast skoðanir

Prep	Fjöldi skoðana sem fela í sér leit að unnu dýrapróteinu	Fjöldi brota sem ekki komast upp við eftirlit á rannsóknarstofu heldur við yfirferð skjala og þess háttar
Innflutningur á fôðurefnum		
Geymsla á fôðurefnum		
Fôðurverksmiðjur		
Blandarar til heimanota/færanlegir blandarar		
Milliliðir í viðskiptum með fôður		
Flutningatæki		
Býli sem halda önnur dýr en jörturdýr		
Býli sem halda jörturdýr		
Aðrir liðir		

B. Sýnataka og leit að unnu dýrapróteinu í fôðurefnum og fôðurlöndum

Staður	Fjöldi opinberra sýna sem leitað er í að unnu dýrapróteinu			Fjöldi sýna sem innihalda óheimil efni					
				Sýni inniheldur unnið dýraprótein úr landdýrum			Sýni inniheldur unnið dýraprótein úr fiski		
	Fôðurefni	Fôðurlöndur		Fôðurefni	Fôðurlöndur		Fôðurefni	Fôðurlöndur	
		handa jörturdýrum	handa öðrum dýrum en jörturdýrum		handa jörturdýrum	handa öðrum dýrum en jörturdýrum		handa jörturdýrum	handa öðrum dýrum en jörturdýrum
Innflutningsstaður									
Fôðurverksmiðjur									
Milliliðir/geymslur									
Flutningatæki									
Blandarar til heimanota/færanlegir blandarar									
Býli									
Aðrir liðir									

⁽⁶⁾ Stjótið. ESB L 339, 24.12.2003, bls. 78.

C. Yfirlit um óheimil unnin dýraprótein sem fundist hafa í sýnum úr fæðri handa jórturdýrum

	Sýnatökumánuður	Tegund, umfang og uppruni mengunar	Viðurlög (eða aðrar ráðstafanir)
1			
2			
3			
4			
5			

IV. VIÐAUKI

**Niðurstöður fyrir hvert einstakt sýni (bæði þau sem samrýmast og þau sem ekki samrýmast reglum)
að því er varðar magn kopars og sinks í fæðurlöndum handa svínunum**

Tegund fæðurlöndu (dýraflokkur)	Snefilefni (kopar eða sink)	Mælt magn (mg/kg í tilbúnu fæðri)	Ástæða þess að magn er umfram leyfileg mörk ^(a)	Ráðstafanir

^(a) Samkvæmt rannsókn á vegum lögbærra yfirvalda.

**Ákvörðun Eftirlitsstofnunar EFTA 267/06/COL frá 20. september 2006 um að hreyfa 2006/EES/63/07
ekki andmælum gegn fyrirhuguðum ráðstöfunum samkvæmt lögum um styrki til
fjölmiðla í Liechtenstein (*Medienförderungsgesetz*)**

Málsnúmer: 60540

EFTA-ríki: Liechtenstein

Fyrirsögn aðstoðarkerfis: Lög um styrki til fjölmiðla (*Medienförderungsgesetz*)

Lagaheimild: Lög um styrki til fjölmiðla, stjórnarfrumvarp til laga nr. 36/2006, lagt fyrir Liechtenstein Landtag

Árleg útgjöld samkvæmt kerfinu: 1,5 milljónir svissneskra franka (um 966 000 evra)
Heildarfjárhæð á fimm árum: 7,5 milljónir svissneskra franka (um 4 829 000 evra)

Gildistími: Gildistökudagur: 1. janúar 2007

Gildistími laga um styrki til fjölmiðla er ekki takmarkaður. Þó er farið fram á undanþágu til fimm ára, þ.e. til 31. desember 2011. Kerfið verður þá tilkynnt eftirlitsstofnuninni að nýju.

Hámarksaðstoðarhlutfall í aðstoðarkerfinu: 30 % af stöðluðum launakostnaði vegna starfsmanna sem sinna blaðamennsku og ritstjórnarstörfum á fjölmiðli í skilningi 4. gr. laga um styrki til fjölmiðla
25 % af raunverulegum dreifingarkostnaði fjölmiðils í skilningi 4. gr. laga um styrki til fjölmiðla
40 % af kostnaði við menntun og þjálfun starfsmanna sem sinna blaðamennsku og ritstjórnarstörfum á fjölmiðli í skilningi 4. gr. laga um styrki til fjölmiðla

Atvinnugreinar: Fjölmiðlafyrirtæki

Heiti og pósthfang stofnunarinnar sem veitir aðstoð: Media Commission
Regierungsgebäude
FL-9490 Vaduz
Principality of Liechtenstein

EB-STOFNANIR

FRAMKVÆMDASTJÓRNIN

Tilkynning um fyrirhugaða samfylkingu fyrirtækja

2006/EES/63/08

(Mál COMP/M.4495 – Alfa Acciai/Cronimet/Remondis/TSR Group)

1. Framkvæmdastjórninni barst 8. desember 2006 tilkynning samkvæmt 4. gr. reglugerðar ráðsins (EB) nr. 139/2004 ⁽¹⁾ um fyrirhugaða samfylkingu þar sem ítalska fyrirtækið ALFA Acciai SpA („ALFA Acciai“) og þýsku fyrirtækin Cronimet Holding GmbH („Cronimet“) og Remondis AG & Co. KG („Remondis“) öðlast með hlutafjárkaupum í sameiningu yfirráð í skilningi b-liðar 1. mgr. 3. gr. fyrirnefndrar reglugerðar yfir þýska fyrirtækinu TSR Group („TSR“).
2. Starfsemi hlutaðeigandi fyrirtækja er sem hér segir:
 - ALFA Acciai: framleiðsla á styrktarjárn
 - Cronimet: viðskipti með hráefni til stálframleiðslu
 - Remondis: vatns- og endurvinnslustýring
 - TSR: viðskipti með hálfunnin hráefni til stálframleiðslu og fullvinnsla þeirra
3. Að lokinni frumathugun telur framkvæmdastjórnin að samfylkingin, sem tilkynnt hefur verið, geti fallið undir gildissvið reglugerðar (EB) nr. 139/2004. Fyrirvari er þó um endanlega ákvörðun.
4. Hagsmunaaðilar eru hvattir til að senda framkvæmdastjórninni athugasemdir sem þeir kunna að hafa fram að færa um hina fyrirhuguðu samfylkingu.

Athugasemdir verða að berast framkvæmdastjórninni innan tíu daga frá því að tilkynning þessi birtist í Stjtið. ESB (C 308, 16. desember 2006). Þær má senda með símbréfi (faxnr. +32 (0) 22 96 43 01 og 22 96 72 44) eða í pósti, með tilvísuninni COMP/M.4495 – Alfa Acciai/Cronimet/Remondis/TSR Group, á eftirfarandi póstfang:

European Commission
Directorate-General for Competition
Merger Registry
J-70
B-1049 Bruxelles/Brussel

⁽¹⁾ Stjtið. ESB L 24, 29.1.2004, bls. 1.

Tilkynning um fyrirhugaða samfylkingu fyrirtækja
(Mál COMP/M.4509 – Philips/PLI)

2006/EES/63/09

1. Framkvæmdastjórninni barst 14. desember 2006 tilkynning samkvæmt 4. gr. reglugerðar ráðsins (EB) nr. 139/2004 ⁽¹⁾ um fyrirhugaða samfylkingu þar sem hollenska fyrirtækið Koninklijke Philips Electronics NV („Philips“) öðlast með hlutafjárkaupum að fullu yfirráð í skilningi b-liðar 1. mgr. 3. gr. fyrrnefndrar reglugerðar yfir belgíska fyrirtækinu Lighting Group PLI Holding NV („PLI“).
2. Starfsemi hlutaðeigandi fyrirtækja er sem hér segir:
 - Philips: þróun, framleiðsla og sala á rafeindabúnaði, m.a. ljósabúnaði, rafeindatækjum til almennra nota og lækningatækjum
 - PLI: þróun, framleiðsla og sala á ljósabúnaði
3. Að lokinni frumathugun telur framkvæmdastjórnin að samfylkingin, sem tilkynnt hefur verið, geti fallið undir gildissvið reglugerðar (EB) nr. 139/2004. Fyrirvari er þó um endanlega ákvörðun.
4. Hagsmunaaðilar eru hvattir til að senda framkvæmdastjórninni athugasemdir sem þeir kunna að hafa fram að færa um hina fyrirhuguðu samfylkingu.

Athugasemdir verða að berast framkvæmdastjórninni innan tíu daga frá því að tilkynning þessi birtist í Stjtið. ESB (C 316, 22. desember 2006). Þær má senda með símbréfi (faxnr. +32 (0) 22 96 43 01 og 22 96 72 44) eða í pósti, með tilvísuninni COMP/M.4509 – Philips/PLI, á eftirfarandi pósthfang:

European Commission
Directorate-General for Competition
Merger Registry
J-70
B-1049 Bruxelles/Brussel

⁽¹⁾ Stjtið. ESB L 24, 29.1.2004, bls. 1.

**Tilkynning um fyrirhugaða samfylkingu fyrirtækja
(Mál COMP/M.4514 – Advent/Carlyle/H.C. Starck)**

2006/EES/63/10

Mál sem kann að verða tekið fyrir samkvæmt einfaldaðri málsmeðferð

1. Framkvæmdastjórninni barst 11. desember 2006 tilkynning samkvæmt 4. gr. reglugerðar ráðsins (EB) nr. 139/2004 ⁽¹⁾ um fyrirhugaða samfylkingu þar sem nokkrir sjóðir á vegum bandaríska fyrirtækisins Advent International Corporation („Advent“) og fyrirtækið Carlyle Europe Partners II, L.P., sem tilheyrir bandarísku Carlyle-samsteypunni („Carlyle“), öðlast með hlutafjárkaupum í sameiningu yfirráð í skilningi b-liðar 1. mgr. 3. gr. fyrrnefndrar reglugerðar yfir þýsku fyrirtækjasamsteypunni H.C. Starck.
2. Starfsemi hlutaðeigandi fyrirtækja er sem hér segir:
 - Advent: fjárfestingar í óskráðum félögum
 - Carlyle: fjárfestingar í óskráðum félögum
 - H.C. Starck: framleiðir torbrædda málma og skyld efnasambönd, háþrúð leirefni, rafleiðandi fjölliður og önnur rafeindaíðefni til nota í iðnaði, m.a. við framleiðslu rafeindatækja og sjóntækja, lækningatæki, tæknibúnað fyrir flugvélar og geimför, harða og þunga málma, búnað til orkuframleiðslu, búnað í ökutæki og íðefni
3. Að lokinni frumathugun telur framkvæmdastjórnin að samfylkingin, sem tilkynnt hefur verið, geti fallið undir gildissvið reglugerðar (EB) nr. 139/2004. Fyrirvari er þó um endanlega ákvörðun. Hafa ber í huga að þetta mál kann að verða tekið fyrir samkvæmt málsmeðferðinni sem kveðið er á um í tilkynningu framkvæmdastjórnarinnar um einfaldaða málsmeðferð við meðhöndlun tiltekinna samfylkinga samkvæmt reglugerð ráðsins (EB) nr. 139/2004 ⁽²⁾.
4. Hagsmunaaðilar eru hvattir til að senda framkvæmdastjórninni athugasemdir sem þeir kunna að hafa fram að færa um hina fyrirhuguðu samfylkingu.

Athugasemdir verða að berast framkvæmdastjórninni innan tíu daga frá því að tilkynning þessi birtist í Stjtið. ESB (C 311, 19. desember 2006). Þær má senda með símbréfi (faxnr. +32 (0) 22 96 43 01 og 22 96 72 44) eða í pósti, með tilvísuninni COMP/M.4514 – Advent/Carlyle/H.C. Starck, á eftirfarandi pósthfang:

European Commission
Directorate-General for Competition
Merger Registry
J-70
B-1049 Bruxelles/Brussel

⁽¹⁾ Stjtið. ESB L 24, 29.1.2004, bls. 1.

⁽²⁾ Stjtið. ESB C 56, 5.3.2005, bls. 32.

Tilkynning um fyrirhugaða samfylkingu fyrirtækja
(Mál COMP/M.4520 – Industri Kapital/Attendo)

2006/EES/63/11

Mál sem kann að verða tekið fyrir samkvæmt einfaldaðri málsmeðferð

1. Framkvæmdastjórninni barst 8. desember 2006 tilkynning samkvæmt 4. gr. reglugerðar ráðsins (EB) nr. 139/2004 ⁽¹⁾ um fyrirhugaða samfylkingu þar sem hollenska fyrirtækið Industri Kapital öðlast með hlutafjárkaupum að fullu yfirráð í skilningi b-liðar 1. mgr. 3. gr. fyrrnefndrar reglugerðar yfir sænska fyrirtækinu Attendo Group AB („Attendo“).
2. Starfsemi hlutaðeigandi fyrirtækja er sem hér segir:
 - Industri Kapital: fjárfestingar í óskráðum félögum
 - Attendo: umönnunarþjónusta fyrir aldraða, fatlaða, börn og unglinga
3. Að lokinni frumathugun telur framkvæmdastjórnin að samfylkingin, sem tilkynnt hefur verið, geti fallið undir gildissvið reglugerðar (EB) nr. 139/2004. Fyrirvari er þó um endanlega ákvörðun. Hafa ber í huga að þetta mál kann að verða tekið fyrir samkvæmt málsmeðferðinni sem kveðið er á um í tilkynningu framkvæmdastjórnarinnar um einfaldaða málsmeðferð við meðhöndlun tiltekinna samfylkinga samkvæmt reglugerð ráðsins (EB) nr. 139/2004 ⁽²⁾.
4. Hagsmunaaðilar eru hvattir til að senda framkvæmdastjórninni athugasemdir sem þeir kunna að hafa fram að færa um hina fyrirhuguðu samfylkingu.

Athugasemdir verða að berast framkvæmdastjórninni innan tíu daga frá því að tilkynning þessi birtist í Stjtið. ESB (C 311, 19. desember 2006). Þær má senda með símbréfi (faxnr. +32 (0) 22 96 43 01 og 22 96 72 44) eða í pósti, með tilvísuninni COMP/M.4520 – Industri Kapital/Attendo, á eftirfarandi pósthfang:

European Commission
Directorate-General for Competition
Merger Registry
J-70
B-1049 Bruxelles/Brussel

⁽¹⁾ Stjtið. ESB L 24, 29.1.2004, bls. 1.

⁽²⁾ Stjtið. ESB C 56, 5.3.2005, bls. 32.

Ákvörðun um að hreyfa ekki andmælum við tilkynntri samfylkingu fyrirtækja
(Mál COMP/M.4239 – Plastic Omnium/Inopart)

2006/EES/63/12

Framkvæmdastjórnin ákvað 27. október 2006 að hreyfa ekki andmælum við framangreindri tilkynntri samfylkingu og lýsa yfir að hún samrýmdist sameiginlega markaðnum. Ákvörðunin er tekin í samræmi við b-lið 1. mgr. 6. gr. reglugerðar ráðsins (EB) nr. 139/2004. Óstýtt útgáfa af ákvörðuninni er eingöngu til á ensku og verður birt eftir að brott hafa verið felld hvers kyns viðskiptaleyndarmál. Hún verður fíánleg:

- á samkeppnisvefsetri framkvæmdastjórnarinnar (<http://ec.europa.eu/comm/competition/mergers/cases>). Þar má leita að einstökum ákvörðunum um samfylkingar m.a. eftir fyrirtæki, málsnúmeri, dagsetningu og atvinnugrein;
- á rafrænu sniði á vefsetrinu EUR-Lex undir skjalnúmeri 32006M4239. EUR-Lex er vefsetur með beinlínuaðgangi að löggjöf Evrópubandalaganna (<http://ec.europa.eu/eur-lex/lex>).

Ákvörðun um að hreyfa ekki andmælum við tilkynntri samfylkingu fyrirtækja
(Mál COMP/M.4242 – Thermo Electron/Fisher Scientific)

2006/EES/63/13

Framkvæmdastjórnin ákvað 9. nóvember 2006 að hreyfa ekki andmælum við framangreindri tilkynntri samfylkingu og lýsa yfir að hún samrýmdist sameiginlega markaðnum. Ákvörðunin er tekin í samræmi við 2. mgr. 6. gr. reglugerðar ráðsins (EB) nr. 139/2004. Óstýtt útgáfa af ákvörðuninni er eingöngu til á ensku og verður birt eftir að brott hafa verið felld hvers kyns viðskiptaleyndarmál. Hún verður fíánleg:

- á samkeppnisvefsetri framkvæmdastjórnarinnar (<http://ec.europa.eu/comm/competition/mergers/cases>). Þar má leita að einstökum ákvörðunum um samfylkingar m.a. eftir fyrirtæki, málsnúmeri, dagsetningu og atvinnugrein;
- á rafrænu sniði á vefsetrinu EUR-Lex undir skjalnúmeri 32006M4242. EUR-Lex er vefsetur með beinlínuaðgangi að löggjöf Evrópubandalaganna (<http://ec.europa.eu/eur-lex/lex>).

Ákvörðun um að hreyfa ekki andmælum við tilkynntri samfylkingu fyrirtækja
(Mál COMP/M.4271 – Daikin/OYL)

2006/EES/63/14

Framkvæmdastjórnin ákvað 2. október 2006 að hreyfa ekki andmælum við framangreindri tilkynntri samfylkingu og lýsa yfir að hún samrýmdist sameiginlega markaðnum. Ákvörðunin er tekin í samræmi við b-lið 1. mgr. 6. gr. reglugerðar ráðsins (EB) nr. 139/2004. Óstýtt útgáfa af ákvörðuninni er eingöngu til á ensku og verður birt eftir að brott hafa verið felld hvers kyns viðskiptaleyndarmál. Hún verður fánæg:

- á samkeppnisvefsetri framkvæmdastjórnarinnar (<http://ec.europa.eu/comm/competition/mergers/cases>). Þar má leita að einstökum ákvörðunum um samfylkingar m.a. eftir fyrirtæki, málsnúmeri, dagsetningu og atvinnugrein;
- á rafrænu sniði á vefsetrinu EUR-Lex undir skjalnúmeri 32006M4271. EUR-Lex er vefsetur með beinlínuaðgangi að löggjöf Evrópubandalaganna (<http://ec.europa.eu/eur-lex/lex>).

Ákvörðun um að hreyfa ekki andmælum við tilkynntri samfylkingu fyrirtækja
(Mál COMP/M.4335 – Diehl/Thales/JV)

2006/EES/63/15

Framkvæmdastjórnin ákvað 3. nóvember 2006 að hreyfa ekki andmælum við framangreindri tilkynntri samfylkingu og lýsa yfir að hún samrýmdist sameiginlega markaðnum. Ákvörðunin er tekin í samræmi við b-lið 1. mgr. 6. gr. reglugerðar ráðsins (EB) nr. 139/2004. Óstýtt útgáfa af ákvörðuninni er eingöngu til á ensku og verður birt eftir að brott hafa verið felld hvers kyns viðskiptaleyndarmál. Hún verður fánæg:

- á samkeppnisvefsetri framkvæmdastjórnarinnar (<http://ec.europa.eu/comm/competition/mergers/cases>). Þar má leita að einstökum ákvörðunum um samfylkingar m.a. eftir fyrirtæki, málsnúmeri, dagsetningu og atvinnugrein;
- á rafrænu sniði á vefsetrinu EUR-Lex undir skjalnúmeri 32006M4335. EUR-Lex er vefsetur með beinlínuaðgangi að löggjöf Evrópubandalaganna (<http://ec.europa.eu/eur-lex/lex>).

Ákvörðun um að hreyfa ekki andmælum við tilkynntri samfylkingu fyrirtækja
(Mál COMP/M.4348 – PKN/Mazeikiu)

2006/EES/63/16

Framkvæmdastjórnin ákvað 7. nóvember 2006 að hreyfa ekki andmælum við framangreindri tilkynntri samfylkingu og lýsa yfir að hún samrýmdist sameiginlega markaðnum. Ákvörðunin er tekin í samræmi við b-lið 1. mgr. 6. gr. reglugerðar ráðsins (EB) nr. 139/2004. Óstýtt útgáfa af ákvörðuninni er eingöngu til á ensku og verður birt eftir að brott hafa verið felld hvers kyns viðskiptaleyndarmál. Hún verður fánæg:

- á samkeppnisvefsetri framkvæmdastjórnarinnar (<http://ec.europa.eu/comm/competition/mergers/cases>). Þar má leita að einstökum ákvörðunum um samfylkingar m.a. eftir fyrirtæki, málsnúmeri, dagsetningu og atvinnugrein;
- á rafrænu sniði á vefsetrinu EUR-Lex undir skjalnúmeri 32006M4348. EUR-Lex er vefsetur með beinlínuaðgangi að löggjöf Evrópubandalaganna (<http://ec.europa.eu/eur-lex/lex>).

Ákvörðun um að hreyfa ekki andmælum við tilkynntri samfylkingu fyrirtækja
(Mál COMP/M.4370 – EBN/Cogas Energy)

2006/EES/63/17

Framkvæmdastjórnin ákvað 28. september 2006 að hreyfa ekki andmælum við framangreindri tilkynntri samfylkingu og lýsa yfir að hún samrýmdist sameiginlega markaðnum. Ákvörðunin er tekin í samræmi við b-lið 1. mgr. 6. gr. reglugerðar ráðsins (EB) nr. 139/2004. Óstýtt útgáfa af ákvörðuninni er eingöngu til á ensku og verður birt eftir að brott hafa verið felld hvers kyns viðskiptaleyndarmál. Hún verður fánæg:

- á samkeppnisvefsetri framkvæmdastjórnarinnar (<http://ec.europa.eu/comm/competition/mergers/cases>). Þar má leita að einstökum ákvörðunum um samfylkingar m.a. eftir fyrirtæki, málsnúmeri, dagsetningu og atvinnugrein;
- á rafrænu sniði á vefsetrinu EUR-Lex undir skjalnúmeri 32006M4370. EUR-Lex er vefsetur með beinlínuaðgangi að löggjöf Evrópubandalaganna (<http://ec.europa.eu/eur-lex/lex>).

Ákvörðun um að hreyfa ekki andmælum við tilkynntri samfylkingu fyrirtækja
(Mál COMP/M.4390 – PHL/IBFF)

2006/EES/63/18

Framkvæmdastjórnin ákvað 20. október 2006 að hreyfa ekki andmælum við framangreindri tilkynntri samfylkingu og lýsa yfir að hún samrýmdist sameiginlega markaðnum. Ákvörðunin er tekin í samræmi við b-lið 1. mgr. 6. gr. reglugerðar ráðsins (EB) nr. 139/2004. Óstýtt útgáfa af ákvörðuninni er eingöngu til á ensku og verður birt eftir að brott hafa verið felld hvers kyns viðskiptaleyndarmál. Hún verður fánleg:

- á samkeppnisvefsetri framkvæmdastjórnarinnar (<http://ec.europa.eu/comm/competition/mergers/cases>). Þar má leita að einstökum ákvörðunum um samfylkingar m.a. eftir fyrirtæki, málsnúmeri, dagsetningu og atvinnugrein;
- á rafrænu sniði á vefsetrinu EUR-Lex undir skjalnúmeri 32006M4390. EUR-Lex er vefsetur með beinlínuaðgangi að löggjöf Evrópubandalaganna (<http://ec.europa.eu/eur-lex/lex>).

Ákvörðun um að hreyfa ekki andmælum við tilkynntri samfylkingu fyrirtækja
(Mál COMP/M.4393 – Istithmar/Mubadala/DAE/SR Technics)

2006/EES/63/19

Framkvæmdastjórnin ákvað 21. nóvember 2006 að hreyfa ekki andmælum við framangreindri tilkynntri samfylkingu og lýsa yfir að hún samrýmdist sameiginlega markaðnum. Ákvörðunin er tekin í samræmi við b-lið 1. mgr. 6. gr. reglugerðar ráðsins (EB) nr. 139/2004. Óstýtt útgáfa af ákvörðuninni er eingöngu til á ensku og verður birt eftir að brott hafa verið felld hvers kyns viðskiptaleyndarmál. Hún verður fánleg:

- á samkeppnisvefsetri framkvæmdastjórnarinnar (<http://ec.europa.eu/comm/competition/mergers/cases>). Þar má leita að einstökum ákvörðunum um samfylkingar m.a. eftir fyrirtæki, málsnúmeri, dagsetningu og atvinnugrein;
- á rafrænu sniði á vefsetrinu EUR-Lex undir skjalnúmeri 32006M4393. EUR-Lex er vefsetur með beinlínuaðgangi að löggjöf Evrópubandalaganna (<http://ec.europa.eu/eur-lex/lex>).

Ákvörðun um að hreyfa ekki andmælum við tilkynntri samfylkingu fyrirtækja
(Mál COMP/M.4398 – Veolia Cargo/Rail Link/JV)

2006/EES/63/20

Framkvæmdastjórnin ákvað 9. nóvember 2006 að hreyfa ekki andmælum við framangreindri tilkynntri samfylkingu og lýsa yfir að hún samrýmdist sameiginlega markaðnum. Ákvörðunin er tekin í samræmi við b-lið 1. mgr. 6. gr. reglugerðar ráðsins (EB) nr. 139/2004. Óstýtt útgáfa af ákvörðuninni er eingöngu til á frönsku og verður birt eftir að brott hafa verið felld hvers kyns viðskiptaleyndarmál. Hún verður fánleg:

- á samkeppnisvefsetri framkvæmdastjórnarinnar (<http://ec.europa.eu/comm/competition/mergers/cases>). Þar má leita að einstökum ákvörðunum um samfylkingar m.a. eftir fyrirtæki, málsnúmeri, dagsetningu og atvinnugrein;
- á rafrænu sniði á vefsetrinu EUR-Lex undir skjalnúmeri 32006M4398. EUR-Lex er vefsetur með beinlínuaðgangi að löggjöf Evrópubandalaganna (<http://ec.europa.eu/eur-lex/lex>).

Ákvörðun um að hreyfa ekki andmælum við tilkynntri samfylkingu fyrirtækja
(Mál COMP/M.4402 – UCB/Schwarz Pharma)

2006/EES/63/21

Framkvæmdastjórnin ákvað 21. nóvember 2006 að hreyfa ekki andmælum við framangreindri tilkynntri samfylkingu og lýsa yfir að hún samrýmdist sameiginlega markaðnum. Ákvörðunin er tekin í samræmi við b-lið 1. mgr. 6. gr. reglugerðar ráðsins (EB) nr. 139/2004. Óstýtt útgáfa af ákvörðuninni er eingöngu til á ensku og verður birt eftir að brott hafa verið felld hvers kyns viðskiptaleyndarmál. Hún verður fánleg:

- á samkeppnisvefsetri framkvæmdastjórnarinnar (<http://ec.europa.eu/comm/competition/mergers/cases>). Þar má leita að einstökum ákvörðunum um samfylkingar m.a. eftir fyrirtæki, málsnúmeri, dagsetningu og atvinnugrein;
- á rafrænu sniði á vefsetrinu EUR-Lex undir skjalnúmeri 32006M4402. EUR-Lex er vefsetur með beinlínuaðgangi að löggjöf Evrópubandalaganna (<http://ec.europa.eu/eur-lex/lex>).

Ákvörðun um að hreyfa ekki andmælum við tilkynntri samfylkingu fyrirtækja
(Mál COMP/M.4421 – OJSC Novolipetsk Steel/Duferco/JV)

2006/EES/63/22

Framkvæmdastjórnin ákvað 20. nóvember 2006 að hreyfa ekki andmælum við framangreindri tilkynntri samfylkingu og lýsa yfir að hún samrýmdist sameiginlega markaðnum. Ákvörðunin er tekin í samræmi við b-lið 1. mgr. 6. gr. reglugerðar ráðsins (EB) nr. 139/2004. Óstytt útgáfa af ákvörðuninni er eingöngu til á ensku og verður birt eftir að brott hafa verið felld hvers kyns viðskiptaleyndarmál. Hún verður fánleg:

- á samkeppnisvefsetri framkvæmdastjórnarinnar (<http://ec.europa.eu/comm/competition/mergers/cases>). Þar má leita að einstökum ákvörðunum um samfylkingar m.a. eftir fyrirtæki, málsnúmeri, dagsetningu og atvinnugrein;
- á rafrænu sniði á vefsetrinu EUR-Lex undir skjalnúmeri 32006M4421. EUR-Lex er vefsetur með beinlínuaðgangi að löggjöf Evrópubandalaganna (<http://ec.europa.eu/eur-lex/lex>).

Ákvörðun um að hreyfa ekki andmælum við tilkynntri samfylkingu fyrirtækja
(Mál COMP/M.4422 – Bertelsmann/Vodafone/Moconta)

2006/EES/63/23

Framkvæmdastjórnin ákvað 30. nóvember 2006 að hreyfa ekki andmælum við framangreindri tilkynntri samfylkingu og lýsa yfir að hún samrýmdist sameiginlega markaðnum. Ákvörðunin er tekin í samræmi við b-lið 1. mgr. 6. gr. reglugerðar ráðsins (EB) nr. 139/2004. Óstytt útgáfa af ákvörðuninni er eingöngu til á þýsku og verður birt eftir að brott hafa verið felld hvers kyns viðskiptaleyndarmál. Hún verður fánleg:

- á samkeppnisvefsetri framkvæmdastjórnarinnar (<http://ec.europa.eu/comm/competition/mergers/cases>). Þar má leita að einstökum ákvörðunum um samfylkingar m.a. eftir fyrirtæki, málsnúmeri, dagsetningu og atvinnugrein;
- á rafrænu sniði á vefsetrinu EUR-Lex undir skjalnúmeri 32006M4422. EUR-Lex er vefsetur með beinlínuaðgangi að löggjöf Evrópubandalaganna (<http://ec.europa.eu/eur-lex/lex>).

Ákvörðun um að hreyfa ekki andmælum við tilkynntri samfylkingu fyrirtækja
(Mál COMP/M.4425 – Merrill Lynch/Irish Life & Permanent)

2006/EES/63/24

Framkvæmdastjórnin ákvað 30. nóvember 2006 að hreyfa ekki andmælum við framangreindri tilkynntri samfylkingu og lýsa yfir að hún samrýmdist sameiginlega markaðnum. Ákvörðunin er tekin í samræmi við b-lið 1. mgr. 6. gr. reglugerðar ráðsins (EB) nr. 139/2004. Óstýtt útgáfa af ákvörðuninni er eingöngu til á ensku og verður birt eftir að brott hafa verið felld hvers kyns viðskiptaleyndarmál. Hún verður fánleg:

- á samkeppnisvefsetri framkvæmdastjórnarinnar (<http://ec.europa.eu/comm/competition/mergers/cases>). Þar má leita að einstökum ákvörðunum um samfylkingar m.a. eftir fyrirtæki, málsnúmeri, dagsetningu og atvinnugrein;
- á rafrænu sniði á vefsetrinu EUR-Lex undir skjalnúmeri 32006M4425. EUR-Lex er vefsetur með beinlínuaðgangi að löggjöf Evrópubandalaganna (<http://ec.europa.eu/eur-lex/lex>).

Ákvörðun um að hreyfa ekki andmælum við tilkynntri samfylkingu fyrirtækja
(Mál COMP/M.4428 – AXA/Gerflor)

2006/EES/63/25

Framkvæmdastjórnin ákvað 15. nóvember 2006 að hreyfa ekki andmælum við framangreindri tilkynntri samfylkingu og lýsa yfir að hún samrýmdist sameiginlega markaðnum. Ákvörðunin er tekin í samræmi við b-lið 1. mgr. 6. gr. reglugerðar ráðsins (EB) nr. 139/2004. Óstýtt útgáfa af ákvörðuninni er eingöngu til á ensku og verður birt eftir að brott hafa verið felld hvers kyns viðskiptaleyndarmál. Hún verður fánleg:

- á samkeppnisvefsetri framkvæmdastjórnarinnar (<http://ec.europa.eu/comm/competition/mergers/cases>). Þar má leita að einstökum ákvörðunum um samfylkingar m.a. eftir fyrirtæki, málsnúmeri, dagsetningu og atvinnugrein;
- á rafrænu sniði á vefsetrinu EUR-Lex undir skjalnúmeri 32006M4428. EUR-Lex er vefsetur með beinlínuaðgangi að löggjöf Evrópubandalaganna (<http://ec.europa.eu/eur-lex/lex>).

Ákvörðun um að hreyfa ekki andmælum við tilkynntri samfylkingu fyrirtækja
(Mál COMP/M.4433 – RREEF/Peel Ports Holdings/Peel Ports)

2006/EES/63/26

Framkvæmdastjórnin ákvað 11. desember 2006 að hreyfa ekki andmælum við framangreindri tilkynntri samfylkingu og lýsa yfir að hún samrýmdist sameiginlega markaðnum. Ákvörðunin er tekin í samræmi við b-lið 1. mgr. 6. gr. reglugerðar ráðsins (EB) nr. 139/2004. Óstýtt útgáfa af ákvörðuninni er eingöngu til á ensku og verður birt eftir að brott hafa verið felld hvers kyns viðskiptaleyndarmál. Hún verður fánleg:

- á samkeppnisvefsetri framkvæmdastjórnarinnar (<http://ec.europa.eu/comm/competition/mergers/cases>). Þar má leita að einstökum ákvörðunum um samfylkingar m.a. eftir fyrirtæki, málsnúmeri, dagsetningu og atvinnugrein;
- á rafrænu sniði á vefsetrinu EUR-Lex undir skjalnúmeri 32006M4433. EUR-Lex er vefsetur með beinlínuaðgangi að löggjöf Evrópubandalaganna (<http://ec.europa.eu/eur-lex/lex>).

Ákvörðun um að hreyfa ekki andmælum við tilkynntri samfylkingu fyrirtækja
(Mál COMP/M.4436 – Cinven/Gondola)

2006/EES/63/27

Framkvæmdastjórnin ákvað 4. desember 2006 að hreyfa ekki andmælum við framangreindri tilkynntri samfylkingu og lýsa yfir að hún samrýmdist sameiginlega markaðnum. Ákvörðunin er tekin í samræmi við b-lið 1. mgr. 6. gr. reglugerðar ráðsins (EB) nr. 139/2004. Óstýtt útgáfa af ákvörðuninni er eingöngu til á ensku og verður birt eftir að brott hafa verið felld hvers kyns viðskiptaleyndarmál. Hún verður fánleg:

- á samkeppnisvefsetri framkvæmdastjórnarinnar (<http://ec.europa.eu/comm/competition/mergers/cases>). Þar má leita að einstökum ákvörðunum um samfylkingar m.a. eftir fyrirtæki, málsnúmeri, dagsetningu og atvinnugrein;
- á rafrænu sniði á vefsetrinu EUR-Lex undir skjalnúmeri 32006M4436. EUR-Lex er vefsetur með beinlínuaðgangi að löggjöf Evrópubandalaganna (<http://ec.europa.eu/eur-lex/lex>).

Ákvörðun um að hreyfa ekki andmælum við tilkynntri samfylkingu fyrirtækja
(Mál COMP/M.4438 – Macquarie/Thames Water)

2006/EES/63/28

Framkvæmdastjórnin ákvað 28. nóvember 2006 að hreyfa ekki andmælum við framangreindri tilkynntri samfylkingu og lýsa yfir að hún samrýmdist sameiginlega markaðnum. Ákvörðunin er tekin í samræmi við b-lið 1. mgr. 6. gr. reglugerðar ráðsins (EB) nr. 139/2004. Óstýtt útgáfa af ákvörðuninni er eingöngu til á ensku og verður birt eftir að brott hafa verið felld hvers kyns viðskiptaleyndarmál. Hún verður fánleg:

- á samkeppnisvefsetri framkvæmdastjórnarinnar (<http://ec.europa.eu/comm/competition/mergers/cases>). Þar má leita að einstökum ákvörðunum um samfylkingar m.a. eftir fyrirtæki, málsnúmeri, dagsetningu og atvinnugrein;
- á rafrænu sniði á vefsetrinu EUR-Lex undir skjalnúmeri 32006M4438. EUR-Lex er vefsetur með beinlínuaðgangi að löggjöf Evrópubandalaganna (<http://ec.europa.eu/eur-lex/lex>).

Ákvörðun um að hreyfa ekki andmælum við tilkynntri samfylkingu fyrirtækja
(Mál COMP/M.4449 – KKR/SIF (Tarkett))

2006/EES/63/29

Framkvæmdastjórnin ákvað 7. desember 2006 að hreyfa ekki andmælum við framangreindri tilkynntri samfylkingu og lýsa yfir að hún samrýmdist sameiginlega markaðnum. Ákvörðunin er tekin í samræmi við b-lið 1. mgr. 6. gr. reglugerðar ráðsins (EB) nr. 139/2004. Óstýtt útgáfa af ákvörðuninni er eingöngu til á ensku og verður birt eftir að brott hafa verið felld hvers kyns viðskiptaleyndarmál. Hún verður fánleg:

- á samkeppnisvefsetri framkvæmdastjórnarinnar (<http://ec.europa.eu/comm/competition/mergers/cases>). Þar má leita að einstökum ákvörðunum um samfylkingar m.a. eftir fyrirtæki, málsnúmeri, dagsetningu og atvinnugrein;
- á rafrænu sniði á vefsetrinu EUR-Lex undir skjalnúmeri 32006M4449. EUR-Lex er vefsetur með beinlínuaðgangi að löggjöf Evrópubandalaganna (<http://ec.europa.eu/eur-lex/lex>).

Ákvörðun um að hreyfa ekki andmælum við tilkynntri samfylkingu fyrirtækja
(Mál COMP/M.4451 – Alcatel/Nortel Networks)

2006/EES/63/30

Framkvæmdastjórnin ákvað 7. desember 2006 að hreyfa ekki andmælum við framangreindri tilkynntri samfylkingu og lýsa yfir að hún samrýmdist sameiginlega markaðnum. Ákvörðunin er tekin í samræmi við b-lið 1. mgr. 6. gr. reglugerðar ráðsins (EB) nr. 139/2004. Óstýtt útgáfa af ákvörðuninni er eingöngu til á ensku og verður birt eftir að brott hafa verið felld hvers kyns viðskiptaleyndarmál. Hún verður fánleg:

- á samkeppnisvefsetri framkvæmdastjórnarinnar (<http://ec.europa.eu/comm/competition/mergers/cases>). Þar má leita að einstökum ákvörðunum um samfylkingar m.a. eftir fyrirtæki, málsnúmeri, dagsetningu og atvinnugrein;
- á rafrænu sniði á vefsetrinu EUR-Lex undir skjalnúmeri 32006M4451. EUR-Lex er vefsetur með beinlínuaðgangi að löggjöf Evrópubandalaganna (<http://ec.europa.eu/eur-lex/lex>).

Ákvörðun um að hreyfa ekki andmælum við tilkynntri samfylkingu fyrirtækja
(Mál COMP/M.4452 – Swiss Re/GE Life)

2006/EES/63/31

Framkvæmdastjórnin ákvað 6. desember 2006 að hreyfa ekki andmælum við framangreindri tilkynntri samfylkingu og lýsa yfir að hún samrýmdist sameiginlega markaðnum. Ákvörðunin er tekin í samræmi við b-lið 1. mgr. 6. gr. reglugerðar ráðsins (EB) nr. 139/2004. Óstýtt útgáfa af ákvörðuninni er eingöngu til á ensku og verður birt eftir að brott hafa verið felld hvers kyns viðskiptaleyndarmál. Hún verður fánleg:

- á samkeppnisvefsetri framkvæmdastjórnarinnar (<http://ec.europa.eu/comm/competition/mergers/cases>). Þar má leita að einstökum ákvörðunum um samfylkingar m.a. eftir fyrirtæki, málsnúmeri, dagsetningu og atvinnugrein;
- á rafrænu sniði á vefsetrinu EUR-Lex undir skjalnúmeri 32006M4452. EUR-Lex er vefsetur með beinlínuaðgangi að löggjöf Evrópubandalaganna (<http://ec.europa.eu/eur-lex/lex>).

Ákvörðun um að hreyfa ekki andmælum við tilkynntri samfylkingu fyrirtækja
(Mál COMP/M.4454 – TPG/Télédiffusion de France)

2006/EES/63/32

Framkvæmdastjórnin ákvað 4. desember 2006 að hreyfa ekki andmælum við framangreindri tilkynntri samfylkingu og lýsa yfir að hún samrýmdist sameiginlega markaðnum. Ákvörðunin er tekin í samræmi við b-lið 1. mgr. 6. gr. reglugerðar ráðsins (EB) nr. 139/2004. Óstýtt útgáfa af ákvörðuninni er eingöngu til á ensku og verður birt eftir að brott hafa verið felld hvers kyns viðskiptaleyndarmál. Hún verður fánleg:

- á samkeppnisvefsetri framkvæmdastjórnarinnar (<http://ec.europa.eu/comm/competition/mergers/cases>). Þar má leita að einstökum ákvörðunum um samfylkingar m.a. eftir fyrirtæki, málsnúmeri, dagsetningu og atvinnugrein;
- á rafrænu sniði á vefsetrinu EUR-Lex undir skjalnúmeri 32006M4454. EUR-Lex er vefsetur með beinlínuaðgangi að löggjöf Evrópubandalaganna (<http://ec.europa.eu/eur-lex/lex>).

Ákvörðun um að hreyfa ekki andmælum við tilkynntri samfylkingu fyrirtækja
(Mál COMP/M.4455 – Schmolz + Bickenbach/Swiss Steel)

2006/EES/63/33

Framkvæmdastjórnin ákvað 29. nóvember 2006 að hreyfa ekki andmælum við framangreindri tilkynntri samfylkingu og lýsa yfir að hún samrýmdist sameiginlega markaðnum. Ákvörðunin er tekin í samræmi við b-lið 1. mgr. 6. gr. reglugerðar ráðsins (EB) nr. 139/2004. Óstýtt útgáfa af ákvörðuninni er eingöngu til á þýsku og verður birt eftir að brott hafa verið felld hvers kyns viðskiptaleyndarmál. Hún verður fánleg:

- á samkeppnisvefsetri framkvæmdastjórnarinnar (<http://ec.europa.eu/comm/competition/mergers/cases>). Þar má leita að einstökum ákvörðunum um samfylkingar m.a. eftir fyrirtæki, málsnúmeri, dagsetningu og atvinnugrein;
- á rafrænu sniði á vefsetrinu EUR-Lex undir skjalnúmeri 32006M4455. EUR-Lex er vefsetur með beinlínuaðgangi að löggjöf Evrópubandalaganna (<http://ec.europa.eu/eur-lex/lex>).

Ákvörðun um að hreyfa ekki andmælum við tilkynntri samfylkingu fyrirtækja
(Mál COMP/M.4467 – Blackstone/PAI/United Biscuits)

2006/EES/63/34

Framkvæmdastjórnin ákvað 12. desember 2006 að hreyfa ekki andmælum við framangreindri tilkynntri samfylkingu og lýsa yfir að hún samrýmdist sameiginlega markaðnum. Ákvörðunin er tekin í samræmi við b-lið 1. mgr. 6. gr. reglugerðar ráðsins (EB) nr. 139/2004. Óstýtt útgáfa af ákvörðuninni er eingöngu til á ensku og verður birt eftir að brott hafa verið felld hvers kyns viðskiptaleyndarmál. Hún verður fánleg:

- á samkeppnisvefsetri framkvæmdastjórnarinnar (<http://ec.europa.eu/comm/competition/mergers/cases>). Þar má leita að einstökum ákvörðunum um samfylkingar m.a. eftir fyrirtæki, málsnúmeri, dagsetningu og atvinnugrein;
- á rafrænu sniði á vefsetrinu EUR-Lex undir skjalnúmeri 32006M4467. EUR-Lex er vefsetur með beinlínuaðgangi að löggjöf Evrópubandalaganna (<http://ec.europa.eu/eur-lex/lex>).

Upphaf málsmeðferðar

2006/EES/63/35

(Mál COMP/M.4381 – JCI/VB/FIAMM)

Framkvæmdastjórnin ákvað 4. desember 2006 að hefja málsmeðferð í ofangreindu máli eftir að hafa komist að þeirri niðurstöðu að mikill vafi léki á að hin tilkynnta samfylking væri samrýmanleg sameiginlega markaðnum. Upphaf málsmeðferðar markar byrjun annars áfanga rannsóknar á þessari samfylkingu. Ákvörðunin er tekin í samræmi við c-lið 1. mgr. 6. gr. reglugerðar ráðsins (EB) nr. 139/2004.

Hagsmunaaðilar eru hvattir til að senda framkvæmdastjórninni athugasemdir sem þeir kunna að hafa fram að færa um hina fyrirhuguðu samfylkingu.

Til að unnt sé að taka fullt mið af athugasemdunum verða þær að berast framkvæmdastjórninni innan 15 daga frá því að tilkynning þessi birtist í *Stjórnartíðindum Evrópusambandsins* (C 300, 9.12.2006). Þær má senda með símbréfi (faxnr. +32 (0)22 96 43 01 eða (0)22 96 72 44) eða í pósti, með tilvísun til máls COMP/M.4381 – JCI/VB/FIAMM, á eftirfarandi póstfang:

Commission of the European Communities
Competition DG
Merger Registry
Rue Joseph II/Jozef II-sstraat 70
B-1000 Bruxelles/Brussel

Orðsending stjórnvalda í Frakklandi með hliðsjón af tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 94/22/EB frá 30. maí 1994 um skilyrði fyrir veitingu og notkun leyfa til að leita að, rannsaka og vinna kolvatnsefni ⁽¹⁾ **2006/EES/63/36**

(Tilkynning um umsókn um einkanyrtjaleyfi til að leita að olíu og gasi sem fengið hefur nafnið 'Permis de Pivot')

Fyrirtækið Lundin International, sem hefur skráð aðsetur að Maclaunay, 51210 Montmirail (Frakklandi), hefur með umsókn frá 14. apríl 2006 farið fram á einkanyrtjaleyfi til fimm ára, sem fengið hefur nafnið 'Permis de Pivot', til að leita að olíu og gasi á svæði sem er hér um bil 396 km² og liggur í sýslunni Marne.

Svæðið, sem leyfið tekur til, markast af lengdarbaugum og breiddarbaugum sem mætast í hornpunktunum sem skilgreindir eru með hnítum hér fyrir neðan. Talið er frá núlllengdarbaugi sem liggur í gegnum París.

Hornpunktar	Lengd	Breidd
A	1,80° A	54,50° N
B	2,20° A	54,50° N
C	2,20° A	54,30° N
D	2,00° A	54,30° N
E	2,00° A	54,40° N
F	1,80° A	54,40° N

Tilhögun umsókna

Upphaflegur umsækjandi og aðrir, sem keppa um leyfið, skulu færa sönnur á að þeir fullnægi kröfum sem gerðar eru til umsækjenda og skýrðar eru í 3., 4. og 5. gr. tilskipunar 95-427 frá 19. apríl 1995 um námaréttindi, með áorðnum breytingum.

Fyrirtækjum, sem þess kynnu að óska, er heimilt að keppa um einkaleyfið með umsókn sem leggja ber fram áður en 90 dagar eru liðnir frá því að auglýsing þessi birtist í *Stjórnartíðindum Evrópusambandsins* (C 300, 9.12.2006, bls. 25), í samræmi við málsmeðferðina sem lýst er í tilkynningu um úthlutun námaréttinda fyrir kolvatnsefni í Frakklandi er birt var í *Stjórnartíðindum Evrópubandalaganna* C 374 hinn 30. desember 1994, bls. 11, og staðfest með tilskipun 95-427 frá 19. apríl 1995 um námaréttindi, með áorðnum breytingum (*Journal officiel de la République française* (frönsku stjórnartíðindin) 22. apríl 1995).

Umsóknunum skal beint til ráðherra námarekstrar og ber að senda þær á neðangreint póstfang. Ákvarðanir um upphaflegu umsóknina og umsóknir, sem keppa við hana, verða teknar áður en tvö ár eru liðin frá því að upphaflega umsóknin barst stjórnvöldum í Frakklandi, þ.e. eigi síðar en 14. apríl 2008.

Skilmálar og kröfur að því er varðar rekstur starfseminnar og lok hennar

Umsækjendum er bent á 79. gr. og gr. 79.1 í námalögum og á tilskipun 2006-649 frá 2. júní 2006 um námaréttindi, geymslu efna neðanjarðar og eftirlit á því sviði (*Journal officiel de la République française* (frönsku stjórnartíðindin), 3. júní 2006).

Nánari upplýsingar fást í efnahags-, fjármála- og iðnaðarráðuneytinu í Frakklandi: Ministère de l'économie, des finances et de l'industrie (direction générale de l'énergie et des matières premières, direction des ressources énergétiques et minérales, bureau de la législation minière), 61, boulevard Vincent Auriol, Télédéc 133, F-75703 Paris Cedex 13, France (sími +33 (0)1 44 97 23 02, bréfasími +33 (0)1 44 97 05 70).

Unnt er að nálgast lög og reglugerðir, sem að ofan greinir, á slóðinni

<http://www.legifrance.gouv.fr>

⁽¹⁾ Stjórnartíð. EB L 164, 30.6.1994.

Ríkisaðstoð – Frakkland**2006/EES/63/37****Málsnúmer C 58/2002 (áður N 118/2002)****Aðstoð til hagræðingar í fyrirtækinu Société Nationale Maritime Corse-Méditerranée (SNCM)****Auglýst eftir athugasemdum í samræmi við 2. mgr. 88. gr. EB-sáttmálans**

Framkvæmdastjórnin hefur ákveðið að hefja málsmeðferð í samræmi við 2. mgr. 88. gr. EB-sáttmálans vegna aðstoðar til hagræðingar í fyrirtækinu Société Nationale Maritime Corse-Méditerranée (SNCM), sjá [Stjtið. ESB C 303, 13.12.2006](#).

Framkvæmdastjórnin veitir aðilum EES-samningsins og öðrum, sem hagsmuna eiga að gæta, eins mánaðar frest frá birtingu þessarar auglýsingar í Stjórnartíðindum ESB til að leggja fram athugasemdir við umrædda ráðstöfun og skal senda þær á eftirfarandi pósthfang:

European Commission
Directorate-General for Energy and Transport
Directorate A: General affairs
B-1049 Brussels

Bréfasími: +32 (0) 22 96 41 04

Athugasemdunum verður komið á framfæri við stjórnvöld í Frakklandi. Þeim, sem leggja fram athugasemdir, er heimilt að óska nafnleyndar og skulu slíkar óskir vera skriflegar og rökstuddar.

Tilkynning frá framkvæmdastjórninni samkvæmt a-lið 1. mgr. 4. gr. reglugerðar ráðsins (EBE) nr. 2408/92**2006/EES/63/38****Ný ákvæði um almannajónustukvaðir í tengslum við áætlunarflug á Ítalíu**

Stjórnvöld á Ítalíu hafa ákveðið, í samræmi við ákvarðanir sem teknar voru á sameiginlegri ráðstefnu undir forsæti Sikileyjarhéraðs, að leggja á almannajónustukvaðir í tengslum við áætlunarflug á eftirtöldum leiðum á grundvelli a-liðar 1. mgr. 4. gr. reglugerðar ráðsins (EBE) nr. 2408/92 frá 23. júlí 1992 um aðgang bandalagsflugfélaga að flugleiðum innan bandalagsins:

Pantelleria–Palermo–Pantelleria
Lampedusa–Palermo–Lampedusa
Lampedusa–Catania–Lampedusa
Lampedusa–Róm–Lampedusa
Pantelleria–Róm–Pantelleria

Í samræmi við II. viðauka við reglugerð (EBE) nr. 2408/92 ber að skilja áfangastaðinn Róm sem flugvallakerfi Rómar, þ.e. báða flugvöllina Róm-Fiumicino og Róm-Ciampino.

Um nánari upplýsingar sjá [Stjtið. ESB C 305, 14.12.2006](#).

I-Róm: áætlunarflug**2006/EES/63/39****Auglýsing stjórnvalda á Ítalíu um útboð samkvæmt d-lið 1. mgr. 4. gr. reglugerðar ráðsins (EBE) nr. 2408/92 vegna áætlunarflugs á leiðunum Pantelleria–Palermo–Pantelleria, Lampedusa–Palermo–Lampedusa, Lampedusa–Catania–Lampedusa, Lampedusa–Róm–Lampedusa og Pantelleria–Róm–Pantelleria**

Stjórnvöld á Ítalíu hafa ákveðið, í samræmi við ákvarðanir sem teknar voru á sameiginlegri ráðstefnu undir forsæti Sikileyjarhéraðs, að leggja á almannaþjónustukvaðir í tengslum við áætlunarflug á eftirtöldum leiðum á grundvelli a-liðar 1. mgr. 4. gr. reglugerðar ráðsins (EBE) nr. 2408/92 frá 23. júlí 1992 um aðgang bandalagsflugfélaga að flugleiðum innan bandalagsins:

Pantelleria–Palermo–Pantelleria

Lampedusa–Palermo–Lampedusa

Lampedusa–Catania–Lampedusa

Lampedusa–Róm–Lampedusa

Pantelleria–Róm–Pantelleria

Upplýsingar um almannaðjónustukvaðirnar birtust í *Stjórnartíðindum Evrópusambandsins* C 305 hinn 14. desember 2006.

Hafi enginn flugrekandi hafið eða sé um það bil að hefja áætlunarflug á ofangreindum leiðum innan 30 daga frá því að upplýsingar um ofangreindar kvaðir voru birtar, í samræmi við almannaðjónustukvaðirnar og án þess að fara fram á fjárstyrk, munu stjórnvöld takmarka flugrekstur á þessum leiðum við einn flugrekanda, í samræmi við ákvæði d-liðar 1. mgr. 4. gr. ofangreindrar reglugerðar, á grundvelli sérstaks útboðs vegna flugrekstrarins í samræmi við ákvæði reglugerðar ráðsins (EBE) nr. 2408/92.

Í heildarútgáfu útboðsgagnanna koma fram sérreglur sem gilda um útboðið, gildistími útboðsins og aðrar upplýsingar sem máli skipta. Útboðsgögnin eru órjúfanlegur þáttur útboðsins í öllum atriðum og eru þau afhent endurgjaldslaust. Beiðni um slíkt skal senda á eftirtalið pósthfang:

ENAC, Direzione Trasporto Aereo, Viale del Castro Pretorio 118, I-00185 Roma.

Tilboð eru ekki gild nema þau séu gerð í samræmi við ákvæði útboðsgagnanna. Þau skulu berast á neðangreint pósthfang eigi síðar en 30 dögum eftir að útboðsauglýsingin birtist í *Stjórnartíðindum Evrópusambandsins* (C 306, 15.12.2006) í lokuðu og innsigluðu umslagi, og skal annaðhvort senda þau í ábyrgðarbréfi með móttökukvittun eða afhenda þau á staðnum gegn kvittun:

ENAC, Direzione Generale, Viale del Castro Pretorio 118, I-00185 Roma.

Um nánari upplýsingar sjá C 306, 15.12.2006.

Auglýst eftir tillögum – Þjónusta til stuðnings atvinnurekstri og nýsköpun

2006/EES/63/40

Ágrip

Framkvæmdastjórnin hefur auglýst eftir tillögum í tengslum við rammaáætlun um samkeppnishæfni og nýsköpun (e. skammst. CIP). Áætlunin hefur þann tilgang að efla samkeppnishæfni og nýsköpunargetu í bandalaginu og er hugað sérstaklega að þörfum smáfyrirtækja og miðstærðarfyrirtækja. Í áætluninni er sameinuð ýmis starfsemi Evrópusambandsins til stuðnings atvinnurekstri og nýsköpun.

Það er mikilvægur þáttur áætlunar framkvæmdastjórnar Evrópusambandsins um atvinnuframfarir og nýsköpun (e. skammst. EIP), einnar af þremur undiráætlunum CIP, að veita smáfyrirtækjum og miðstærðarfyrirtækjum aðgang að samþættri þjónustu til stuðnings atvinnurekstri og nýsköpun.

Þessi auglýsing varðar eftirtalin lykilatriði:

- Samþætt og skilvirkt net stuðningsþjónustu við atvinnulíf með byggist á reynslunni af núverandi neti 270 upplýsingamiðstöðva um Evrópumálefni (e. skammst. EIC) og 250 nýsköpunarmiðlunarstöðva (e. skammst. IRC)
- Aukna samvirkni alla aðila í þessum netum með það að markmiði að efla samþætta þjónustu
- Aukinn og nánari aðgang smáfyrirtækja og miðstærðarfyrirtækja að þjónustu (hugmyndin um að fyrirtæki komi hvergi að lokuðum dyrum)
- Minni stjórnsýslubyrði
- Fagmennsku og gæði í þjónustu

Í þessu tilliti verður hafnað öllum tillögum sem eru beinlínis eða óbeinlínis í andstöðu við annaðhvort stefnu Evrópusambandsins eða lýðheilsu, mannréttindi, almannaoðryggi og tjáningarfrelsi.

Fjárveiting, sem áætlað er að verði til ráðstöfunar í tengslum við þessa auglýsingu, er **320 milljónir evra á árunum 2008–2013**. Samfjármögnun framkvæmdastjórnarinnar verður **allt að 60 %** af styrkhæfum kostnaði. Endanlegt styrkhlutfall er háð því hversu mikil útgjöld styrkþegar áætla, hversu mikið fé er til ráðstöfunar í heild og hversu vandaðar tillögurnar eru.

Tekið verður við tillögum frá einstökum stofnunum sem geta veitt þjónustuna sem lýst hefur verið og samtökum sem hafa hóp stofnana innan sinna vébanda. Með hliðsjón af líklegu umfangi tillagnanna er þó búist við að þær komi flestar frá slíkum samtökum stofnana.

Umsækjendur skulu hafa stöðu lögaðila og starfa í einhverju hinna 25 aðildarríkja Evrópusambandsins, Búlgaríu, Rúmeníu, ríkjum sem bíða aðildar, aðildarríkjum EES, ríkjum á vestanverðum Balkanskaga eða öðrum ríkjum utan Evrópusambandsins samkvæmt skilgreiningunni í 4. gr. áætlunarinnar um að auka samkeppnishæfni og nýsköpun og útskýringu sem er að vinna í lið V.1 í umsóknargögnunum. Fyrirtæki skulu vera skipulögð og skráð að réttum lögum. Umsóknir skulu vera undirritaðar, dagsettar og útfylltar að fullu samkvæmt þeim kröfum sem kveðið er á um í 11. lið útboðsauglýsingarinnar eins og hún birtist í *Stjórnartíðindum Evrópusambandsins* (C 306, 15.12.2006). Umsóknir verða að berast fyrir tilskilinn frest. Aðeins verða teknar til greina umsóknir um verkefni sem eru ekki rekin með hagnað í huga og/eða í öðrum tilgangi en atvinnuskyni að meginmarkmiði.

Tillögur skulu settar fram í samræmi við þau tilteknu umsóknargögn sem fánleg eru í tengslum við þessa auglýsingu.

Umsóknargögnin er að finna á tillöguvefsetri CIP-áætlunarinnar <http://ec.europa.eu/enterprise/funding/cip/index.htm>.

Tillögur skulu lagðar fram með rafrænum hætti. Leiðbeiningar um þetta er að finna í umsóknargögnunum.

Þær ber að senda gegnum svokallað *Electronic Proposal Submission Tool* (EPSS) sem er að finna á ofangreindu vefsetri.

Lokafrestur til að leggja fram umsóknir er til 2. apríl 2007 kl. 14:00 (að staðartíma í Brussel).

Um nánari upplýsingar sjá *Stjtið. ESB C 306, 15.12.2006*.

Leiðbeiningar um „iðnaðarvinnslu“ sem endanlega notkun í tengslum við tiltekna innflutningskvóta á sjávarafurðum frá Noregi og Íslandi

2006/EES/63/41

Samkvæmt reglugerð ráðsins (EB) nr. 1920/2004 um breytingu á reglugerð (EB) nr. 992/95 um úthlutun og umsýslu innflutningskvóta Evrópubandalagsins á tilteknum landbúnaðar- og sjávarafurðum frá Noregi og reglugerð ráðsins (EB) nr. 1921/2004 um breytingu á reglugerð (EB) nr. 499/96 um úthlutun og umsýslu innflutningskvóta Evrópubandalagsins á tilteknum sjávarafurðum og lifandi hrossum frá Íslandi er úthlutað innflutningskvótum með raðtölunum 09.0752, 09.0754, 09.0756, 09.0760, 09.0763, 09.0778 og 09.0792 vegna tiltekinna sjávarafurða „til iðnaðarvinnslu“. Í reglugerðunum er hugtakið „iðnaðarvinnsla“ ekki skilgreint.

Til þess að tryggja að þessum innflutningskvótum Evrópubandalagsins sé beitt á samræmdan hátt hefur framkvæmdastjórnin tekið saman eftirfarandi leiðbeiningar að undangengnu samráði við innflutningskvótadeild tollnúmeranefndarinnar (e. *Customs Code Committee*).

- 1) Við beitingu innflutningskvóta **með raðtölunum 09.0752, 09.0754, 09.0760, 09.0763, 09.0778 og 09.0792** skal túlka hugtakið „iðnaðarvinnsla“ sem hér segir:

„Innflutningskvótarnir gilda um afurðir sem fyrirhugað er að vinna með einhverjum hætti, nema þegar fyrirhugaðar eru eingöngu ein eða fleiri eftirtalinnar vinnsluaðferða: hreinsun, slæging, sporðskurður, hausun, skurður, sýnataka, flokkun, merking, pökkun, kæling, frýsting, djúpfrysting, þíðing og uppskipting.

Innflutningskvótarnir gilda þó um afurðir sem fyrirhugað er að vinna með eftirtöldum skurðaraðferðum: bitaskurði, flökun, framleiðslu þunnilda, skurði frosinna blokka eða skiptingu frosinna flakablokka.

Innflutningskvótarnir gilda ekki um afurðir sem fyrirhugað er að vinna með aðferðum sem falla undir innflutningskvótana þegar vinnslan fer fram á smásölu- eða matsölustigi.

Tollaívilnun á grundvelli innflutningskvótanna nær eingöngu til fisks sem er ætlaður til neyslu.“

- 2) Við beitingu innflutningskvóta **með raðtölunni 09.0756** skal túlka hugtakið „iðnaðarvinnsla“ sem hér segir:

„Innflutningskvótinn gildir um afurðir sem fyrirhugað er að vinna með einhverjum hætti, nema þegar fyrirhugaðar eru eingöngu ein eða fleiri eftirtalinnar vinnsluaðferða: hreinsun, slæging, sporðskurður, hausun, skurður, sýnataka, flokkun, merking, pökkun, kæling, frýsting, djúpfrysting, þíðing og uppskipting.

Innflutningskvótinn gildir þó um afurðir sem fyrirhugað er að vinna með eftirtöldum skurðaraðferðum: bitaskurði, flökun, skurði frosinna blokka eða skiptingu frosinna flakablokka.

Innflutningskvótinn gildir ekki um afurðir sem fyrirhugað er að vinna með aðferðum sem falla undir innflutningskvótann þegar vinnslan fer fram á smásölu- eða matsölustigi.

Tollaívilnun á grundvelli innflutningskvótans nær eingöngu til fisks sem er ætlaður til neyslu.“

Lokaskýrsla skýrslufulltrúa í máli COMP/37.956 – Reinforcing bars**2006/EES/63/42**

(í samræmi við 15. gr. ákvörðunar framkvæmdastjórnarinnar (2001/462/EB, KSE) frá 23. maí 2001 um verksvið skýrslufulltrúa í tilteknum samkeppnismálum)

Framkvæmdastjórnin hefur birt lokaskýrslu skýrslufulltrúa í máli COMP/37.956 – Reinforcing bars.

Um nánari upplýsingar sjá [Stjtið. ESB C 303, 13.12.2006](#).

Lokaskýrsla skýrslufulltrúa í máli COMP/C-3/37.980 – Souris/Topps**2006/EES/63/43**

(í samræmi við 15. gr. ákvörðunar framkvæmdastjórnarinnar (2001/462/EB, KSE) frá 23. maí 2001 um verksvið skýrslufulltrúa í tilteknum samkeppnismálum)

Framkvæmdastjórnin hefur birt lokaskýrslu skýrslufulltrúa í máli COMP/C-3/37.980 – Souris/Topps.

Um nánari upplýsingar sjá [Stjtið. ESB C 303, 13.12.2006](#).

Lokaskýrsla skýrslufulltrúa í máli COMP/M.3436 – Continental/Phoenix**2006/EES/63/44**

(í samræmi við 15. gr. ákvörðunar framkvæmdastjórnarinnar 2001/462/EB, KSE) frá 23. maí 2001 um verksvið skýrslufulltrúa í tilteknum samkeppnismálum)

Framkvæmdastjórnin hefur birt lokaskýrslu skýrslufulltrúa í máli COMP/M.3436 – Continental/Phoenix.

Um nánari upplýsingar sjá [Stjtið. ESB C 303, 13.12.2006](#).

Lokaskýrsla skýrslufulltrúa í máli COMP/C.37.773 – Monochloroacetic Acid (MCAA)**2006/EES/63/45**

(í samræmi við 15. gr. ákvörðunar framkvæmdastjórnarinnar (2001/462/EB, KSE) frá 23. maí 2001 um verksvið skýrslufulltrúa í tilteknum samkeppnismálum)

Framkvæmdastjórnin hefur birt lokaskýrslu skýrslufulltrúa í máli COMP/C.37.773 – Monochloroacetic Acid (MCAA).

Um nánari upplýsingar sjá [Stjtið. ESB C 303, 13.12.2006](#).

Lokaskýrsla skýrslufulltrúa í máli COMP/M.3653 – Siemens/VA Tech**2006/EES/63/46**

(í samræmi við 15. og 16. gr. ákvörðunar framkvæmdastjórnarinnar (2001/462/EB, KSE) frá 23. maí 2001 um verksvið skýrslufulltrúa í tilteknum samkeppnismálum)

Framkvæmdastjórnin hefur birt lokaskýrslu skýrslufulltrúa í máli COMP/M.3653 – Siemens/VA Tech.

Um nánari upplýsingar sjá [Stjtið. ESB C 303, 13.12.2006](#).

Lokaskýrsla skýrslufulltrúa í máli COMP/38.281/B.2 – Raw Tobacco Italy**2006/EES/63/47**

(í samræmi við 15. og 16. gr. ákvörðunar framkvæmdastjórnarinnar 2001/462/EB, KSE frá 23. maí 2001 um verksvið skýrslufulltrúa í tilteknum samkeppnismálum)

Framkvæmdastjórnin hefur birt lokaskýrslu skýrslufulltrúa í máli COMP/38.281/B.2 – Raw Tobacco Italy

Um nánari upplýsingar sjá [Stjtið. ESB C 303, 13.12.2006](#).

Lokaskýrsla skýrslufulltrúa í máli COMP/C.38.443 – Rubber Chemicals**2006/EES/63/48**

(í samræmi við 15. og 16. gr. ákvörðunar framkvæmdastjórnarinnar (2001/462/EB, KSE) frá 23. maí 2001 um verksvið skýrslufulltrúa í tilteknum samkeppnismálum)

Framkvæmdastjórnin hefur birt lokaskýrslu skýrslufulltrúa í máli COMP/C.38.443 – Rubber Chemicals.

Um nánari upplýsingar sjá [Stjtið. ESB C 303, 13.12.2006](#).

Lokaskýrsla skýrslufulltrúa í máli COMP/C.38.620 – Hydrogen Peroxide and Perborate**2006/EES/63/49**

(í samræmi við 15. og 16. gr. ákvörðunar framkvæmdastjórnarinnar (2001/462/EB, KSE) frá 23. maí 2001 um verksvið skýrslufulltrúa í tilteknum samkeppnismálum)

Framkvæmdastjórnin hefur birt lokaskýrslu skýrslufulltrúa í máli COMP/C.38.620 – Hydrogen Peroxide and Perborate.

Um nánari upplýsingar sjá [Stjtið. ESB C 303, 13.12.2006](#).

Álit ráðgjafarnefndar um samkeppnishömlur og einokun sem samþykkt var á 373. fundi nefndarinnar hinn 11. maí 2004 og varðar drög að ákvörðun í máli COMP/C-3/37.980 – Souris bleue/Topps

2006/EES/63/50

Framkvæmdastjórnin hefur birt álit ráðgjafarnefndar um samkeppnishömlur og einokun sem varðar drög að ákvörðun í máli COMP/C-3/37.980 – Souris bleue/Topps.

Um nánari upplýsingar sjá [Stjtið. ESB C 303, 13.12.2006](#).

Álit ráðgjafarnefndar um samfylkingar fyrirtækja sem samþykkt var á 129. fundi nefndarinnar hinn 19. október 2004 og varðar drög að ákvörðun í máli COMP/M.3436 – Continental/Phoenix

2006/EES/63/51

Framkvæmdastjórnin hefur birt álit ráðgjafarnefndar um samkeppnishömlur og einokun sem varðar drög að ákvörðun í máli COMP/M.3436 – Continental/Phoenix.

Um nánari upplýsingar sjá [Stjtið. ESB C 303, 13.12.2006](#).

**Álit ráðgjafarnefndar um samkeppnishömlur og einokun sem samþykkt var á 2006/EES/63/52
386. fundi nefndarinnar hinn 6. desember 2004 og varðar drög að ákvörðun í máli
COMP/C.37.773 – MCAA**

Framkvæmdastjórnin hefur birt álit ráðgjafarnefndar um samkeppnishömlur og einokun sem varðar drög að ákvörðun í máli COMP/C.37.773 – MCAA.

Um nánari upplýsingar sjá [Stjtið. ESB C 303, 13.12.2006](#).

**Álit ráðgjafarnefndar um samfylkingar fyrirtækja sem samþykkt var á 133. fundi 2006/EES/63/53
nefndarinnar hinn 29. júní 2005 og varðar drög að ákvörðun í máli COMP/M.3653
– Siemens/VA Tech**

Framkvæmdastjórnin hefur birt álit ráðgjafarnefndar um samkeppnishömlur og einokun sem varðar drög að ákvörðun í máli COMP/M.3653 – Siemens/VA Tech.

Um nánari upplýsingar sjá [Stjtið. ESB C 303, 13.12.2006](#).

**Álit ráðgjafarnefndar um samkeppnishömlur og einokun sem samþykkt var á 2006/EES/63/54
396. fundi nefndarinnar hinn 10. október 2005 og varðar drög að ákvörðun í máli
COMP/38.281/B.2 – Raw Tobacco Italy**

Framkvæmdastjórnin hefur birt álit ráðgjafarnefndar um samkeppnishömlur og einokun sem varðar drög að ákvörðun í máli COMP/38.281/B.2 – Raw Tobacco Italy.

Um nánari upplýsingar sjá [Stjtið. ESB C 303, 13.12.2006](#).

**Álit ráðgjafarnefndar um samkeppnishömlur og einokun sem samþykkt var á 2006/EES/63/55
400. fundi nefndarinnar hinn 12. desember 2005 og varðar drög að ákvörðun í máli
COMP/C.38.443 – Rubber Chemicals**

Framkvæmdastjórnin hefur birt álit ráðgjafarnefndar um samkeppnishömlur og einokun sem varðar drög að ákvörðun í máli COMP/C.38.443 – Rubber Chemicals.

Um nánari upplýsingar sjá [Stjtið. ESB C 303, 13.12.2006](#).

**Álit ráðgjafarnefndar um samkeppnishömlur og einokun sem samþykkt var á 2006/EES/63/56
407. fundi nefndarinnar hinn 18. apríl 2006 og varðar drög að ákvörðun í máli
COMP/C.38.620 – Hydrogen Peroxide and Perborate**

Framkvæmdastjórnin hefur birt álit ráðgjafarnefndar um samkeppnishömlur og einokun sem varðar drög að ákvörðun í máli COMP/C.38.620 – Hydrogen Peroxide and Perborate.

Um nánari upplýsingar sjá [Stjtið. ESB C 303, 13.12.2006](#).

Reglur um upplýsingaskipti – Tæknilegar reglugerðir

2006/EES/63/57

Tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 98/34/EB frá 22. júní 1998 sem setur reglur um tilhögun upplýsinga-skipta vegna tæknilegra staðla og reglugerða og reglna um þjónustuskrifstofur upplýsingasamfélagsins (Stjtið. EB L 204, 21.7.1998, bls. 37 og L 217, 5.8.1998, bls. 18; EES-viðbætur við Stjtið. EB nr. 3, 18.1.2001, bls. 87 og nr. 57, 15.11.2001, bls. 246).

Tilkynningar um drög að innlendum tæknilegum reglugerðum sem hafa borist framkvæmdastjórninni

Tilvísunarnúmer ⁽¹⁾	Heiti	Lok þriggja mánaða stöðvunartímabils ⁽²⁾
2006/0580/S	Reglur Siglingastofnunar (<i>Sjöfartsverket</i>) um flutning fljótandi gass í lausu á sjó (GC-reglur)	1.2.2007
2006/0581/F	Tilskipun um framkvæmd neytendalaga að því er varðar matarfeiti og matarolíu	1.2.2007
2006/0582/D	Viðauki við tæknilega samningsskilmála og leiðbeiningar er varða mannvirkjagerð (þý. skammst. ZTV-ING), 5. hluti Gangagerð, 5. kafli Þétting vegganga með klæðningu úr gerviefni	1.2.2007
2006/0583/D	Tæknilegir afhendingarskilmálar og tæknilegar prófunarreglur er varða mannvirkjagerð (þý. skammst. TL/TP-ING), 5. hluti Gangagerð, 5. kafli Þétting vegganga með klæðningu úr gerviefni, Tæknilegir afhendingarskilmálar og tæknilegar prófunarreglur er varða klæðningar úr gerviefni og tilheyrandi þverbönd (þý. skammst. TL/TP KDB)	1.2.2007
2006/0584/D	Tæknilegir afhendingarskilmálar og tæknilegar prófunarreglur er varða mannvirkjagerð (þý. skammst. TL/TP-ING), 5. hluti Gangagerð, 5. kafli Þétting vegganga með klæðningu úr gerviefni, Tæknilegir afhendingarskilmálar og tæknilegar prófunarreglur er varða varnar- og hriplög sem gerð eru úr jarðdúk úr gerviefni (þý. skammst. TL/TP SD)	1.2.2007
2006/0585/PL	Reglugerð efnahagsráðherra um eiginleika mælilöða ásamt ákvæðum um prófanir sem fara eiga fram við lögbundið eftirlit með slíkum mælitækjum	1.2.2007
2006/0586/D	BNetzA SSB FES 003 – Skilflatarforskrift fyrir staðbundnar gervitunglajarðstöðvar með sendibúnaði sem vinna á tíðnisviðinu 5850–7075 MHz	2.2.2007
2006/0587/D	BNetzA SSB FES 004 – Skilflatarforskrift fyrir færanlegar gervitunglajarðstöðvar (MES) með sendibúnaði sem vinna á tíðnisviðunum 1610–1660,5 MHz og 1670–1675 MHz	2.2.2007
2006/0588/D	BNetzA SSB FES 005 – Skilflatarforskrift fyrir færanlegar gervitunglajarðstöðvar með sendibúnaði sem vinna á tíðnisviðinu 1980–2010 MHz	2.2.2007
2006/0589/D	BNetzA SSB FES 006 – Skilflatarforskrift fyrir færanlegar gervitunglajarðstöðvar með sendibúnaði með litlum gagna-sendingahraða sem vinna á tíðnisviðum undir 1 GHz	2.2.2007
2006/0590/D	BNetzA SSB FES 007 – Skilflatarforskrift fyrir færanlegar gervitunglajarðstöðvar með sendibúnaði (SNG TES) sem vinna á tíðnisviðinu 14,0–14,5 GHz	2.2.2007
2006/0591/D	BNetzA SSB FES 008 – Skilflatarforskrift fyrir færanlegar jarðstöðvar (MES) sem vinna á tíðnisviðinu 14,00–14,25 GHz	2.2.2007
2006/0592/D	BNetzA SSB FES 009 – Skilflatarforskrift fyrir gagnvirkar gervitunglaútstöðvar (SIT) og gervitunglanotendastöðvar (SUT) sem vinna á tíðnisviðinu 29,5–30,0 GHz	2.2.2007
2006/0593/NL	Reglugerð um styrki vegna sjálfbærrar raforkuframleiðslu í gerjunarstöðvum	⁽⁴⁾
2006/0594/D	Sjöunda reglugerð um breyting á ákvæðum um plöntuvarnir	5.2.2007
2006/0595/D	[30.] reglugerð um breyting á umferðarreglugerð (þý. skammst. StVZO)	5.2.2007
2006/0596/PL	Drög að reglugerð umhverfisráðherra um gögn til staðfestingar annars vegar á endurnýtingu og hins vegar á endurvinnslu	⁽⁴⁾

Tilvísunarnúmer ⁽¹⁾	Heiti	Lok þriggja mánaða stöðvunartímabils ⁽²⁾
2006/0597/B	Drög að auglýsingu Vallóniustjórnar um endurskoðun tæknilegrar reglugerðar um rekstur veitukerfa í Vallóníuhéraði og aðgang að þeim	8.2.2007
2006/0598/B	Drög að auglýsingu Vallóniustjórnar um endurskoðun tæknilegrar reglugerðar um rekstur samgöngukerfa í sveitarfélögum í Vallóníuhéraði og aðgang að þeim	8.2.2007
2006/0599/NL	Breyting á NetCode: Almennt útboð á rekstri tenginga	8.2.2007
2006/0600/NL	Samningur um innflutning á Lucky Bamboo í vatni	⁽³⁾
2006/0601/DK	Dönsk ákvæði um fjarskiptaskilfleti nr. 00 001 fyrir útvarpsbúnað með litlu afli sem er notaður til sendingar á hljóðmerkjum	12.2.2007
2006/0602/NL	Ákvörðun á grundvelli vörulaga um húðflúr og húðgötun	12.2.2007
2006/0603/PL	Reglugerð efnahagsráðherra um eiginleika hljóðstígmæla ásamt ákvæðum um prófanir og rannsóknir sem fara eiga fram við lögbundið eftirlit með slíkum mælitækjum	12.2.2007
2006/0604/F	Tilskipun um breyting á reglugerðarþætti laga um sveitir landsins	15.2.2007
2006/0605/F	Auglýsing um heilbrigðisreglur sem gilda um dýraafurðir og matvæli sem innihalda þær	15.2.2007
2006/0606/I	Reglugerð um tæknileg ákvæði er varða búnað til meðhöndlunar á drykkjarvatni á heimilum og á stöðum sem almenningur hefur aðgang að	19.2.2007
2006/0607/UK	Viðurkenning mælitækja (lög um hávaða 1996) (England) 2006	19.2.2007
2006/0608/FIN	Frumvarp til laga um breyting á áfengislögum	19.2.2007
2006/0609/S	Reglur Vegagerðarinnar um breyting á reglum (VVFS 2004:31) um burðarþol, stöðugleika og endingu mannvirkja í tengslum við vega- og gatnagerð	19.2.2007

⁽¹⁾ Ár – skráningarnúmer – upprunaríki.

⁽²⁾ Á þessu tímabili er ekki heimilt að samþykka drögin.

⁽³⁾ Ekkert stöðvunartímabil vegna þess að framkvæmdastjórnin fellst á ástæður tilkynningarrikisins fyrir því að samþykka drögin án tafar.

⁽⁴⁾ Ekkert stöðvunartímabil vegna þess að ráðstöfunin varðar tækniforskriftir eða aðrar kröfur í tengslum við skatta- eða fjármálaráðstafanir samkvæmt þriðja undirlið annars málslíðar 11. mgr. 1. gr. tilskipunar 98/34/EB.

⁽⁵⁾ Upplýsingameðferð lokið.

Framkvæmdastjórnin vekur athygli á dómi frá 30. apríl 1996 í málinu „CIA Security“ (C-194/94 – Dómasafn I, bls. 2201) þar sem úrskurður Evrópudómstólsins var á þann veg að túlka bæri 8. og 9. gr. tilskipunar 98/34/EB (áður 83/189/EBE) á þann hátt að einstaklingar gætu skírskotað til þeirra fyrir dómstólum aðildarríkjanna og þeim bæri skylda til að neita að beita innlendri tæknilegri reglugerð sem ekki hefði verið tilkynnt í samræmi við tilskipunina.

Þessi dómur staðfestir orðsendingu framkvæmdastjórnarinnar frá 1. október 1986 (Stjtið. EB C 245, 1.10.1986, bls. 4).

Af þessu leiðir að brot á tilkynningaskyldunni ógildir viðkomandi tæknilegar reglugerðir og er þá ókleift að framfylgja þeim gagnvart einstaklingum.

Nánari upplýsingar um tilkynningarferilinn fást hjá:

European Commission
DG Enterprise, Unit F1
B-1049 Bruxelles/Brussel
Netfang: dir83-189-central@ec.europa.eu

Einnig má leita fanga á eftirfarandi vefsíðu: ec.europa.eu/enterprise/tris

Frekari upplýsingar um þessar tilkynningar fást í eftirtöldum stjórnsýsludeildum aðildarríkjanna:

**SKRÁ YFIR STJÓRNSÝSLUDEILDIR SEM ANNAST UMSÝSLU VEGNA
TILSKIPUNAR 98/34/EB**

BELGÍA*BELNotif**Qualité et sécurité**SPF Économie, PME, Classes moyennes et Énergie*NG III – 4e étage

Boulevard du Roi Albert II/Koning Albert II-laan 16

B-1000 Bruxelles/Brussel

Mme Pascaline Descamps

Sími: (32) 22 77 80 03

Bréfasími: (32) 22 77 54 01

Netföng: pascaline.descamps@mineco.fgov.bepaolo.caruso@mineco.fgov.beSameiginlegt netfang: belnotif@mineco.fgov.beVefsetur: www.mineco.fgov.be**TÉKKLAND***Czech Office for Standards, Metrology and Testing*

Gorazdova 24

P.O. Box 49

CZ-128 01 Praha 2

Pan Miroslav Chloupek

Director of International Relations Department

Sími: (420) 224 907 123

Bréfasími: (420) 224 914 990

Netfang: chloupek@unmz.cz

Paní Lucie Růžicková

Sími: (420) 224 907 139

Bréfasími: (420) 224 907 122

E-mail: ruzickova@unmz.czSameiginlegt netfang: eu9834@unmz.czVefsetur: www.unmz.cz**DANMÖRK***Erhvervs- og Byggestyrelsen*

Dahlerups Pakhus

Langelinie Allé 17

DK-2100 København Ø

Bjarne Bang Christensen

Legal adviser

Sími: (45) 35 46 63 66 (beinn sími)

Netfang: bbc@ebst.dk

Birgit Jensen

Principal Executive Officer

Sími: (45) 35 46 62 87 (beinn sími)

Bréfasími: (45) 35 46 62 03

Netfang: bij@ebst.dk

Pernille Hjort Engstrøm

Head of Section

Sími: (45) 35 46 63 35 (beinn sími)

Netfang: phe@ebst.dkSameiginlegt netfang fyrir tilkynningar: noti@ebst.dkVefsetur: www.ebst.dk/Notifikationer**ÞÝSKALAND***Bundesministerium für Wirtschaft und Technologie**Referat EA3*

Scharnhorststraße 34–37

D-10115 Berlin

Frau Christina Jäckel

Sími: (49) 30 2014 6353

Bréfasími: (49) 30 2014 5379

Netfang: infonorm@bmwa.bund.deVefsetur: www.bmwa.bund.de**EISTLAND***Majandus- ja kommunikatsiooniministeerium*

Harju 11

EE-15072 Tallinn

Hr Karl Stern

Executive Officer of Trade Policy Division

EU and International Co-operation Department

Sími: (372) 625 64 05

Bréfasími: (372) 631 30 29

Netfang: karl.stern@mkm.eeSameiginlegt netfang: el.teavitamine@mkm.eeVefsetur: www.mkm.ee

GRIKKLAND

*Ministry of Development
General Secretariat of Industry
Mesogeion 119
GR-101 92 AΘHNA
Sími: (30) 210 696 98 63
Bréfasími: (30) 210 696 91 06*

*ELOT
Acharnon 313
GR-111 45 AΘHNA*

Ms Evangelia Alexandri
Sími: (30) 210 212 03 01
Bréfasími: (30) 210 228 62 19
Netfang: alex@elot.gr

Sameiginlegt netfang: 83189in@elot.gr

Vefsetur: www.elot.gr

SPÁNN

*S.G. de Asuntos Industriales, Energéticos, de Transportes y
Comunicaciones y de Medio Ambiente
D.G. de Coordinación del Mercado Interior y otras PPCC
Secretaría de Estado para la Unión Europea
Ministerio de Asuntos Exteriores y de Cooperación
Torres 'Ágora'
C/ Serrano Galvache, 26-4ª
E-20033 Madrid*

Sr. Angel Silván Torregrosa
Sími: (34) 91 379 83 32

Doña Esther Pérez Peláez
Consejera Técnica
Netfang: esther.perez@ue.mae.es
Sími: (34) 91 379 84 64
Bréfasími: (34) 91 379 84 01

Sameiginlegt netfang: d83-189@ue.mae.es

FRAKKLAND

*Délégation interministérielle aux normes
Direction générale de l'Industrie, des Technologies de
l'information et des Postes (DiGITIP)
Service des politiques d'innovation et de compétitivité (SPIC)
Sous-direction de la normalisation, de la qualité et de la
propriété industrielle (SQUALPI)
DiGITIP 5
12, rue Villiot
F-75572 Paris Cedex 12*

Mme Suzanne Piau
Sími: (33) 1 53 44 97 04
Bréfasími: (33) 1 53 44 98 88
Netfang: suzanne.piau@industrie.gouv.fr

Mme Françoise Ouvrard
Sími: (33) 1 53 44 97 05
Bréfasími: (33) 1 53 44 98 88
Netfang: francoise.ouvrard@industrie.gouv.fr

Sameiginlegt netfang: d9834.france@industrie.gouv.fr

ÍRLAND

*NSAI
Glasnevin
IE-Dublin 9
Ireland*

Mr Tony Losty
Sími: (353) 1 807 38 80
Bréfasími: (353) 1 807 38 38
Netfang: tony.losty@nsai.ie

Vefsetur: www.nsai.ie

ÍTALÍA

*Ministero dello sviluppo economico
Direzione Generale per lo sviluppo produttivo e la
competitività
Ispettorato tecnico dell'industria – Ufficio FI
Via Molise 2
I.0187 Roma*

Sig. Vincenzo Correggia
Sími: (39) 06 47 05 22 05
Bréfasími: (39) 06 47 88 78 05
Netfang: vincenzo.correggia@attivaproduttive.gov.it

Sig. Enrico Castiglioni
Sími: (39) 06 47 05 26 69
Bréfasími: (39) 06 47 88 78 05
Netfang: enrico.castiglioni@attivaproduttive.gov.it

Sameiginlegt netfang: ucn98.34.italia@attivaproduttive.gov.it

Vefsetur: www.attivitaproduttive.gov.it

KÝPUR

*Cyprus Organization for the Promotion of Quality
Ministry of Commerce, Industry and Tourism*

13–15, A. Araouzou Street

CY-1421 Nicosia

Sími: (357) 22 409 310

Bréfasími: (357) 22 754 103

Mr Antonis Ioannou

Sími: (357) 22 409 409

Bréfasími: (357) 22 754 103

Netfang: aioannou@cys.mcit.gov.cy

Sameiginlegt netfang: dir9834@cys.mcit.gov.cy

Vefsetur: www.cys.mcit.gov.cy

LETTLAND

Ministry of Economics of Republic of Latvia

Trade Normative and SOLVIT Notification Division

SOLVIT Coordination Centre

55, Brīvības str.

LV-1519 Rīga

Reinis Berzins

Deputy Head of Trade Normative and SOLVIT Notification
Division

Sími: (371) 701 32 30

Bréfasími: (371) 728 08 82

Zanda Liekna

Senior Officer of Division of EU Internal Market
Coordination

Sími: (371) 701 32 36

Sími: (371) 701 30 67

Bréfasími: (371) 728 08 82

Netfang: zanda.liekna@em.gov.lv

Sameiginlegt netfang: notification@em.gov.lv

LITHÁEN

Lithuanian Standards Board

T. Kosciuškos g. 30

LT.1100 Vilnius

P. Daiva Lesickienė

Sími: (370) 52 70 93 47

Bréfasími: (370) 52 70 93 67

Netfang: dir9834@lsd.lt

Vefsetur: www.lsd.lt

LÚXEMBORG

SEE – Service de l'Énergie de l'État

34, avenue de la Porte-Neuve

BP 10

L-2010 Luxembourg

M. J.P. Hoffmann

Sími: (352) 46 97 46 1

Bréfasími: (352) 22 25 24

Netfang: see.direction@eg.etat.lu

Vefsetur: www.see.lu

UNGVERJALAND

Hungarian Notification Centre –

Ministry of Economy and Transport

Industrial Department

Honvéd u. 13–15

H-1880 Budapest

Fazekas Zsolt Úr

Leading Councillor

Netfang: fazekas.zsolt@gkm.gov.hu

Sími: (36) 13 74 28 73

Bréfasími: (36) 14 73 16 22

Netfang: notification@gkm.gov.hu

Vefsetur: www.gkm.hu/dokk/main/gkm

MALTA

Malta Standards Authority

Level 2

Evans Building

Merchants Street

VLT 03

MT-Valletta

Sími: (356) 2124 2420

Sími: (356) 2124 3282

Bréfasími: (356) 2124 2406

Ms Lorna Cachia

Netfang: lorna.cachia@msa.org.mt

Sameiginlegt netfang: notification@msa.org.mt

Vefsetur: www.msa.org.mt

HOLLAND

*Ministerie van Financiën
Belastingdienst/Douane Noord
Team bijzondere klantbehandeling
Centrale Dienst voor In- en uitvoer
Engelse Kamp 2
Postbus 30003
NL-9700 RD Groningen*

Dhr. Ebel Van der Heide
Sími: (31) 505 23 21 34

Mw. Hennie Boekema
Sími: (31) 505 23 21 35

Mw. Tineke Elzer
Sími: (31) 505 23 21 33

Bréfasími: (31) 505 23 21 59

Sameiginleg netfang: enquiry.point@tiscali-business.nl
enquiry.point2@tiscali-business.nl

AUSTURRÍKI

*Bundesministerium für Wirtschaft und Arbeit
Abteilung C2/1
Stubenring 1
A-1010 Wien*

Frau Brigitte Wikgolm
Sími: (43) 1 711 00 58 96
Bréfasími: (43) 1 715 96 51 og (43) 1 712 06 80
Netfang: not9834@bmwa.gv.at

Vefsetur: www.bmwa.gv.at

PÓLLAND

*Ministerstwo Gospodarki
Departament Regulacji Gospodarczych
Plac Trzech Krzyży 3/5
PL.0-570 Warszawa*

Pani Barbara H. Kozłowska
Sími: (48) 22 693 54 07
Bréfasími: (48) 22 693 40 25
Netfang: barbara.kozlowska@mg.gov.pl

Pani Agata Gągor
Sími: (48) 22 693 56 90

Sameiginlegt netfang: notyfikacja@mg.gov.pl

PORTÚGAL

*Instituto Português da Qualidade
Rua Antonio Gião, 2
P-2829-513 Caparica*

Cândida Pires
Sími: (351) 21 294 82 36 og 81 00
Bréfasími: (351) 21 294 82 23
Netfang: c.pires@mail.ipq.pt

Sameiginlegt netfang: not9834@mail.ipq.pt

Vefsetur: www.ipq.pt

SLÓVENÍA

*SIST – Slovenian Institute for Standardization
Contact point for 98/34/EC and WTO-TBT Enquiry Point
Šmartinska 140
SLO-1000 Ljubljana*

Ga. Vesna Stražišar
Sími: (386) 14 78 30 41
Bréfasími: (386) 14 78 30 98

Netfang: contact@sist.si

SLÓVAKÍA

*Pani Kvetoslava Steinlová
Director of the Department of European Integration
Office of Standards, Metrology and Testing of the Slovak Republic
Štefanovičova 3
SK-814 39 Bratislava*

Sími: (421) 252 49 35 21
Bréfasími: (421) 252 49 10 50
Netfang: steinlova@normoff.gov.sk

FINNLAND

Kauppa- ja teollisuusministeriö

Afgreiðsla:
Aleksanterinkatu 4
FIN.0171 Helsinki
og
Ratakatu 3
FIN.0120 Helsinki

Póstfang:
PB 32
FIN.0023 Statsráðet

Leila Orava
Sími: (358) 916 06 46 86
Bréfasími: (358) 916 06 46 22
Netfang: leila.orava@ktm.fi

Katri Amper
Sími: (358) 916 06 46 48

Sameiginlegt netfang: maaraykset.tekniset@ktm.fi

Vefsetur: www.ktm.fi

SVÍÐJÓÐ

Kommerskollegium
Box 6803
Drottninggatan 89
S-113 86 Stockholm

Kerstin Carlsson
Sími: (46) 86 90 48 82 og (46) 86 90 48 00
Bréfasími: (46) 86 90 48 40 og (46) 830 67 59
Netfang: kerstin.carlsson@kommers.se

Sameiginlegt netfang: 9834@kommers.se

Vefsetur: www.kommers.se

BRETLAND

Department of Trade and Industry
Standards and Technical Regulations Directorate 2
151 Buckingham Palace Road
GB-London SW1 W 9SS
United Kingdom

Mr Philip Plumb
Sími: (44) 20 721 51 488
Bréfasími: (44) 20 721 51 340
netfang: philip.plumb@dti.gsi.gov.uk

Sameiginlegt netfang: 9834@dti.gsi.gov.uk

Vefsetur: www.dti.gov.uk/strd

EFTA – ESA

EFTA Surveillance Authority
Rue Belliard 35
B-1040 Bruxelles/Brussel

Ms Adinda Batsleer
Sími: (32) 22 86 18 61
Bréfasími: (32) 22 86 18 00
Netfang: aba@eftasurv.int

Ms Tuija Ristiluoma
Sími: (32) 22 86 18 71
Bréfasími: (32) 22 86 18 00
Netfang: tri@eftasurv.int

Sameiginlegt netfang: drafttechregesa@eftasurv.int

Vefsetur: www.eftasurv.int

EFTA
Goods Unit
EFTA Secretariat
Rue Joseph II 12–16
B-1000 Bruxelles/Brussel

Ms Kathleen Byrne
Sími: (32) 22 86 17 49
Bréfasími: (32) 22 86 17 42
Netfang: kathleen.byrne@efta.int

Sameiginlegt netfang: drafttechregefta@efta.int

Vefsetur: www.efta.int

TYRKLAND

Undersecretariat of Foreign Trade
General Directorate of Standardisation for Foreign Trade
İnönü Bulvarı n° 36
TR.6510
Emek – Ankara

Mr Mehmet Comert
Sími: (90) 312 212 58 98
Bréfasími: (90) 312 212 87 68
Netfang: comertm@dtm.gov.tr

Upphaf málsmeðferðar**2006/EES/63/58****(Mál COMP/M.4404 – Universal Music Group/BMG Music Publishing)**

Framkvæmdastjórnin ákvað 8. desember 2006 að hefja málsmeðferð í ofangreindu máli eftir að hafa komist að þeirri niðurstöðu að mikill vafi léki á að hin tilkynnta samfylking væri samrýmanleg sameiginlega markaðnum. Upphaf málsmeðferðar markar byrjun annars áfanga rannsóknar á þessari samfylkingu. Ákvörðunin er tekin í samræmi við c-lið 1. mgr. 6. gr. reglugerðar ráðsins (EB) nr. 139/2004.

Hagsmunaaðilar eru hvattir til að senda framkvæmdastjórninni athugasemdir sem þeir kunna að hafa fram að færa um hina fyrirhuguðu samfylkingu.

Til að unnt sé að taka fullt mið af athugasemdunum verða þær að berast framkvæmdastjórninni innan 15 daga frá því að tilkynning þessi birtist í *Stjórnartíðindum Evrópusambandsins* (C 313, 20.12.2006). Þær má senda með símbréfi (faxnr. +32 (0)22 96 43 01 eða (0)22 96 72 44) eða í pósti, með tilvísun til máls COMP/M.4404 – Universal Music Group/BMG Music Publishing, á eftirfarandi pósthfang:

Commission of the European Communities
Competition DG
Merger Registry
Rue Joseph II/Jozef II-sstraat 70
B-1000 Brussels